

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΝΖ'

Τετάρτη 19 Ιουνίου 2002 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 19 Ιουνίου 2002, ημέρα Τετάρτη και ώρα 19.20' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής **κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Μεταρρύθμιση Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης».

Κύριοι συνάδελφοι, έχει περαιωθεί η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου και εκκρεμεί ονομαστική ψηφοφορία.

Οι αποδεχόμενοι την αρχή του νομοσχεδίου λέγουν «ΝΑΙ».

Οι μη αποδεχόμενοι την αρχή του νομοσχεδίου λέγουν «ΟΧΙ».

Οι αρνούμενοι ψήφο λέγουν «ΠΑΡΩΝ».

Καλούνται επί του καταλόγου από το ΠΑΣΟΚ ο κ. Αλέξανδρος Βούλγαρης και από τη Νέα Δημοκρατία ο κ. Κωνσταντίνος Τασούλας.

Έχουν έλθει επίσης επιστολές συναδέλφων που γνωστοποιούν την ψήφο τους για το νομοσχέδιο. Οι ψήφοι αυτές δεν θα συνυπολογιστούν στην καταμέτρηση που θα ακολουθήσει. Θα καταμετρηθούν όμως ψήφοι όσων απουσιάζουν σε επίσημη αποστολή στο εξωτερικό.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(Κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ**)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Υπάρχει κάποιος κύριος συνάδελφος ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του;

Ο κ. Βασίλειος Τσίπρας.

(Στο σημείο αυτό ψηφίζει ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Τσίπρας)

Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω το αποτέλεσμα της διεξαχθείσας ονομαστικής ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 275 Βουλευτές.

Υπέρ της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή «ΝΑΙ», ψήφισαν 144 Βουλευτές.

Κατά της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή «ΟΧΙ», ψήφισαν 131 Βουλευτές, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

“Ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής

	N	O
ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ		
Αυγερινός Παρασκευάς	+	
Λαΐου Αγγελική	+	
Χριστοδουλάκης Νίκος	+	
Σπυράκη Χριστίνα	+	
Βούγιας Σπυρίδων	+	
Τσουκάτος Θεόδωρος	+	
Έβερτ Μιλτιάδης		+
Βαρβιτσιώτης Ιωάννης		+
Μολυβιάτης Πέτρος		+
Παπαθανασίου Ιωάννης		+
Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)	+	
Ψαχαρόπουλος Γεώργιος	-	

Α' ΑΘΗΝΩΝ

Παπανδρέου Γεώργιος	+	
Γεννηματά Φωτεινή (Φώφη)	+	
Σκανδαλίδης Κων/νος	+	
Παπαντωνίου Ιωάννης (Γιάννος)	+	
Παπουτσής Χρήστος	+	
Αλευράς Αθανάσιος (Νάσος)	+	
Αρσένης Γεράσιμος	+	
Μανίκας Στέφανος	+	
Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)		+
Αλογοσκούφης Γεώργιος		+
Παυλόπουλος Προκόπιος		+
Μάνος Στέφανος		+
Βουλγαράκης Γεώργιος		+
Λυκουρέζος Αλέξανδρος - Λέων		+
Γιαννάκου Μαριέττα	-	
Κακλαμάνης Νικήτας	+	
Μπενάκη - Ψαρούδα Άννα	+	
Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)	-	
Κωνσταντόπουλος Νικόλαος	+	

Β' ΑΘΗΝΩΝ

Παπανδρέου Βασιλική (Βάσω)	+
Κακλαμάνης Απόστολος	+
Λοβέρδος Ανδρέας	+

Κούρκουλα Ελένη	+		
Γείτονας Κων/νος	+		
Πρωτόπαπας Χρήστος	+		
Παπαϊωάννου Μιλτιάδης	+		
Κουλούρης Κίμων	+		
Μαντέλης Αναστάσιος (Τάσος)	+		
Δασκαλάκης Γεώργιος	+		
Ασκητής Αθανάσιος (Νάσος)	+		
Κοντογιαννόπουλος Βασίλειος	+		
Κατσέλη Ελεωνόρα (Νόρα)	+		
Ανωμερίτης Γεώργιος	+		
Χυτήρης Τηλέμαχος	+		
Γιαννόπουλος Ευάγγελος	-		
Κατσανέβας Θεόδωρος	-		
Χαραλαμπίδης Ιωάννης	+		
Μητσοτάκης Κων/νος		+	
Τζαννετάκης Τζαννής		+	
Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)		+	
Μεϊμαράκης Ευάγγελος - Βασίλειος		+	
Πολύδωρας Βύρων		+	
Λιάπης Μιχαήλ - Γεώργιος		-	
Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης		+	
Πετραλιά-Πάλλη Φάνη		+	
Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)		+	
Καρατζαφέρης Γεώργιος		+	
Κασσίμης Θεόδωρος		+	
Γιακουμάτος Γεράσιμος		+	
Παπακώστα - Σιδηροπούλου Κατερίνα		+	
Ανδρεουλάκος Απόστολος		+	
Καρράς Κώστας		+	
Παπαρήγα Αλεξάνδρα		+	
Κολοζώφ Ορέστης		+	
Σκυλλάκος Αντώνιος		+	
Δαμανάκη Μαρία		+	
Κουβέλης Φώτιος - Φανούριος		+	
ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ			
Μακρυπίδης Ανδρέας	+		
Βερελής Χρήστος	+		
Κουρουμπλής Παναγιώτης	+		
Σμυρλής - Λιακατάς Χρήστος	+		
Βαϊνάς Ιωάννης	+		
Σαλμάς Μάριος		+	
Αγγελόπουλος Νικόλαος		+	
Στριφτάρης Σπυρίδων		+	
ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ			
Θωμόπουλος Ιωάννης	+		
Τσούρνος Γεώργιος		+	
Παπαδημητρίου Ελισάβετ (Έλσα)		+	
ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ			
Ρέππας Δημήτριος	+		
Σπυρόπουλος Ροβέρτος	+		
Τατούλης Πέτρος		+	
Κωστόπουλος Δημήτριος		+	
ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ			
Κολιοπάνος Θεόδωρος	+		
Κοσσυβάκης Δημήτριος	+		
Καραμπίνας Κων/νος		+	
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΜΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ			
Πάγκαλος Θεόδωρος	+		
Βρεττός Κων/νος	+		
Γιαννάκης Ιωάννης	-		
Παπαηλίας Ηλίας	+		
Βλάχος Γεώργιος		+	
Κατσίκης Θεόδωρος		-	
Κατσιγιάννης Αθανάσιος		+	
Μπούρας Αθανάσιος		+	
Αμπατζόγλου Γεώργιος		+	
ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ			
Φούρας Ανδρέας		+	
Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος		+	
Θωμά Μαρία		+	
Θωμάς Γεώργιος		+	
Σπηλιόπουλος Κων/νος		+	
Σπηλιωτόπουλος Σπήλιος			+
Νικολόπουλος Νικόλαος			+
Βασιλείου Θεόφιλος			+
Κοσιώνης Παναγιώτης			+
ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ			
Αποστολίδης Λουκάς		+	
Ακριβάκης Αλέξανδρος		+	
Μπασιάκος Ευάγγελος			+
Τσιπλάκος Αριστείδης			+
ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ			
Τζιόλας Ελευθέριος		+	
ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ			
Κωνσταντίνου Φλώρος		+	
Παπαδόπουλος Σταύρος			+
Δαϊλάκης Σταύρος			+
ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ			
Κρεμαστινός Δημήτριος		+	
Σφυρίου Κοσμάς		+	
Παπανικόλας Βασίλειος		+	
Παυλίδης Αριστοτέλης			-
ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ			
Φωτιάδης Απόστολος		+	
Ζαμπουνίδης Νικόλαος		+	
Δημοσχάκης Θεοφάνης			+
Λυμπερακίδης Λεωνίδα			+
ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ			
Θεοδώρου Χρήστος		-	
Παπαγεωργίου Γεώργιος		+	
Πιπεργιάς Δημήτριος		+	
Κεδικόγλου Βασίλειος			-
Λιάσκος Αναστάσιος			+
Παπαγεωργόπουλος Ελευθέριος			+
ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ			
Τσίπρας Βασίλης			+
ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ			
Γκούσκος Διονύσιος		+	
ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ			
Ζαφειρόπουλος Ιωάννης		+	
Γεωργακόπουλος Δημήτριος		+	
Αντωνάκοπουλος Παναγιώτης		+	
Σκουλαρίκης Ιωάννης		+	
Αδρακτάς Παναγιώτης			+
Κορκολόπουλος Βασίλης			+
ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ			
Χρυσοχοΐδης Μιχαήλ		-	
Γικόνογλου Μόσχος		+	
Χαλκίδης Μιχαήλ			+
Φωτιάδης Ηλίας			+
ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ			
Αποστολάκης Δημήτριος		+	
Ματζαπετάκης Στυλιανός		+	
Κουράκης Ιωάννης		+	
Σχοιναράκη - Ηλιάκη Ευαγγελία		+	
Στρατάκης Εμμανουήλ		+	

Βρέντζος Σταύρος	+		Λωτίδης Λάζαρος	+	
Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ		+	Βλαχόπουλος Ηλίας	+	
Δεικτάκης Γεώργιος		+	Τσιαρτσιώτης Νικόλαος		+
			Παπαδόπουλος Μιχάλης		+
ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ			ΝΟΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ		
Παπαδόπουλος Αλέξανδρος	-		Κοτσώνης Θεόδωρος	+	
Μπέζας Αντώνιος		+	Χωρέμης Αναστάσιος	+	
Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ			Δήμας Σταύρος		+
Τσοχατζόπουλος Απόστολος - Αθανάσιος	+		Παπαληγούρας Αναστάσιος		+
Βενιζέλος Ευάγγελος	+				
Καστανίδης Χαράλαμπος	+		ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ		
Παπαθεμελής Στυλιανός - Άγγελος	+		Παπαζώη Ελισάβετ	+	
Μαγκριώτης Ιωάννης	+		Λεβονιάννης Νικόλαος	+	
Γκεσούλης Νικόλαος	+		Χωματάς Ιωάννης		+
Σπυριούννης Κυριάκος	+				
Καραμανλής Κων/νος		+	ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ		
Ψωμιάδης Παναγιώτης		-	Γρηγοράκος Λεωνίδα	+	
Ορφανός Γεώργιος		+	Σκανδαλάκης Παναγιώτης		+
Σπηλιόπουλος Αναστάσιος		+	Δαβάκης Αθανάσιος		+
Κούβελας Σωτήριος		+			
Χουρμουζιάδης Γεώργιος		-	ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ		
Ξηροτύρη - Αικατερινάρη Ασημίνα		+	Νασιώκας Έκτορας	+	
Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ			Φλώρος Νικόλαος	+	
Γερανίδης Βασίλειος	+		Χατζημιχάλης Νικόλαος - Φώτιος	+	
Τσιόκας Θεοχάρης	+		Φαρμάκης Νικόλαος	+	
Κίρκος Γεώργιος	+		Γαρουφαλιάς Γεώργιος		+
Διαμαντής Κων/νος	+		Ζώης Χρήστος		+
Ρεγκούζας Αδάμ		+	Κατσαρός Νικόλαος		+
Σαλαγκούδης Γεώργιος		+	Τσιόγκας Δημήτριος		+
Τζέκης Άγγελος		+	ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΗΘΙΟΥ		
ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ			Καρχιμάκης Μιχαήλ	+	
Αργύρης Ευάγγελος	+		Ιωαννίδης Φοίβος	+	
Μαλέσιος Ευάγγελος	+		ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ		
Παπούλιας Κάρολος	-		Σηφουνάκης Νικόλαος	+	
Τασούλας Κων/νος		+	Παπαδέλλης Φραγκλίνος	+	
Καλογιάννης Σταύρος		+	Σκοπελίτης Σταύρος		+
ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ			ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ		
Τσακλίδης Ιωάννης	+		Βλασσόπουλος Ευάγγελος	-	
Στρατηλάτης Νικόλαος	+		ΝΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ		
Καλαντζής Γεώργιος		+	Ζήση Ροδούλα	+	
Παναγιωτόπουλος Γεώργιος		+	Τζανής Λεωνίδα	-	
ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ			Βούλγαρης Αλέξανδρος	+	
Σαλαγιάννης Νικόλαος	+		Νάκος Αθανάσιος		+
Τσιλίκας Βασίλειος	+		Μακρή Ζωή (Ζέττα)		+
Αναγνωστόπουλος Θεόδωρος		+	Γκατζής Νικόλαος		+
Σιούφας Δημήτριος		+	ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ		
Ταλιαδούρος Σπυρίδων		+	Κατσιλιέρης Πέτρος	+	
ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ			Μπένος - Σταύρος	+	
Πετσάλνικος Φίλιππος	+		Γιαννακόπουλος Ιωάννης	+	
Αγγελής Ανέστης		+	Καλαντζάκου Σοφία		+
ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ			Παπανικολάου Ελευθέριος		+
Δρυς Γεώργιος	+		Λαμπρόπουλος Ιωάννης		+
Κοντομάρης Ευτύχιος	+		ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ		
Σπύρου Σπυρίδων		+	Σγουρίδης Παναγιώτης	+	
ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ			Στολίδης Σωτήριος	+	
Καλαφάτης Αλέξανδρος	+		Κοντός Αλέξανδρος		+
ΝΟΜΟΣ ΚΙΛΚΙΣ			Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ		
Φλωρίδης Γεώργιος	+		Σημίτης Κων/νος	-	
Τσιτουρίδης Σάββας		+	Φασούλας Παναγιώτης	+	
Κιλτίδης Κων/νος		+	Μπεντενιώτης Εμμανουήλ	+	
ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ			Καλός Γεώργιος		+
Αθανασιάδης Αλέξανδρος	+		Μελάς Παναγιώτης		+
			Μιχαολιάκος Βασίλειος		+
			Μαντούβαλος Πέτρος		+

Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Λαλιώτης Κων/νος
Νιώτης Γρηγόρης
Λιντζέρης Δημήτριος
Κρητικός Παναγιώτης
Διαμαντίδης Ιωάννης
Καψής Γιάννης
Νεράντζης Αναστάσιος
Λαφαζάνης Παναγιώτης

+
+
+
+
+
+
+
-

ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΗΣ

Πασχαλίδης Γεώργιος
Βοσνάκης Χρήστος
Καρασμάνης Γεώργιος
Φουντουκίδου - Θεοδωρίδου Παρθένα
Τζαμπζής Ιορδάνης (Δάνης)

-
+
+
+
+

ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

Τσερτικίδης Παντελής
Αρσένη Μαρία
Κωνσταντόπουλος Γεώργιος
Πολύζος Ευάγγελος

+
+
+
+

ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Τσεκούρας Ιωάννης
Τρυφωνίδης Γεώργιος

+
-

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Λουκάκης Μανώλης
Κεφαλογιάννης Ιωάννης

-
-

ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ

Γκαλήπ Γκαλήπ
Μεχμέτ Αχμέτ
Στυλιανίδης Ευριπίδης

+
+
+

ΝΟΜΟΣ ΣΑΜΟΥ

Βαρδίκος Πυθαγόρας

+

ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ

Ανθόπουλος Ιωάννης
Βασιλακάκης Βασίλειος
Λεονταρίδης Θεόφιλος
Καραμανλής Αχιλλέας
Κόλλια - Τσαρουχά Μαρία
Χαϊτίδης Ευγένιος
Τσιπλάκης Κων/νος

+
+
+
+
+
+
+

ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Μαγκούφης Χρήστος
Μάτης Αθανάσιος
Σκρέκας Θεόδωρος
Χατζηγιάκης Σωτήριος
Λέγκας Νικόλαος

+
+
+
+
+

ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

Παπαδήμας Λάμπρος
Βαθειάς Ιωάννης
Αλαμπάνος Δημήτριος
Γιαννόπουλος Αθανάσιος
Χειμάρας Αθανάσιος
Καλλιώρας Ηλίας

+
+
+
+
+
+

ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

Λιάνης Γεώργιος
Κορτσάρης Νικόλαος

+
+

ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ

Θάνος Δημήτριος
Γκελεστάθης Νικόλαος

+
+

ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Πάχτας Χρήστος
Πάππας Βασίλειος
Φλωρίνης Αθηναίος

+
+
+

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Σκουλάκης Εμμανουήλ
Δαμιανάκης Ευτύχιος
Βαλυράκης Ιωσήφ
Μαρκογιαννάκης Χρήστος

+
+
-
+

ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ

Τσουρή Ελπίδα
Βαρίνος Αθανάσιος

+
+

ΣΥΝΟΛΟ 275

“ΝΑΙ” 144

“ΟΧΙ” 131

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ”

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Συνεπώς το νομοσχέδιο «Μεταρρύθμιση Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμεστε στη συζήτηση των άρθρων.

Το νομοσχέδιο έχει έντεκα άρθρα με το ακροτελεύτιο. Στη Διαρκή Επιτροπή τα άρθρα συζητήθηκαν ως εξής: τα 1, 2, 3, 4 χωριστά και 5-11 ως ενότητα. Υπάρχουν επίσης σαράντα μία εμπρόθεσμες τροπολογίες Βουλευτών και πέντε εκπρόθεσμες. Προτείνω και θέλω τη γνώμη σας να συζητηθούν τα 1, 2, 3, 4 ως ενότητα απόψε και αύριο τα υπόλοιπα άρθρα ως ενότητα καθώς και οι τροπολογίες.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ορίστε, κύριε Κακλαμάνη.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η Νέα Δημοκρατία συμμετείχε στις τρεις από τις τέσσερις συνεδριάσεις της Διαρκούς Επιτροπής, συμμετείχε στη συζήτηση επί της αρχής στην Ολομέλεια για το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, κατέθεσε με τον Εισηγητή της, τους Βουλευτές της και κυρίως με τον Πρόεδρο του Κόμματος τις προτάσεις της και κυρίως τις διαφωνίες της και αρνείται να συμμετάσχει στην πολιτική εξαπάτηση του ελληνικού λαού για τη δήθεν μεταρρύθμιση της κοινωνικής ασφάλισης. Κατόπιν τούτου σας δηλώνουμε ότι δεν θα συμμετάσχουμε στη συζήτηση επί των άρθρων του παρόντος νομοσχεδίου.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Γιατί δεν έχετε τίποτα να πείτε. Δεν έχετε τίποτα να προτείνετε. Γι' αυτό φεύγετε.

(Στο σημείο αυτό αποχωρούν από την Αίθουσα οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Παρακαλώ, ησυχία. Έγινε η δήλωση. Συνεχίζουμε.

Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε...

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Να το θυμάστε αυτό. Εθνική Αντίσταση, Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, πάντα απόντες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε. Ομιλεί ο κ. Κωνσταντόπουλος.

Συνεχίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Μήπως υπάρχει στην ελληνική κοινωνία και στην ελληνική Βουλή και κάτι άλλο πέρα από το «εμείς» και «εσείς» των δύο κομμάτων;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ: Χαιρόμαστε που το διαπιστώσατε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Εάν λοιπόν υπάρχει και άλλη Ελλάδα, πέρα από τη Νέα Δημοκρατία και το

ΠΑ.ΣΟ.Κ., αφήστε την να μιλήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ελάτε στο νομοσχέδιο, κύριε Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΝΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Εγώ, κύριε Πρόεδρε, ζήτησα το λόγο πρώτον για ένα διαδικαστικό θέμα. Θα ήθελα μετά τους εισηγητές να εγγραφώ ως ομιλητής επί των άρθρων και για ορισμένες γενικότερες αναφορές, αλλά επ' ευκαιρία μετά τη δήλωση και του εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας και τη δήλωση του πρωί του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας είμαι υποχρεωμένος να αναφέρω τις θέσεις του Συνασπισμού.

Ο Συνασπισμός δεν συμφωνεί με το νομοσχέδιο και το καταψηφίζει. Το θεωρεί αρνητικό νομοσχέδιο, που δυσχεραίνει την εφαρμογή μιας κοινωνικής πολιτικής με στόχο την εξασφάλιση της κοινωνικής συνοχής, της ισόρροπης ανάπτυξης και της βελτίωσης της συλλογικής ευημερίας του ελληνικού λαού.

Ακριβώς γιατί αυτό το θέμα υπερβαίνει τις λογικές και τις πρακτικές μιας κομματικής αντιδικίας, εμείς θα μείνουμε στη Βουλή να δώσουμε τον ίδιο αγώνα που δίνουμε και έξω από τη Βουλή. Τον ίδιο αγώνα που δίνουμε μέσα στην κοινωνία θα τον δώσουμε και μέσα στο Κοινοβούλιο. Θεωρούμε ότι το Κοινοβούλιο είναι προέκταση της ελληνικής κοινωνίας και δεν είναι κάτι ξεχωριστό, όπου θα κάνουμε ασκήσεις κομματισμού, ενώ στην κοινωνία θα κάνουμε επαναστατικές πρακτικές. Θέλουμε αυτά που λέμε μέσα στη Βουλή, με αυτά που πράττουμε στην κοινωνία, να βρίσκονται σε συνάφεια και σε σχέση συνέπειας και ακολουθίας.

Επιπροσθέτως, θα ήθελα να επισημάνω δύο απόψεις του Συνασπισμού. Εάν η Νέα Δημοκρατία θεωρεί ότι το νομοσχέδιο είναι κακό, τότε γιατί φεύγει και διευκολύνει την Κυβέρνηση να περάσει, χωρίς κοινοβουλευτική δυσκολία, ένα κακό νομοσχέδιο; Εάν το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας θεωρεί ότι το νομοσχέδιο είναι καταστρεφικό, τότε γιατί παρασύρεται από τη Νέα Δημοκρατία και θέλει να την προλάβει δηλώνοντας ότι αποχωρεί, διευκολύνοντας και αυτό με τη στάση του να περάσει η Κυβέρνηση άρον-άρον ένα νομοσχέδιο, που εμφανίζει αυτήν την παθογένεια;

Το νομοσχέδιο αυτό θα το βρει η ελληνική κοινωνία μπροστά της, στα επόμενα χρόνια. Για το νομοσχέδιο αυτό, πολλοί από τους σημερινούς «ευαγγελιστές» και απολογητές του, θα ψάχνουν να βρουν λόγια για να δικαιολογήσουν την αμετροέπεια των όσων είπαν στη Βουλή και έξω από τη Βουλή.

Εμείς, λοιπόν, θα μείνουμε. Δεν συμφωνούμε με την πρακτική της Νέας Δημοκρατίας και του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Είναι πρακτική που μπορεί να ξεκινά από διαφορετικές αφετηρίες, αλλά ουσιαστικά διευκολύνει την Κυβέρνηση. Δεν συμφωνούμε με την πρακτική της Κυβέρνησης, να φέρει ένα τέτοιο νομοσχέδιο, που ουσιαστικά ούτε κοινωνική συναίνεση εξασφαλίζει ούτε στηρίζει τα αιτήματα των εργαζομένων και των ασφαλισμένων, έτσι όπως το προωθεί.

Είναι φανερό ότι μ' αυτό το νομοσχέδιο πλήττετε και την κοινωνική συνοχή και την ενότητα του συνδικαλιστικού κινήματος, παρά ταύτα προχωράτε μ' αυτόν τον τρόπο. Όποιες απόψεις έχει καταθέσει η κοινωνία και το συνδικαλιστικό κίνημα θα τις υπερασπιστούμε. Καταθέσαμε τροπολογίες και θα καταθέτουμε αιτήσεις για ονομαστικές ψηφοφορίες, γνωρίζοντας βεβαίως ότι δεν έχουμε τον επαρκή αριθμό, για να προκαλέσουμε αυτήν τη στάθμιση των προθέσεων και των πράξεων της κυβέρνησης.

Θα τελειώσω με μια διατύπωση. Να γιατί και ο ελληνικός λαός και η ελληνική κοινωνία πρέπει να δουν ότι, στα πλαίσια του δικομματισμού συρρικνώνεται ο πολυκομματισμός και η πολυφωνία της δημοκρατίας. Να γιατί έχει αξία μέσα στο Κοινοβούλιο να υπάρχουν ισορροπίες. Να γιατί δεν επιτρέπεται σε κανέναν, είτε είναι πλειοψηφία είτε είναι Αξιωματική Αντιπολίτευση, να δίνει την εικόνα ενός Κοινοβουλίου, που συζητά το μείζον θέμα για την ελληνική κοινωνία, για το σήμερα και για το αύριο, προ κενών εδρώνων.

Ο θρίαμβος της Κυβέρνησης ποιος; Ότι σπάει την κοινωνική συνοχή και την ενότητα του συνδικαλιστικού κινήματος; Ο θρίαμβος της κυβέρνησης ποιος; Ότι φεύγει η Νέα Δημοκρατία και το Κομμουνιστικό Κόμμα; Κούφιος ο θρίαμβός σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Θα σας παρακα-

λέσω να είστε σύντομοι και να τοποθετηθείτε ταυτόχρονα και στο ερώτημα για το πως θα συζητήσουμε τα άρθρα.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική του κοινοβουλευτικού σκασιαρχείου που επέλεξε η Νέα Δημοκρατία την εκθέτει διπλά.

Πρώτον, την εκθέτει, γιατί αρνήθηκε τη συμβολή της σε μια προσπάθεια που πρέπει όλοι μαζί να κάνουμε, προκειμένου να βελτιώσουμε το περιεχόμενο του νομοσχεδίου, πολύ περισσότερο αφού η Νέα Δημοκρατία έχει αναγνωρίσει θετικά στοιχεία σ' αυτό το νομοσχέδιο και κατά δήλωση των εκπροσώπων της δεσμεύτηκε πως δεν πρόκειται να τα καταργήσει.

Δεύτερον, γιατί και στις περιπτώσεις εκείνες που διαφωνεί, αρνείται να παρουσιάσει τις θέσεις της στον ελληνικό λαό μέσα απ' αυτό το Βήμα της Βουλής, το ναό της δημοκρατίας για ένα τόσο σημαντικό θέμα που κατά τα άλλα όλοι αναγνωρίζουμε ότι αφορά όχι μία κυβέρνηση, όχι ένα κόμμα, όχι ένα φορέα, αλλά το σύνολο των πολιτών, όλη την ελληνική κοινωνία.

Αυτή η μεταρρύθμιση που προωθούμε πιστεύουμε ότι ανταποκρίνεται σε μία δέσμευση που αναλάβαμε προς τον ελληνικό λαό. Είναι η ανταπόκριση σε μία προσδοκία για ένα μείζον αγαθό, όπως αυτό της κοινωνικής ασφάλισης. Αλλά υιοθετούμε πέρα από την έννοια της μεταρρύθμισης και την έννοια της απορύθμισης που ήθελε με απαξιωτικό τρόπο να χρεώσει σε εμάς η Νέα Δημοκρατία.

Αυτή η μεταρρύθμιση είναι και απορύθμιση του νομικού πλαισίου, το οποίο θέσπισε η Νέα Δημοκρατία με την αντισταλκτική και αντικοινωνική πολιτική της την περίοδο 1990-1993. Είναι απορύθμιση των πολιτικών μεθοδεύσεων που χρησιμοποίησε η Νέα Δημοκρατία προκειμένου να αποφύγει να πάρει θέση κατά τη συζήτηση για το νομοσχέδιο αυτό στη Βουλή. Είναι απορύθμιση της προσπάθειας που κάνει η Νέα Δημοκρατία συστηματικά χρησιμοποιώντας ένα παραπλανητικό προσωπείο να αποπροσανατολίζει τον ελληνικό λαό, να αποκρύψει τις πραγματικές θέσεις της, την αντιλαϊκή, αντικοινωνική και αντισταλκτική πολιτική της.

Μ' αυτήν την έννοια, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς τιμούμε αυτούς που επιλέγουν να είναι παρόντες, όπως είναι το κόμμα του Συνασπισμού, παρά το ότι -όπως διαπιστώνετε- η διαφωνία μας είναι μεγάλη. Πιστεύουμε ότι η πρόοδος σε μία κοινωνία προκύπτει από τη συμφωνία αλλά και από τη διαφωνία, μέσα από την επιδίωξη της σύνθεσης των διαφορετικών απόψεων. Πάντοτε η πρόοδος σε μία κοινωνία προκύπτει από τους παρόντες, όχι από τους απόντες.

Εμείς, όπως πάντα, για μια ακόμη φορά διαλέγουμε να είμαστε παρόντες με την αλήθεια του έργου μας την ώρα που κάποιοι άλλοι προσπαθούν να δηλώσουν την παρουσία τους με το φέμα των λόγων τους. Ας μείνουν με αυτό και ας το κρίνει ο ελληνικός λαός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριε Καστανίδη, ζητήσατε το λόγο, προφανώς ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Παρακαλώ να είστε σύντομος για να μπορούμε στη συζήτηση των άρθρων.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Θα είμαι εξαιρετικά σύντομος, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Το λέω προκαταβολικά για να μη θεωρηθεί παρέμβαση σε αυτά που θα πείτε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μετά την αποχώρηση της Νέας Δημοκρατίας και του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας πρέπει να σας πω ότι καθίσταται εξαιρετικά δυσχερές το έργο μας. Η έξοδος -ιδιαιτέρως της Νέας Δημοκρατίας- μας στερεί την ευχάριστη δυνατότητα να αποκαλύψουμε το μηδέν της πολιτικής της παρουσίας και την κενότητα των πολιτικών της επιχειρημάτων.

Η δήλωση αποχωρήσεως της Νέας Δημοκρατίας ανήκει στο χώρο της θεατρικής παράστασης. Αλλά η θεατρική της παράσταση ανήκει στο χώρο του λεγόμενου «γκροτέσκου». Είναι γελοίο να κατηγορείται η Κυβέρνηση και να δηλώνει η Νέα Δημοκρατία ότι δεν θέλει να συμμετάσχει στην εξαπάτηση του ελληνικού λαού. Και είναι γελοίο, κύριε Πρόεδρε, να συμμετέχει ένα κόμμα στη «γενική εξαπάτηση» του ελληνικού λαού, εφό-

σον συμμετείχε μέχρι τώρα στη συζήτηση επί της αρχής και να μη συμμετέχει στην «ειδική εξαπάτηση», δηλαδή, στη συζήτηση των άρθρων.

Κύριε Πρόεδρε, εμείς θα σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων. Εκτιμούμε ιδιαίτερος το γεγονός, ότι παρά τη διαφωνία τους, ο Συνασπισμός και ο κ. Μάνος παρευρίσκονται για να συμβάλουν, έστω και με τη διαφορετική άποψή τους, στη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Λοιπόν, να προχωρήσουμε στη συζήτηση των άρθρων.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ να μου δώσετε το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Σκυλλάκο, παρακαλώ. Επανήλθατε; Προηγούμενώς μου επιβεβαιώσατε ότι αποχωρείτε. Αλλάξατε άποψη;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, εδώ έχει προκύψει ένα σοβαρό θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Το λέω επειδή πριν λίγο με ενημερώσατε. Επανερχεστε;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Εδώ παίζονται παιχνίδια, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Δεν παίζει κανένας παιχνίδι στην Αίθουσα αυτή, κύριε Σκυλλάκο! Μου είπατε προηγούμενως αυτό που είπα. Πάρτε το λόγο λοιπόν αφού είστε στην Αίθουσα.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Βεβαίως έχουμε αποχωρήσει επί των άρθρων. Αλλά επειδή προέκυψαν πολιτικά ζητήματα με την τοποθέτηση του κ. Κωνσταντόπουλου πρέπει να δώσω μια απάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Παρακαλώ, να είσθε σύντομος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Το θέμα που δημιουργήθηκε είναι το εξής: Εμείς δηλώσαμε διά της Γραμματέως του κόμματος - χωρίς να αναφερθούμε σε άλλα κόμματα, αν θέλουν να φύγουν- την πρόθεσή μας να φύγουμε. Και εξηγήσαμε γιατί θέλουμε να φύγουμε: Διότι θεωρούμε ότι η παραμονή μας στη συζήτηση των άρθρων δεν θα αλλάξει την κατάσταση. Το δοκιμάσαμε αυτό και στην επιτροπή κάναμε προσπάθειες. Δεν είδαμε ότι υπάρχει πρόθεση από την Κυβέρνηση για καμία ουσιαστική και επιμέρους αλλαγή.

Όμως κατηγορηθήκαμε από τον κ. Κωνσταντόπουλο ότι με το ότι φεύγουμε διευκολύνουμε την Κυβέρνηση να περάσει το νομοσχέδιο. Τι να πω; Στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σχοινί. Ο Συνασπισμός έχει δύο χρόνια που κάνει κοινωνικό διάλογο με το ΠΑΣΟΚ. Γίνονται προτάσεις από τους συνδικαλιστές του Κ.Κ.Ε. και άλλων δυνάμεων για να γίνουν απεργιακές κινητοποιήσεις και μαζί με το ΠΑΣΟΚ αρνούνται τις κινητοποιήσεις. Υπονομεύουν αυτήν την αντίσταση, για να μην έρθει ένα τέτοιο νομοσχέδιο. Και έχει την τόλμη, για να μην πω το θράσος, να έρθει εδώ και να κατηγορήσει το Κομμουνιστικό Κόμμα.

Η παραμονή του Συνασπισμού εδώ είναι άλλοθι υπέρ της Κυβέρνησης και διευκολύνει τη νομιμοποίηση αυτού του εκρώματος στη συνείδηση των εργαζομένων. Αποχωρούμε.

(Στο σημείο αυτό αποχωρούν από την Αίθουσα οι Βουλευτές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Πρόεδρε, να με διευκολύνετε λίγο. Τοποθετηθήκατε πριν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, δεν θα σας καθυστερήσω, επειδή ετέθησαν ορισμένα θέματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Για ένα λεπτό μόνο.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, όλοι γνωρίζουμε ότι, στην κοινοβουλευτική πρακτική, μπορούμε να παλέψουμε με τις διατάξεις του Κανονισμού, για την αντιμετώ-

πιση ενός νομοσχεδίου. Και μία από τις ευχέρειες ήταν και η κατάθεση αιτήσεων για ονομαστικές ψηφοφορίες.

Η Κυβέρνηση ξέρει ότι και στο εσωτερικό της κυβερνητικής πλειοψηφίας υπάρχει μεγάλη δυσφορία και προβληματισμός. Ξέρουμε όλοι ότι δεν εκδηλώνεται στις ψηφοφορίες, ακριβώς γιατί παίρνουν αυτόν το χαρακτήρα που παίρνουν. Όμως ο προβληματισμός υπάρχει.

Χθες κατά την κινητοποίηση των συνδικαλιστών εδόθησαν διαβεβαιώσεις και από άλλα κόμματα, που σήμερα αποχωρούν, και εννοώ και τις διαβεβαιώσεις στους συνδικαλιστές από τους εκπροσώπους του Κομμουνιστικού Κόμματος. Δικαίωμά τους να αποχωρούν, δικαίωμά μου να κρίνω. Ο αγώνας, που γίνεται στην κοινωνία, δεν είναι διαφορετικός από τον αγώνα, που γίνεται στο Κοινοβούλιο. Το κάθε κόμμα καθορίζει την τακτική του. Εμείς μένουμε για να δυσκολέσουμε αυτήν τη συγκεκριμένη διαδικασία. Άλλοι φεύγουν και εγώ εκτιμώ ότι διευκολύνουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Θα προχωρήσουμε τώρα στη συζήτηση της ενότητας των άρθρων 1, 2, 3 και 4.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Σαλαγιάννης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μήπως θέλει να πάρει το λόγο ο κύριος Υπουργός πριν από μένα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ναι, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω κάποιες διορθώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, επειδή εισερχόμαστε στη συζήτηση του άρθρου 1, θα ήθελα να κάνω μερικές νομοτεχνικές διορθώσεις, ώστε να ληφθούν υπόψη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Να τις ανακοινώσετε και να τις διανεμίσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

Στην παρ. 1, στο εντός εισαγωγικών κείμενο, στην περίπτωση γ' και μετά τη φράση «του άρθρου 59 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων» να τεθεί τελεία, να κλείσουν τα εισαγωγικά και να διαγραφεί η φράση «και της παρ. 13 του άρθρου αυτού».

Στο τέλος της περιπτώσεως γ' της παρ. 4, μετά τη φράση «για κύρια σύνταξη» να τεθεί κόμμα, να προστεθεί η φράση «σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 59 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων» και να κλείσουν τα εισαγωγικά στο σημείο αυτό.

Μετά την παρ. 12 να προστεθεί το κείμενο:

13. Στο τέλος του άρθρου 59 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται παρ. 11 ως εξής: Και το υπάρχον κείμενο της παρ. 13 να τεθεί σε εισαγωγικά: «11. Από 1ης Ιανουαρίου 2003...» και να κλείσουν τα εισαγωγικά στο τέλος του κειμένου της παραγράφου.

Αυτές οι διορθώσεις γίνονται για να διευκολύνουν την κωδικοποίηση στο Συνταξιοδοτικό Κώδικα.

Καταθέτω το κείμενο στα Πρακτικά, για να μπορέσει να μοιραστεί.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Γ. Φλωρίδης, καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές διορθώσεις οι οποίες έχουν ως εξής:

«ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 1

1. Στην παρ. 1, στο εντός εισαγωγικών κείμενο, στην περίπτωση γ' και μετά τη φράση: «του άρθρου 59 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων» να τεθεί τελεία, να κλείσουν τα εισαγωγικά και να διαγραφεί η φράση «και της παρ. 13 του άρθρου αυτού».

2. Στο τέλος της περ. γ' της παρ. 4 μετά τη φράση «για κύρια σύνταξη» να τεθεί κόμμα, να προστεθεί η φράση «σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 59 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων» και να κλείσουν τα εισαγωγικά στο σημείο αυτό.

3. Μετά την παρ. 12 να προστεθεί το κείμενο:

13. Στο τέλος του άρθρου 59 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται παρ. 11 ως εξής: Και ο υπάρχον κείμενο της παρ. 13 να τεθεί σε εισαγωγικά: «11. Από 1ης

Ιανουαρίου 2003...» και να κλείσουν τα εισαγωγικά στο τέλος του κειμένου της παραγράφου.

Οι ανωτέρω διορθώσεις γίνονται για διευκόλυνση της κωδικοποίησής τους στο συνταξιοδοτικό κώδικα»).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Σαλαγιάννης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έγινε ευρύτατη συζήτηση επί της αρχής που συμπεριέλαβε και πολλά κρίσιμα στοιχεία των συγκεκριμένων άρθρων.

Στο πρώτο άρθρο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριε Σαλαγιάννη, συγγνώμη για τη διακοπή, αλλά ο κύριος Υφυπουργός θέλει να πει κάτι. Κύριε Υπουργέ, έχετε να συμπληρώσετε τις αναδιατυπώσεις;

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Ναι, κύριε Πρόεδρε, στο άρθρο 4.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Καλώς.

Με συγχωρείτε, κύριε Σαλαγιάννη, για τη διακοπή, θα σας δώσω το χρόνο σας από την αρχή.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Ζητώ συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε, αλλά θέλω να κάνω μια αναδιατύπωση στο άρθρο 4 στην παράγραφο 7.

Στην πρώτη και δεύτερη σειρά, οι λέξεις: «και αποκτούν για πρώτη φορά παιδί», αντικαθίστανται με τις λέξεις «για κάθε παιδί που αποκτούν».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Αυτό είναι όλο;

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Καλώς.

Ορίστε, κύριε Σαλαγιάννη, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Θα επαναλάβω, κύριε Πρόεδρε, ότι το άρθρο 1 αναφέρεται στους δημόσιους υπαλλήλους, στρατιωτικούς και πολιτικούς υπαλλήλους. Το κρίσιμο θέμα που διατρέχει όλα αυτά τα άρθρα, είναι ότι επιχειρούμε με έναν τρόπο που θα εναισθητοποιεί τους όρους, τις προϋποθέσεις και τους κανόνες, να ρυθμίσουμε τα ζητήματα που αφορούν τη συνταξιοδότησή τους, ούτως ώστε να εναισθητοποιείται το πλέγμα των διατάξεων, για να καταλήξουμε σ' αυτό που θέλουμε, ένα ενιαίο ταμείο με ενιαίους κανόνες.

Το πρώτο θέμα που μπαίνει σ' αυτό το άρθρο, είναι ο τρόπος υπολογισμού της σύνταξης για όσους διορίστηκαν πριν την 31/12/92 και θα αποχωρήσουν μετά την 1/1/2008. Να ξεκαθαρίσουμε ότι για όσους συνταξιοδοτηθούν πριν την 1/12/2007, ισχύουν τα μέχρι τώρα ισχύοντα για τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης.

Αν κάποιος συνταξιοδοτηθεί μετά την 1/1/2008, διακρίνουμε σ' αυτόν δύο τμήματα από τα οποία θα αποτελείται η σύνταξή του. Το πρώτο τμήμα είναι για την περίοδο μέχρι 31/12/2007 όπου αυτό το τμήμα θα υπολογιστεί κατά τα ισχύοντα μέχρι σήμερα, και το τμήμα από το 2008 και μετά, στο οποίο υπάρχουν 2, 3 βασικές αλλαγές. Η πρώτη αλλαγή είναι ότι ο υπολογισμός της σύνταξής του θα γίνει με βάση το μέσο όρο συντάξιμου μισθού της τελευταίας πενταετίας και το δεύτερο είναι ότι ο υπολογισμός δεν θα γίνει με το 80% αναπλήρωσης, αλλά για κάθε χρόνο μετά το 2008 θα αφαιρείται 1%. Δηλαδή, το 2008 θα είναι 79%, 78% κ.ο.κ. μέχρι το 2017, οπότε ολοκληρώνεται η μεταβατική περίοδος, για να έχουμε κλείσει όλο το θέμα της μείωσης από το 80% στο 70%.

Για να υπολογίσουμε τη σύνταξη που θα πάρει ένας υπάλληλος αυτής της κατηγορίας, θα πρέπει να εκτιμήσουμε δύο ακόμα θέματα: Το ένα είναι ότι για όσους διορίστηκαν από το '83 μέχρι το '92 και προβλεπόταν σύνταξη με τα 50/50 επαναφέρουμε τα 35/35. Είναι ένα από τα κρίσιμότερα στοιχεία αυτού του άρθρου. Επίσης, για τον υπολογισμό της σύνταξης συνυπολογίζουμε στο συντάξιμο μισθό 176 ευρώ, περίπου 60.000 δρχ. το μήνα από τα επιδόματα που έχει, τα ενσωματώνουμε, ούτως ώστε από 1/1/2003 να έχουμε μια σημαντική αύξηση του μισθού. Αν θέλουμε, λοιπόν, να υπολογίσουμε τη σύνταξη, θα πρέπει να πάρουμε και το πρώτο τμήμα του 2007, όπως υπολο-

γίζεται μέχρι σήμερα και το δεύτερο τμήμα, όπως είπαμε μέχρι τώρα. Έτσι, θα έχουμε τη σύνταξη ενός ανθρώπου που βγαίνει στη σύνταξη μετά το 2008.

Ένα από τα κρίσιμότερα θέματα και ερωτήματα που έμπαιναν και μπήκαν μέχρι τώρα σ' όλο αυτό το διάστημα της κουβέντας μας, ήταν αν κάποιος δημόσιος υπάλληλος χάνει μ' αυτήν τη διαδικασία. Με όσα στοιχεία διαθέτουμε εμείς -και παρακαλέσαμε να μας τεθούν άλλα υπόψη μας- και με αυτά που μας έδωσε σήμερα το Υπουργείο Οικονομικών, δεν υπάρχει εργαζόμενος αυτής της κατηγορίας που αν συνεκτιμήσει όλες τις παραγράφους και συνυπολογίσει όλα τα δεδομένα, να έχει την παραμικρή μείωση μισθού. Ούτε ένας. Αντίθετα, έχουν ισχυρές προσαυξήσεις στους μισθούς τους, αν ληφθεί υπόψη και μια άλλη διάταξη που περιέχει το άρθρο αυτό, όπου στην περίπτωση πρόωρης συνταξιοδότησης η μείωση να μην είναι 6% όπως ήταν μέχρι σήμερα, αλλά να είναι 4,5%.

Θεωρώ ότι αυτά τα στοιχεία είναι από τα πιο κρίσιμα που έχει αυτό το άρθρο.

Επιπλέον, να αναφέρω και ορισμένα επίσης κρίσιμα σημεία του άρθρου αυτού. Μειωμένη σύνταξη για τους άντρες στα εξήντα και στα πενήντα πέντε για τις γυναίκες με ποσοστό, όπως είπα, μείωσης, 4,5% και όχι 6%. Όσοι διορίστηκαν μετά την 1/1/1983 και έχουν τριακονταπενταετή υπηρεσία, μειώνεται το όριο ηλικίας για τους άντρες από τα εξήντα στα πενήντα οκτώ χρόνια.

Μπαίνει για πρώτη φορά μία επίσης κρίσιμη διάταξη που δίνει τη δυνατότητα σε κάποιον με τριάντα επτά χρόνια εξαρτημένης εργασίας να μπορεί να βγει σε σύνταξη ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας. Είναι μία πολύ σημαντική διάταξη που ευνοεί ανθρώπους που έχουν χρόνια στη δουλειά, αλλά δεν μπορούν να συντονιστούν με τους υπάρχοντες όρους και την ηλικία που θα τους ταίριαζε.

Οι γυναίκες που αποχωρούν με δεκαπενταετή συντάξιμη υπηρεσία λαμβάνουν σύνταξη μετά τη συμπλήρωση του εξήκοντου έτους της ηλικίας τους. Επίσης, όσοι αποχωρούν πριν τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας, θα παίρνουν τη σύνταξη στα εξήντα πέντε οι άντρες και στα εξήντα οι γυναίκες.

Πρέπει να αναφέρω μία από τις βασικότερες επίσης διατάξεις αυτού του άρθρου που ορίζουν ότι το ποσοστό της σύνταξης για όσους έχουν διοριστεί μετά την 1/1/1993 από 60% γίνεται 70%.

Θα μπω στο άλλο άρθρο, κύριε Πρόεδρε, γιατί βλέπω ότι ο χρόνος περνάει και δεν θα προλάβουμε να πούμε αυτά που θέλουμε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε, ένα ένα δεν θα συζητήσουμε τα άρθρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Όχι, τα συζητούμε σε ενότητα, αλλά μπορώ να σας δώσω περισσότερο χρόνο για να τα αναπτύξετε με άνεση.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Ποιες είναι οι ενότητες;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Πρόκειται για μία ενότητα. Τα άρθρα 1, 2, 3 και 4 τα συζητούμε μαζί.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Μα, είναι χωριστά άρθρα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Μπορείτε να έχετε ανάλογο χρόνο για να το αναπτύξετε. Κύριε Σαλαγιάννη, έβαλα οκτώ λεπτά στους εισηγητές όπως προβλέπει ο κανονισμός. Θα έχετε περισσότερο χρόνο

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Θα είμαι σύντομος, κύριε Πρόεδρε.

Λοιπόν, το δεύτερο άρθρο αναφέρεται στους μισθωτούς του ιδιωτικού τομέα και των ειδικών ταμείων. Και εδώ επίσης γίνεται μια προσπάθεια ενιοποίησης των κανόνων και των αρχών και ό,τι περιλαμβάνει αυτό το άρθρο αφενός μεν βελτιώνει κάποια πράγματα (συντάξεις, όρια ηλικίας) και αφετέρου αίρει ανισότητες. Το τρίτο και σημαντικό έγκειται στο ότι δημιουργεί ενιαίες προϋποθέσεις και όρους.

Εδώ μπαίνει το θέμα της τριακονταεπταετίας χωρίς όριο ηλικίας. Για τα ειδικά ταμεία επανέρχεται η τριακονταπενταετία, όπου δεν ίσχυε μέχρι σήμερα. Για τους μέχρι 31/12/1982 χωρίς όριο ηλικίας, ενώ για αυτούς που είναι από 1/1/1983 έως 31/12/1992 από τα εξήντα χρόνια πάει στα πενήντα οκτώ για

άντρες και γυναίκες.

Εδώ επίσης, για πρώτη φορά στο ασφαλιστικό μας σύστημα, μπαίνει ένα βασικό άρθρο. Όποιος έχει τρεισήμισι χιλιάδες ένσημα και έχει συμπληρώσει το εξηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας του, για πρώτη φορά παίρνει σύνταξη εξήντα με εβδομήντα χιλιάδες, ενώ μέχρι σήμερα κάποιος θα μπορούσε να θεμελιώσει αυτό μόνο αν είχε τεσσεράμισι χιλιάδες ένσημα. Θεωρούμε ότι είναι αναγκαίο, είναι χρήσιμο και κρίσιμο και είναι ένα από τα πιο σημαντικά και θετικά στοιχεία που έχει αυτό το άρθρο.

Οι παράγραφοι 6 και 7 αναφέρονται στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα. Και εδώ δίνουμε δύο σημαντικές ευνοϊκές ρυθμίσεις. Η πρώτη ρύθμιση είναι ότι αντί να έχουμε χίλια ένσημα στα δέκα τελευταία χρόνια, δίνουμε τη δυνατότητα αυτή στα δεκατρία τελευταία χρόνια. Επίσης, στον υπολογισμό του χρόνου περιλαμβάνεται και η στρατιωτική θητεία για πλήρη σύνταξη στα πενήντα πέντε, και για μειωμένη σύνταξη στα πενήντα τρία, εφόσον συμπληρώθηκαν δέκα χιλιάδες πεντακόσια συνολικά ένσημα με επτάμισι χιλιάδες βαρέα ένσημα.

Στην παράγραφο 9 αλλάζει ο τρόπος υπολογισμού των συντάξεων του ΙΚΑ. Για όσους έχουν προσληφθεί μέχρι 31/12/1992 ισχύουν οι ρυθμίσεις της τελευταίας πενταετίας, δηλαδή ό,τι ίσχυε μέχρι τώρα. Τώρα αλλάζει και γίνεται στα πέντε καλύτερα χρόνια της τελευταίας δεκαετίας. Αυτό είναι κρισιμότητα για όσους δεν έχουν έναν ομαλό εργασιακό βίο. Έχει, δηλαδή, μεγάλη σημασία για ανθρώπους που έχουν χάσει την εργασία τους ή για ανθρώπους που έχουν αλλάξει εργασίες. Θεωρούμε ότι γι' αυτούς είναι μια σημαντικότερη αύξηση στις αποδοχές τους, στις συντάξεις τους.

Για τα ειδικά ταμεία επίσης μπαίνει ένας ενιαίος τρόπος υπολογισμού της σύνταξης μέχρι 31.12.92, με 80% μέχρι 31.12.2007. Από το 2007 και μετά αρχίζει η μείωση από 80% στο 70% για να εννοιοποιηθούν, όπως είπα και πάλι, οι όροι με τους οποίους γίνεται η αναπλήρωση των συντάξεων. Ισχύει ό,τι είπα και νωρίτερα για τον τρόπο με τον οποίο υπολογίζεται η σύνταξη για όσους βγουν μετά απ' αυτό με δυο τμήματα δηλαδή.

Επίσης εδώ να αναφέρω για το ΙΚΑ, ότι σε περίπτωση χορήγησης μειωμένης σύνταξης έχουμε και εδώ τη μείωση από 6% κάθε χρόνο σε 4,5%.

Στο τρίτο άρθρο για όσους βγήκαν μετά την 1.1.93 για τους ιδιωτικούς ασφαλισμένους του ιδιωτικού τομέα και ιδιωτικά ταμεία ισχύει και εδώ η τριακονταεπταετία ως όριο ηλικίας. Έχουμε αναπροσαρμογή του τρόπου υπολογισμού της σύνταξης των από 1.1.93 ασφαλισμένων. Το 70% των συντάξεων των αποδοχών αντί το 60% που ίσχυε μέχρι τώρα. Ανατρέπουμε τον 2084 γιατί θεωρούσαμε ότι ήταν εντελώς άδικος σ' αυτό το σημείο. Το 60% πάει 80%. Δίνεται ένα κίνητρο 3% για παραμονή δύο χρόνων ακόμη για να πάει κάποιος στο 67%. Παραμονή λοιπόν, με αύξηση της σύνταξης για να παραμείνει κάποιος δυο χρόνια ακόμη στη δουλειά του.

Μια τρίτη παράγραφος που είναι επίσης πολύ σημαντική. Σε περίπτωση μειωμένης σύνταξης η μείωση να είναι 4,5% και όχι 6%. Έχουμε αναπροσαρμογή των κατωτάτων ορίων συντάξεων γήρατος και αναπηρίας στα όρια που ίσχυαν πριν για τους ασφαλισμένους μέχρι την 1.1.93. Δηλαδή στο 70% του κατώτερου μισθού έγγαμου με πλήρη απασχόληση όπως καθορίζεται στην εθνική συλλογική σύμβαση εργασίας του '92.

Στους συνταξιούχους λόγω γήρατος που δικαιώνονται τα κατώτατα όρια και έχουν πάνω από δεκαπέντε χρόνια, δηλαδή τεσσεράμισι χιλιάδες ένσημα χορηγείται προσαύξηση 1% για κάθε τριακόσιες μέρες ως κίνητρο για να μπορούν και να παραμείνουν αλλά και να ασφαρίζονται.

Επανακαθορίζεται το ποσοστό προσαύξησης λόγω παιδιών 5%, 6%, 7%.

Κύριε Πρόεδρε, πάω πολύ γρήγορα στο άρθρο 4 για τη χρηματοδότηση του ΙΚΑ ΕΤΑΜ. Είναι το κρισιμότερο θέμα που αφορούσε αυτήν την μεταρρύθμιση που επιχειρούμε. Το έχουμε πει πάρα πολλές φορές μέχρι τώρα, ήταν το θέμα των δυο ημερών και άλλων τόσων ημερών στη διακομματική επιτροπή. Εμείς ισχυριζόμαστε και το αποδεικνύουμε και όποιος έχει άλλες αποδείξεις, τεκμηριώσεις να τις καταθέσει, ότι με τον τρόπο που χρηματοδοτούμε τώρα το σύστημα το ΙΚΑ ΕΤΕΜ δίνουμε μια

δυνατότητα να συνδέσουμε τη χρηματοδότηση με ό,τι πιο δυναμικό έχουμε στην κοινωνία μας σήμερα και θέλουμε και θα το έχουμε για τα επόμενα χρόνια, γιατί έχουμε τις βάσεις να το κάνουμε μια βιώσιμη, σταθερή οικονομία με προοπτικές και θεωρούμε ότι το 1% που προσδιορίζουμε τώρα θα μας δώσει τη δυνατότητα μέσα στην πρώτη δεκαετία να καλύψουμε όλα τα ελλείμματα, στη δεύτερη να έχουμε και αποθέματα και στην τρίτη να καλύψουμε με τα αποθεματικά που θα έχουμε τα ελλείμματα. Έχουμε εξηγήσει γιατί αυτό είναι μια πολιτική επιλογή μας που είναι καθαρότερη και πιο στέρεη για το ασφαλιστικό σύστημα και είναι πολιτική επιλογή γιατί έτσι εμείς καθορίζουμε τι θέλουμε να έχουμε ως αποδοχές, δηλαδή καθορίζουμε τις παροχές που θέλουμε να δώσουμε και με βάση αυτές τις παροχές καθορίζουμε και τη συμμετοχή του κράτους στην τριμερή χρηματοδότηση μιας και είναι σταθερά τα όρια των εισφορών του εργαζόμενου και του εργοδότη. Ό,τι λοιπόν, από εκεί και πέρα χρειάζεται τα δίνει το κράτος με έναν τρόπο συνεχή, διαρκή και μάλιστα με ρήτρα αναπλήρωσης. Δεν χρειάζεται να κουβεντιάσουμε πιο πολύ πάνω σ' αυτά γιατί τα έχουμε διεξοδικά κουβεντιάσει και επί της αρχής και στη διακομματική επιτροπή.

Στο ίδιο άρθρο δίνουμε μια επιλογή στις νέες μητέρες και στο χρόνο που αυτές θέλουν να έχουν τη δυνατότητα να μεγαλώσουν τα παιδιά τους γι' αυτό και με την επαναδιατύπωση που γίνεται, αν έχω καταλάβει καλά και θα μας εξηγήσουν οι Υπουργοί, για κάθε παιδί που γεννιέται μετά την 1.1.2003 ισχύουν πλασματικά χρόνια για να φθάσει κανένας στη σύνταξη του έτσι που κάποια γυναίκα που τώρα γεννά, τώρα έχει μικρά παιδιά, τώρα χρειάζεται τη δυνατότητα να μην εργαστεί, να πάρει μια άδεια και το κράτος να εγγυηθεί τα ασφάλιστρα για να μπορεί τώρα που τα έχει ανάγκη, τώρα να έχει και τη διευκόλυνση.

Υπάρχουν πολλοί από εμάς, τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, που θα θέλαμε –υπάρχει και τροπολογία γι' αυτό– πιο ενισχυμένα κίνητρα, αν αντέχει το σύστημα. Θα θέλαμε οι Υπουργοί να απαντήσουν σε αυτήν την πρότασή μας.

Αυτά είχα να πω, κύριε Πρόεδρε. Αν χρειαστεί, θα επανέλθω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊνονας): Καλώς.

Να δώσουμε τώρα το λόγο στον εισηγητή του Συνταξισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Αμπατζόγλου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, το άρθρο 1 πραγματεύεται τις συντάξεις πολιτικών δημοσίων υπαλλήλων και στρατιωτικών. Καθορίζει ότι η σύνταξη των πολιτικών και στρατιωτικών υπαλλήλων θα υπολογίζεται με βάση το 70% του συντάξιμου μισθού από 80% που ισχύει σήμερα. Καθορίζει ότι ο συντάξιμος μισθός των πολιτικών και στρατιωτικών υπαλλήλων θα καθορίζεται με βάση τους μισθούς της τελευταίας πενταετίας από το μισθό του τελευταίου μήνα που ισχύει σήμερα.

Με τις ανωτέρω ρυθμίσεις μειώνονται οι συντάξεις αποδοχές από το 80% των εν ενεργεία αποδοχών στο 65% περίπου, λόγω της μείωσης του ποσοστού αναπλήρωσης από το 80% στο 70% και λόγω της αλλαγής της βάσης υπολογισμού από τον τελευταίο μήνα στην τελευταία πενταετία.

Το ποσοστό μείωσης για τις μειωμένες συντάξεις καθορίζεται στο 4,5% ετησίως. Στο διάλογο που είχε προηγηθεί το ποσοστό μείωσης είχε δεσμευθεί η Κυβέρνηση ότι θα ήταν 3% ετησίως.

Για τους ασφαλισμένους από το 1983-1992 καθορίζεται η δυνατότητα συνταξιοδότησης με τριάντα πέντε χρόνια υπηρεσίας και ηλικία πενήντα οκτώ ετών ή με τριάντα επτά χρόνια υπηρεσίας χωρίς όριο ηλικίας. Αυτό που ισχύει σήμερα είναι τριάντα πέντε χρόνια και ηλικία εξήντα ετών. Η δική μας άποψη είναι τριακονταεπταετία χωρίς όριο ηλικίας.

Εξομοιώνεται το κατώτερο όριο συνταξιοδότησης όλων των ασφαλισμένων. Δίνεται η δυνατότητα για μειωμένη συνταξιοδότηση όσων έχουν ηλικία πενήντα πέντε χρόνων και τριακονταεπταετή υπηρεσία, με μείωση της τάξης του 4,5% ετησίως.

Τέλος, καθορίζεται ότι στη βάση υπολογισμού της σύνταξης των δημοσίων υπαλλήλων θα υπολογίζεται από το 2003 και μετά το ποσό των 156 ευρώ με πενταετή μεταβατική περίοδο.

Έτσι, από τη μια χρυσώνετε το χάπι και από την άλλη φαλκιδεύετε το νέο μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων, αφού τα ποσά που δίνονται σήμερα ως επιδόματα και που δεν συνυπο-

λογίζονται στο συντάξιμο μισθό είναι περίπου τριπλάσια των 176 ευρώ.

Εμείς πιστεύουμε ότι για όλους τους ασφαλισμένους και κατά συνέπεια και γι' αυτούς που αναφέρει το παρόν άρθρο θα πρέπει να ισχύει η τριακονταπενταετία χωρίς όριο ηλικίας, με ποσοστό αναπλήρωσης 80% του συντάξιμου μισθού. Αυτό σε συνδυασμό με το ποσοστό αναπλήρωσης της τάξης του 20% για την επικουρική σύνταξη είναι που θα έβαζε φρένο στην είσοδο της ιδιωτικής ασφάλισης στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης.

Αντίθετα, η προοπτική που ανοίγεται με τα σημερινά ποσοστά αναπλήρωσης και με άλλες διατάξεις αφήνει κενά για την είσοδο της ιδιωτικής ασφάλισης, προκειμένου ο συνταξιούχος να αναπληρώσει το βασικό του μισθό. Επιπρόσθετα, διαγράφεται η δυνατότητα, που υπήρχε, ένταξης κλάδων και κατηγοριών των δημοσίων υπαλλήλων στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα. Από τις ρυθμίσεις για τις νέες μητέρες εξαιρούνται οι εργαζόμενες στο δημόσιο.

Τέλος, δεν αντιμετωπίζει τα προβλήματα και τις ιδιαιτερότητες στο χώρο της εκπαίδευσης και της υγείας, το πρόβλημα των αναπηρικών συντάξεων και της διαδοχικής ασφάλισης.

Στο άρθρο 2 περιλαμβάνονται ρυθμίσεις για τους μέχρι 31-12-1992 ασφαλισμένους. Πέρα από τις παρατηρήσεις, τις οποίες καταθέσαμε στο πρώτο άρθρο και οι οποίες επαναλαμβάνονται και στο παρόν, θα θέλαμε, επίσης, να κάνουμε ορισμένες επισημάνσεις:

Για τους ασφαλισμένους από το 1993 και μετά καθορίζεται η δυνατότητα συνταξιοδότησης με τριάντα επτά χρόνια υπηρεσίας χωρίς όριο ηλικίας. Με τη συμπλήρωση των τριάντα επτά ετών, σύμφωνα με το αρχικό νομοσχέδιο, λαμβανόταν υπόψη και ο χρόνος πραγματικής ασφάλισης από παροχή εξαρτημένης εργασίας ο οποίος διανύθηκε σε χώρες στις οποίες έχουν εφαρμογή οι κοινοτικοί κανονισμοί ή άλλες διμερείς συμβάσεις κοινωνικής ασφάλισης που έχει συνάψει η χώρα μας. Αυτό το τόσο σημαντικό εδάφιο καταργήθηκε με τις τροποποιήσεις της τελευταίας στιγμής.

Δίνεται η δυνατότητα συνταξιοδότησης σε όσους μέχρι το 2007 γίνουν εξήντα πέντε ετών και έχουν τρεις χιλιάδες πεντακόσιες από τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιες ημέρες ασφάλισης, που ισχύει σήμερα, στο ΙΚΑ. Το μέτρο αυτό είναι θετικό, έχει όμως δύο βασικές αδυναμίες. Η πρώτη έχει να κάνει με τον προτεινόμενο τρόπο υπολογισμού, ο οποίος θα δίδει μια πάρα πολύ χαμηλή σύνταξη. Και η δεύτερη αδυναμία σχετίζεται με το ότι η πρόβλεψη αυτή θα ισχύσει για μόνο μέχρι το 2007.

Οι όποιες θετικές ρυθμίσεις σε σχέση με τα σημερινά ισχύοντα που περιλαμβάνει το άρθρο αυτό δεν αλλάζουν το χαρακτήρα του. Με το περιεχόμενο αυτού του άρθρου γίνεται η επί τα χείρω σύγκριση των όρων συνταξιοδότησης όλων των μισθωτών. Εμείς δεν είμαστε αντίθετοι με την ύπαρξη ενιαίων όρων ασφάλισης. Είμαστε όμως αντίθετοι με την προς τα κάτω εξίσωση των όρων αυτών.

Σχετικά με το άρθρο 3 και τις ρυθμίσεις που περιλαμβάνει για τους μετά το 1993 ασφαλισμένους του ΙΚΑ και ειδικών ταμείων κύριας ασφάλισης των μισθωτών: Η κατηγορία αυτή των ασφαλισμένων θεμελιώνει δικαίωμα συνταξιοδότησης σε ηλικία εξήντα πέντε ετών ή με τριάντα επτά χρόνια υπηρεσίας χωρίς όριο ηλικίας. Και εδώ ισχύει η παρατήρηση που διατυπώσαμε στο προηγούμενο άρθρο για τους έχοντες εξαρτημένη σχέση εργασίας για κάποιο διάστημα σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε χώρες με τις οποίες η Ελλάδα έχει συνάψει ασφαλιστική σύμβαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειδικά για το άρθρο αυτό θα θέλαμε να καταθέσουμε μερικά θέματα τα οποία όφειλε να περιλάβει το άρθρο και δεν τα περιλαμβάνει και τα οποία αποτελούσαν πάγια αιτήματα της ΓΣΕΕ.

Το 2004 λήγει η υποχρέωση του ΛΑΕΚ για την επιδότηση ασφαλιστικών εισφορών των ηλικιωμένων μακροχρονίων ανέργων και θα πρέπει να συνεχιστεί η επιδότησή τους όχι πλέον από το ΛΑΕΚ, αλλά από το κράτος.

Στην περίπτωση που κάποιος έχει πάρει τη σύνταξή του και δεν έχει συμπληρώσει τα απαιτούμενα από τον κανονισμό του TEAM τρεις χιλιάδες οκτακόσια πενήντα έτη, για να πάρει

και την επικουρική του σύνταξη, τότε να έχει τη δυνατότητα εξαγοράς των υπολοίπων ετών ή να παίρνει μια αναλογία της.

Οι εργαζόμενοι των υπογειών στοών των μεταλλείων να συνταξιοδοτούνται με τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιες ημέρες εργασίας ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας και για κάθε μέρα εργασίας να πριμοδοτείται για συνταξιοδοτικούς λόγους με συντελεστή 2.

Αναγνώριση με σαφή διάταξη του χρόνου άδειας κύησης και τοκετού ως συντάξιμου χρόνου σε όσα ασφαλιστικά ταμεία το δικαίωμα αυτό δεν αναγνωρίζεται.

Να υπάρξουν ειδικές ρυθμίσεις για την ασφάλιση εργαζομένων με σύμβαση έργου ως εργαζομένων με εξαρτημένη μισθωτή εργασία.

Αναγνώριση της υποχρεωτικής και εφεδρικής στρατιωτικής θητείας, όπου δεν προβλέπεται, ως χρόνου θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 4 για τη χρηματοδότηση του ΙΚΑ και του TEAM, είναι γνωστό -αναφέρθηκε και από άλλους συναδέλφους και αποτέλεσε το κύριο θέμα συζήτησης- ότι η πρόβλεψη είναι για χρηματοδότηση του ΙΚΑ και του ενιαίου ταμείου με ποσοστό 1% του ΑΕΠ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ)

Η ανωτέρω χρηματοδότηση θα γίνεται με ρευστά διαθέσιμα και ειδικά ομόλογα. Υπάρχει επίσης η πρόβλεψη για την κάλυψη των ελλειμμάτων των ταμείων που θα ενταχθούν στο μέλλον στο ΙΚΑ ΕΤΕΑΜ, ενώ παράλληλα προβλέπει την ανά πενταετία αναπροσαρμογή των προβλέψεων και της εξασφάλισης επιπλέον χρηματοδοτικών πόρων.

Η θέση μας έχει διατυπωθεί με σαφήνεια. Αμφισβητούμε τα μοντέλα που έχει παρουσιάσει το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών. Θεωρούμε ότι η πρόβλεψη αυτή είναι επισφαλής και ανεπαρκής. Ήδη τα στοιχεία που έχουν δει το φως της δημοσιότητας παρουσιάζουν ότι είναι μικρότερη και από το προβλεπόμενο 10% της κρατικής εισφοράς που πρόβλεπε ο νόμος της Νέας Δημοκρατίας.

Παράλληλα το άρθρο αυτό εξισώνει τους όρους συνταξιοδότησης των ταμείων επικουρικής ασφάλισης μισθωτών με τους όρους που έχουν περιγραφεί στα προηγούμενα άρθρα.

Κλείνοντας τις παρατηρήσεις μου και στο άρθρο 4, κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να επισημάνω ότι για μας είναι κεφαλαιώδους σημασίας θέμα η τριμερής χρηματοδότηση και η ανάληψη από το κράτος του ποσοστού συμμετοχής κατά τρία ένατα του ενός τρίτου. Η χρηματοδότηση αυτή είναι κατά πολύ σημαντικότερη απ' αυτήν που προβλέπει το παρόν σχέδιο νόμου. Σκοπίμως δεν δόθηκε προς αξιολόγηση στους αξιολογητές, ώστε να εκτιμηθούν οι επιπτώσεις. Και εν πάση περιπτώσει είναι ένα αίτημα το οποίο έχει τεκμηριώσει το συνδικαλιστικό κίνημα, ανεξάρτητα από τις αλλαγές του προέδρου της ΓΣΕΕ το τελευταίο διάστημα ή της μερίδας της ΠΑΣΚΕ.

Εμείς, κύριοι συνάδελφοι, πιστεύουμε ότι τα τέσσερα αυτά άρθρα δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις ενός σύγχρονου ασφαλιστικού συστήματος και τα καταψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Πρόεδρος του Συνταξισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνταξισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, είμαι υποχρεωμένος να αναφερθώ σε μια πραγματικότητα, η οποία επιβαρύνει την πολιτική κατάσταση, ακόμη περισσότερο. Συζητάμε ένα από τα πιο σπουδαία και πιο σημαντικά ζητήματα, που αφορούν στο παρόν και στο μέλλον της ελληνικής κοινωνίας. Και αυτό το πρόβλημα, που θα έπρεπε να είναι ευθύνη και αντικείμενο κοινωνικού και πολιτικού διαλόγου, αντιμετωπίζεται ως ένα συνηθισμένο παιχνίδι κομματικής τακτικής σκοπιμότητας.

Αυτό το πρόβλημα που θα έπρεπε να είναι το πεδίο αναζήτησης των πιο δημιουργικών συνθέσεων, αντιμετωπίζεται από την κυβερνητική πλειοψηφία, ως μια ευκαιρία επίδειξης κομματικής πειθαρχίας και επιβολής μονομερών και αυθαίρετων επιλογών.

Δείτε το περιβάλλον μέσα στο οποίο συζητάμε αυτό το νομο-

σχέδιο. Η κοινωνία βρίσκεται σε μια ανασφάλεια, σε μια αγωνία, σε απεργιακές κινητοποιήσεις. Αυτάρεσκα άκουγα σήμερα κάποιον κυβερνητικό παράγοντα να είναι ο πραγματογνώμονας, δίκην αστυνομικού επιθεωρητού, που έλεγε αν ήταν μικρότερες ή μεγαλύτερες οι συμμετοχές των εργαζομένων. Αυτό σας μάρανε; Δεν βλέπετε ότι η κοινωνία δεν έχει την αισιοδοξία και την ασφάλεια που χρειάζεται, για να προχωρήσει προς το μέλλον και ότι η έλλειψη αυτής της αισιοδοξίας είναι η απόρροια της πολιτικής που εφαρμόζετε;

Η κοινωνία σε διέγερση, σε δυσφορία, σε απεργιακές κινητοποιήσεις, καθολικές αντιρρήσεις απ' όλους εκείνους τους φορείς, που θα μπορούσαν να προσδώσουν σ' αυτήν την κυβερνητική επιλογή το ελάχιστο της τεκμηρίωσης. Από την ΟΚΕ μέχρι το Γενικό Λογιστήριο, από το Ελεγκτικό Συνέδριο μέχρι τους εμπειρογνώμονες συμβούλους της Κυβέρνησης Βρετανούς σας λένε ότι προβάλλετε στο μέλλον αυθαίρετα, εκείνα που νομίζετε ότι θα προκύψουν, ότι τα μεγέθη σας δεν είναι βέβαια, ότι η χρηματοδότηση δεν είναι εξασφαλισμένη και ότι δεν μπορείτε να προεξοφλείτε, μ' αυτόν τον τρόπο, την ευεργετική δέηση επίδραση αυτού του νομοσχεδίου.

Για να ακουστεί χθες το εκπληκτικότερο από τον κύριο Πρωθυπουργό! Για πέρυσι που σηκώθηκε όλος ο κόσμος στο πόδι και η Κυβέρνηση εγκατέλειψε τον εαυτό της και πήγε άρον-άρον σε έκτακτο συνέδριο και έκανε ανθρωποθυσίες, θυσιάζοντας τον τότε αρμόδιο Υπουργό, είπε: «Είχαμε, λέει, άλλον ορίζοντα επίλυσης του προβλήματος. Μετά ένα χρόνο αλλάξαμε τον ορίζοντα επίλυσης του προβλήματος».

Αυτός ο ορίζοντας του ασφαλιστικού είναι παιχνίδι κινουμένων σχεδίων στα κυβερνητικά επιτελεία; Και το λάθος, ως προς την επιλογή του ορίζοντα επίλυσης του προβλήματος, το φορτώθηκε η κοινωνία, ως πρόσθετο συντελεστή ανασφάλειας και αβεβαιότητας; Και οι τεχνοκράτες, οι διαχειριστές, οι διεκπεραιωτές, όλοι αυτοί οι φορμαλιστές της γραφειοκρατίας ήταν και τότε σωστοί και σήμερα σωστοί; Επιλέξετε επιτέλους! Η Κυβέρνηση που δεν είναι διορατική, δεν είναι και αποτελεσματική και αξιόπιστη.

Το λέω δε αυτό, διότι –επιπροσθέτως, και σήμερα που συζητάμε– η Κυβέρνηση δεν αντιλαμβάνεται ότι και η ψηφοφορία που προηγήθηκε δείχνει πως και μέσα στο Κοινοβούλιο δεν υπάρχει συναίνεση; Είσατε ικανοποιημένοι από το αποτέλεσμα 143 προς 131; Δεν αντιλαμβάνεστε ότι και στη Βουλή και στην κοινωνία και σε όλους τους αρμόδιους φορείς και τις αρχές υπάρχουν ενστάσεις, υπάρχουν αντιρρήσεις; Εσείς επιμένετε. Δικαίωμά σας. Με μία Βουλή άδεια, με μία κοινωνία αναστατωμένη, με όλους τους αρμόδιους ανήσυχους, οι μόνοι οι οποίοι σαλπίζετε παλιάνες εκσυγχρονιστικής αισιοδοξίας είστε εσείς. Εμείς μέναμε εδώ για να σας λέμε: «Για κοιτάξετε καλύτερα την πραγματικότητα».

Άκουγα χθες τον κύριο Πρωθυπουργό να μιλάει για νέο κοινωνικό κράτος και για την κοινωνία της αλληλεγγύης. Σοβαρά; Ο μέσος Έλληνας πολίτης έχει το αίσθημα της αλληλεγγύης και της προστασίας; Δεν έχει φουσκώσει το αίσθημα της αδικίας και της ανισότητας και έχει κατακλύσει τα πάντα; Δεν είναι πάνω από το 20% στο όριο της φτώχειας; Δεν υπάρχουν βασικές ελλείψεις σε κρίσιμους τομείς, που κάνουν βασανιστική την καθημερινότητα για τους περισσότερους;

Η κοινωνία αναστατώνεται για το ασφαλιστικό. Τα πανεπιστήμια κλείνουν για την παιδεία. Η επιβατηγός ναυτιλία αύριο θα βρεθεί σε έκρηξη. Διότι τι κάνετε; Υπογράφετε τις τροπολογίες παρουσία των διαμαρτυρομένων κοινωνικών ομάδων και μετά τις παίρνετε πίσω αυτές τις τροπολογίες, όπως κάνατε και με τους εκπαιδευτικούς και με τους ναυτεργάτες, τους ναυτικούς. Έτσι μεγαλώνετε το κοινωνικό έλλειμμα.

Εγώ θέλω να σας πω, κύριοι της Κυβέρνησης, με πολύ αν θέλετε στρογγυλεμένους όρους, ότι δεν υπάρχει πιο ενοχλητικό και πιο επικίνδυνο πράγμα από τις αυτάρεσκες εξουσίες, από τις αυτάρεσκες κυβερνήσεις, από τις κυβερνήσεις εκείνες οι οποίες βάζουν πάνω από την κοινωνική συναίνεση και στήριξη τον εγωτισμό, τον εγωτισμό της επιβολής. Προσέξτε τον.

Στην πιο κρίσιμη περίοδο οδηγούμαστε σε τέτοιες συνθήκες, τις οποίες δεν μπορείτε πραγματικά να τις καλύψετε επικαλούμενοι την εσωστρέφεια. Η εσωστρέφεια φτάνει, αν εσείς μεταξύ

σας έχετε διαφορετικές αντιλήψεις; Η πραγματική αιτία είναι η πολιτική που εφαρμόζετε. Η πολιτική που εφαρμόζετε δυσαρρύνει τον κόσμο, ακόμη και τον κόσμο που ψήφισε το ΠΑΣΟΚ. Η πολιτική που εφαρμόζετε επισημαίνεται από τους ανησυχούντες στους αυτάρεσκους ή από εκείνους οι οποίοι βλέπουν το μετά και προσπαθούν να κάνουν τις εξισώσεις τους σε όλους εκείνους που θεωρούν ως δεδομένη τη διαιώνισή τους. Έτσι προκαλείτε πρόσθετη αναστάτωση.

Οι χθεσινές απεργιακές κινητοποιήσεις, οι σημερινές απεργιακές κινητοποιήσεις, οι αυριανές και μεθαυριανές, δείχνουν σε σας ότι η κοινωνία δεν ησυχάζει και δεν ξεγελιέται με αυτές τις περιγραφές που κάνετε για τη μελλοντική ζωή της ευτυχίας.

Εμείς από την πλευρά μας, από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, σας είπαμε εγκαίρως και υπευθύνως ότι το πρόβλημα είναι η βιωσιμότητα αλλά και η πλεονασματική λειτουργία, η αλληλεγγύη αλλά ταυτόχρονα και η εξασφάλιση όλων εκείνων των προϋποθέσεων, που θα διαμορφώνουν ισορροπίες μέσα εις την ασφαλιστική πολιτική συνδεδεμένη και με άλλες πλευρές της πολιτικής.

Η κυβερνητική επιλογή προσανατολίστηκε μονομερώς σε μια εξίσωση περί βιωσιμότητας. Δύο επιλογές έχετε, αν θέλετε να αντιμετωπίσετε μονάχα τη βιωσιμότητα: Η αύξηση των πόρων με τριμερή χρηματοδότηση, υποχρεωτική και αυξημένη, τρία ένατα το κράτος, τέσσερα ένατα οι εργοδότες, δύο ένατα οι εργαζόμενοι ή περικοπή παροχών και αύξηση ορίων ηλικίας. Αν θέλετε να παίξετε παιχνίδι εξισώσεων, τα μαθηματικά και τα νομικά και η πολιτική, έχουν λογική η οποία σπάει κόκαλα. Γι' αυτό δεν επιλέγετε την τριμερή χρηματοδότηση, διότι κάνετε τη δεύτερη επιλογή, της περικοπής των παροχών και την αύξηση των ορίων ηλικίας.

Σας είπαμε ακόμη –και θα σας το πω έτσι πολύ απλά πάλι– ότι δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα –και είναι και λίγο γραφικό και θλιβερό– από το να βλέπεις, αριθμομετρικές ασκήσεις να σου εμφανίζονται ως κοινωνικές μεταρρυθμίσεις ή να βλέπεις αριθμομέτρους να σου μιλάνε ως κοινωνικοί μεταρρυθμιστές. Αλήθεια, με την πολιτική σας φέρνετε στο κοινωνικό πεδίο της παραγωγής και της εξουσίας, σήμερα, τους αδύναμους, τους μη προνομιούχους ή αυτούς τους τσακίσατε προ πολλού και τους τσακίζετε εξακολουθητικά;

Είμαι υποχρεωμένος, επίσης, να σας πω ότι από την πλευρά μας, από την πλευρά του Συνασπισμού, το θέμα της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης δεν μπορεί να είναι αποσπασματικό. Θα ενταχθεί στη συνολικότερη αντιμετώπιση προβλημάτων που έχουν σχέση και με τη μεγέθυνση της οικονομίας...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε και τελειώνω.

...και με τη διεύρυνση της απασχόλησης και με τη μείωση της ανεργίας και με την ένταξη των ανασφάλιστων και της μαύρης εργασίας και με την ενσωμάτωση των μεταναστών και με την ενοποίηση των ασφαλιστικών οργανισμών με διαφάνεια και ενιαίες διαδικασίες, σαν αυτές που σας έχουμε υποδείξει.

Το σοβαρότερο όμως, αν θέλετε πραγματικά να αντιμετωπίσετε το πρόβλημα με προοπτική μέλλοντος και κοινωνικά κριτήρια αλληλεγγύης και προστασίας για αξιοπρεπή διαβίωση των ζωντανών και των αγέννητων, τότε θα κάνετε δίδυμη μεταρρύθμιση: Φορολογική μεταρρύθμιση και ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Ποιος σας εμποδίζει να κάνετε τη φορολογική μεταρρύθμιση; Παντοδύναμη Κυβέρνηση δεν είστε; Γιατί, λοιπόν, δεν κάνετε τη φορολογική μεταρρύθμιση, ως παράλληλη και οργανικά συνδεδεμένη μεταρρύθμιση, με τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού;

Λέτε διάφορα, για τα ταμεία, για το ΙΚΑ, για το ΕΤΕΑΜ. Σας είπε ο συνάδελφος κ. Αμπατζόγλου και θα σας το πούμε και στη συνέχεια. Αλήθεια, άκουσα από κανέναν της Κυβέρνησης να λέει ότι θα εγκαταλείψετε την πρακτική να διορίζετε τις διοικήσεις των ταμείων ως Κυβέρνηση; Άκουσα μέχρι σήμερα την Κυβέρνηση να λέει ότι η Αναλογιστική Αρχή δεν θα διορίζεται από τον Υπουργό; Εδώ δεν είναι μόνον η παρεκτροπή που παρατηρείται με το πρωθυπουργοκεντρικό μοντέλο διακυβέρνησης, στο πολιτικό μας σύστημα. Είναι και μια δεύτερη επιβάρυνση και στρέβλωση. Κοντά στο πρωθυπουργοκεντρικό έχου-

με και το υπουργοκεντρικό μοντέλο και ο καθένας πράγματι κάνει τις επιλογές του.

Εμείς –θέλω να τελειώσω- από την πλευρά μας σας είπαμε συγκεκριμένα. Ποιος σας εμπόδισε να έχετε αναδιοργανώσει μέχρι σήμερα το ΙΚΑ; Γιατί σήμερα το ΙΚΑ δεν έχει μηχανοργάνωση; Γιατί κανείς δεν γνωρίζει ποιοι είναι οι ασφαλισμένοι και οι δικαιούχοι του Οργανισμού; Γιατί κάνατε αυτές τις αναθέσεις που κάνατε ως Κυβέρνηση και ως διοίκηση του ΙΚΑ, εξυπηρετώντας συμβάσεις οι οποίες δεν υπηρέτησαν το δημόσιο συμφέρον; Εξυπηρετώντας συμβάσεις που δεν υπηρέτησαν το δημόσιο συμφέρον και ο νόων νοείτω. Ποιος εμποδίζει την εξυγίανση στο κύκλωμα των φαρμάκων;

Ποιος δεν επέτρεψε την αύξηση των δαπανών στο ΕΣΥ και το οδηγεί στο σημερινό κίνδυνο κατάρρευσης; Γιατί το ΕΚΑΒ να μην μπορεί να αποδώσει με αποτελεσματικότητα και να οδηγείται από τη μια τραγωδία στην άλλη; Ποιος εμπόδισε την εξυγίανση και την ανασυγκρότηση του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου; Γιατί σήμερα οι ναυτικοί ουσιαστικά είναι ανασφάλιστοι; Θα φέρετε την τροπολογία για τους ναυτικούς; Θα την ψηφίσετε; Ο αρμόδιος Υπουργός την έχει υπογράψει! Ο ένας την υπέγραψε και ο άλλος την πήρε πίσω! Θα την φέρετε;

Γιατί, λοιπόν, σήμερα να πληρώνει η εθνική οικονομία τις δικές σας –αν θέλετε- ελλείψεις συντονισμού ή τις δικές σας ασυνεννοησίες; Επίσης, γιατί επιλέξατε αυτήν τη διαδικασία, στο τέλος της Συνόδου της Βουλής μέσα σε πίεση χρόνου και κάτω από την επίδειξη μιας αμετακίνητης θέσης, για να προκαλέσετε τη σημερινή συζήτηση;

Έτσι, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, τα δικά σας προβλήματα τα μεταφέρετε στην κοινωνία. Τις δικές σας λάθος επιλογές καλείται να τις πληρώσει ο ελληνικός λαός! Το να είστε στο «τραπέζι» της εξουσίας και ο Πρωθυπουργός και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να κάνουν αγώνα, ποιος θα λυγίσει το χέρι του άλλου, είναι γνωστό παιδικό παιχνίδι! Δεν είναι δημιουργία πολιτικής που να εμπνέει στην κοινωνία, στην οικονομία και στο πολιτικό σύστημα αισιοδοξία. Κι έχετε ευθύνη!

Εμείς μένουμε εδώ για να σας επισημάνουμε αυτές τις πλευρές που πρέπει να σας επισημάνουμε! Γιατί εμείς, δεν λέγαμε χθες στους εργαζόμενους ότι θα καταθέσουμε τις τροπολογίες σας, για να φύγουμε σήμερα! Δεν λέγαμε χθες, «καταθέστε τροπολογίες, εμείς θα τις υποστηρίξουμε και θα επιδιώξουμε ονομαστικές ψηφοφορίες». Και μπορούν και ο Συνασπισμός και το Κ.Κ.Ε. από μόνο τους αυτά τα δύο κόμματα –ή και ενδεχομένως με άλλους συναδέλφους- να προκαλέσουν ονομαστικές ψηφοφορίες. Αν φύγουμε, σήμερα, βεβαίως όχι.

Για να ολοκληρώσω επιτρέψτε μου να σας επισημάνω το εξής: Θρίαμβο επιτελέσατε; Διαδικαστικό θρίαμβο επιτελέσατε; Θρίαμβο κυβερνητικό επιτελέσατε με την κοινωνία στο πόδι, με το συνδικαλιστικό κίνημα να έχει εσωτερικό πρόβλημα και με τη Βουλή άδεια; Εγώ νομίζω ότι και η ελληνική κοινωνία επισημαίνει πως με διαφορετικό τρόπο και σε διαφορετικό επίπεδο, έπρεπε να συζητείται αυτό το κρίσιμο για το παρόν και το μέλλον θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Φλωρίδης, έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Αγαπητοί συνάδελφοι, μετά από μία συζήτηση επί της αρχής που έγινε στην αρμόδια για να συζητήσει αυτό το νομοσχέδιο Διарκή Επιτροπή της Βουλής, καθώς και την αντίστοιχη συζήτηση στην Ολομέλεια, η Νέα Δημοκρατία αποχώρησε τελικώς από την κατ' άρθρον συζήτηση κρατώντας ως επτασφράγιστο μυστικό τις θέσεις της για το ασφαλιστικό ζήτημα της χώρας.

Πρέπει με θαυμασμό να πω ότι στην ιστορία του τόπου μας, δεν επεδείχθη ποτέ σε τέτοια έκταση μια τόσο μεγάλη εχεμύθεια από όλους τους Βουλευτές ενός κόμματος πάνω σε ένα ζήτημα. Όλοι τους απολύτως εχέμυθοι σε αυτό το πολύ μεγάλο μυστικό δεν άφησαν να τους ξεφύγει ούτε λέξη, κάτι τέλος πάντων που να μας προϊδεάσει τι σκέφτονται για το ασφαλιστικό ζήτημα της χώρας. Και γι' αυτό ειλικρινά εκφράζω το θαυμασμό μου! Κράτησαν το μυστικό επτασφράγιστο και επέδειξαν μία πρωτοφανή εχεμύθεια για την υπεράσπιση αυτού του μυστικού.

Τώρα βεβαίως το ερώτημα είναι πώς θα το κρίνει αυτό ο ελληνικός λαός, πώς θα προσέλθει ο ελληνικός λαός στις επόμενες εκλογές για να ψηφίσει έχοντας πλήρη άγνοια για ένα τόσο μεγάλο ζήτημα, για το οποίο ο κ. Κωνσταντόπουλος είπε προηγουμένως ότι κρατά σε αγωνία ολόκληρη την ελληνική κοινωνία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ένα από τα μεγάλα ζητήματα που απασχολούν όλες τις κοινωνίες σε όλες τις εποχές είναι η κοινωνική ασφάλιση. Είναι, δηλαδή, η αγωνία όλων των ανθρώπων που εργάζονται ή που δεν εργάζονται, αλλά έχουν την ελπίδα να εργαστούν κάποια στιγμή, τι θα γίνει όταν συμπληρώσουν ένα χρόνο στην εργασία και δεν θα μπορούν πια να δουλέψουν ή όταν πρέπει να φύγουν.

Ακόμα και στα πλέον ισχυρά κράτη της Ευρώπης που στη διαδρομή τους μέσα από τις σοσιαλιστικές και τις σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις οικοδόμησαν τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης, δεν σταματά ποτέ η συζήτηση για το μέλλον της κοινωνικής ασφάλισης. Απλώς έρχονται στιγμές που οι πρωτοβουλίες αυτών των κυβερνήσεων έδιναν σαφή απάντηση στις αγωνίες μέχρις ότου κλείσει ένας κύκλος και ανοίξει ένας καινούργιος, γιατί εν τω μεταξύ, αν υπήρχε η ατυχία να μεσολαβήσουν συντηρητικές κυβερνήσεις, τότε είχαμε το ξεθεμελίωμα όλων των κοινωνικών κατακτήσεων και έπρεπε στη συνέχεια οι σοσιαλιστικές και σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις να αρχίσουν από την αρχή ή περίπου από την αρχή.

Αν, λοιπόν, υπάρχει μία αγωνία στην ελληνική κοινωνία απέναντι σε αυτήν την αγωνία, η Κυβέρνηση έρχεται να απαντήσει με έναν πολύ συγκεκριμένο τρόπο: με ένα νομοσχέδιο που περιέχει σαφείς διατάξεις οι οποίες διασφαλίζουν τη βιωσιμότητα του συστήματος για τριάντα χρόνια και ξεκαθαρίζουν με έναν απόλυτα σαφή τρόπο ποια θα είναι η ελπίδα, το μέλλον και η κατάληξη ενός ανθρώπου που εργάζεται σήμερα και που του απομένουν κάποια χρόνια να βγει στη σύνταξη ή σε αυτούς που ακόμα και σήμερα θα μπουκ στην εργασία ή τα επόμενα χρόνια. Και οι απαντήσεις είναι απόλυτα σαφείς.

Εδώ όμως η αγωνία της ελληνικής κοινωνίας υποδαυλίζεται από τους λογής-λογής πολιτικούς και πολιτικάντηδες, οι οποίοι συστηματικά διαστρεβλώνουν και παραπληροφορούν μεγάλες μάζες των εργαζομένων πάνω στις πραγματικές ρυθμίσεις που επιχειρούνται με αυτό το νομοσχέδιο, επιχειρώντας αυτήν την αγωνία να την τροφοδοτούν διαρκώς και να τη μετατρέπουν σε αντιδραση.

Παρά το γεγονός ότι οι τελευταίες κινητοποιήσεις απέδειξαν ότι η μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων αφού ενημερώθηκε, πείστηκε και δεν συμμετέχει πλέον –γιατί θεωρεί ότι ικανοποιείται απολύτως- οι ελάχιστοι που απέμειναν να αντιδρούν χωρίς να αντιπροτείνουν, να θεωρούνται ότι αυτοί εκφράζουν την πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας, ενώ δεν είναι πραγματικά παρά μόνο μία ελάχιστη, ελαχιστότατη μειοψηφία που κάνει θόρυβο και που μέσα από τη δύναμη του πολλαπλασιασμού από την εικόνα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης αυτό φαίνεται να μεγεθύνεται. Όμως ο ελληνικός λαός γνωρίζει σήμερα ότι πλέον αυτοί είναι μία ελάχιστη μειοψηφία χωρίς καμία πρόταση.

Επίσης, χθες ζήσαμε το πρωτοφανές γεγονός, το οποίο συνδέεται με το σημερινό. Ποιο είναι αυτό; Ο κ. Καραμανλής δήλωσε ευθέως –νομίζω- ότι αν κάποια στιγμή το κόμμα του έρθει στην εξουσία, γίνει κυβέρνηση, προφανώς δεν πρόκειται να αλλάξει το νόμο. Αυτό είπε τουλάχιστον. Και προφανώς προσαπώ να αντιληφθώ τώρα την απορία του κ. Μανόλη, αυτού του εκλεκτού συνδικαλιστή της ΓΣΕΕ, που είναι στη Νέα Δημοκρατία, που έκανε έναν αγώνα τεράστιο, χωρίς επιχειρήματα, για να μην ψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο, να μην έρθει καν στη Βουλή...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Για τα άρθρα να πούμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Θα σας πω αμέσως.

Και χθες άκουσα τον Αρχηγό του να λέει ότι αυτό για το οποίο αγωνίστηκε εναντίον του και αύριο θα γίνει νόμος του κράτους, αν η Νέα Δημοκρατία θα έρθει στην εξουσία, αυτό δεν θα το καταργήσει. Προφανώς, γιατί η Νέα Δημοκρατία θεωρεί ότι αυτός ο νόμος υπερκαλύπτει τις ανάγκες του ασφαλιστικού συστήματος, αλλά δεν είχε τη νιοπροσύνη να το παραδεχθεί

ενώπιον της Βουλής των Ελλήνων και βέβαια ενώπιον του ελληνικού λαού.

Βέβαια αποχώρησε και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος. Αποχώρησε ακριβώς για τους ίδιους λόγους.

Είδε από τη συζήτηση ότι ακόμα και αυτά τα παραμύθια, τα οποία μας «σέρβιραν» στην Επιτροπή και στηρίζονταν σε αλλοιωμένα στοιχεία, δεν μπορούν να αντέξουν στην τεκμηριωμένη απάντηση τη δική μας και των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ. Επομένως δεν μπορούσε να υποστεί αυτή τη βασανιστική πραγματικά διαδικασία μιας κοινοβουλευτικής συζήτησης, όπου ένα νομοσχέδιο στα άρθρα του απαντά σε όλα τα ζητήματα που έχει θέσει μέχρι τώρα το συνδικαλιστικό και εργατικό κίνημα στη χώρα.

Γι' αυτόν το λόγο, λοιπόν, απήλθε λέγοντας ότι, εφόσον η Κυβέρνηση απέδειξε ότι δεν δέχεται καμία τροποποίηση, τότε δεν υπάρχει λόγος να μείνουμε! Λες και αυτό πρώτη φορά θα συμβεί, όταν έχουμε να αντιμετωπίσουμε ανεδαφικές προτάσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος! Λες και δεν έχει συμβεί πολλές φορές στο παρελθόν, όταν είχαμε να αντιμετωπίσουμε προτάσεις που δεν τις κάναμε δεκτές! Όμως, τότε το Κομμουνιστικό Κόμμα δεν αποχωρούσε, επειδή η Κυβέρνηση δεν έκανε δεκτές τις δικές του προτάσεις.

Στην κοινοβουλευτική διαδικασία άλλες φορές οι προτάσεις γίνονται δεκτές και άλλες φορές όχι. Άλλες φορές έχουμε δεχθεί προτάσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος και άλλες φορές δεν τις κάνουμε δεκτές. Δεν είναι, λοιπόν, η πρώτη φορά που δεν δεχόμαστε προτάσεις, επειδή ακριβώς είναι εκτός πραγματικότητας.

Είχα μιλήσει πριν από μερικές μέρες για την πολιτική των «γαλάζιων σφυροδρέπανων», αλλά σήμερα -«θου, Κύριε, φυλακή τω στόματί μου»- δεν θέλω να επανέλθω σε αυτό.

Ακούσαμε, επίσης, επικρίσεις γιατί δεν κινείται παράλληλα η φορολογική μεταρρύθμιση με τη μεταρρύθμιση στο ασφαλιστικό σύστημα. Η Κυβέρνηση έχει πει πολλές φορές ότι τις επόμενες μέρες ολοκληρώνεται η συζήτηση με τους κοινωνικούς φορείς και ότι τον Σεπτέμβριο ο Πρωθυπουργός θα εξαγγείλει συγκεκριμένα τα μέτρα της φορολογικής μεταρρύθμισης, η οποία θα γίνει νόμος του κράτους, θα εισαχθεί στη Βουλή το φθινόπωρο και θα ισχύσει από την 1η Ιανουαρίου του 2003. Κατά συνέπεια, λοιπόν, η φορολογική μεταρρύθμιση είναι αυτή τη στιγμή σε διαδικασία διαλόγου.

Έγινε, επίσης, πολλή συζήτηση για το άρθρο 1, κυρίως, για ένα ζήτημα. Δεν θα αναφερθώ στα υπόλοιπα, γιατί νομίζω ότι έχουν απαντηθεί πολλές φορές. Επειδή για ένα μέρος των

δημοσίων υπαλλήλων μετά το 2008 γίνονται δύο μεταβολές, όπου η μία είναι ότι σταδιακά από το 2008 έως το 2017 μειώνεται το ποσοστό αναπλήρωσης από το 80% στο 70% και ότι ως βάση υπολογισμού δεν είναι ο τελευταίος μισθός, αλλά ο μέσος μισθός της πενταετίας, ελέγχθη ότι αυτή η μεταβολή επιφέρει μείωση των συντάξεών τους σε σχέση με τις συντάξεις που θα έπαιρναν, αν δεν είχαμε καμία μεταβολή, δηλαδή, αν παρέμενε το καθεστώς όπως έχει σήμερα με ποσοστό αναπλήρωσης 80%.

Θα καταθέσω, λοιπόν, δύο πίνακες στη Βουλή -όποιος έχει τη δυνατότητα να κάνει τους δικούς του πίνακες κόντρα σ' αυτούς θα ήταν καλό να μας τους φέρει- οι οποίοι λένε το εξής: Με την επέκταση της βάσης υπολογισμού στη σύνταξη από τη 1-1-2003 με το ποσό των 60.000 δραχμών, ένας δημόσιος υπάλληλος της Π.Ε. κατηγορίας με τριάντα πέντε χρόνια υπηρεσίας θα έπρεπε να πάρει 953 ευρώ.

Με βάση τη ρύθμιση που κάνουμε εμείς τώρα, η σύνταξη που θα πάρει στο τέλος του 2007 είναι 1094 ευρώ. Στο 2017 -γιατί μετά το 2008 αρχίζει η πενταετία συν τα ογδοηκοστά που γίνονται σιγά-σιγά εβδομηκοστά- θα πάρει 1057 ευρώ. Δηλαδή, -για να το πω πιο απλά- αν δεν μεσολαβούσε καμία μεταβολή σε πραγματικές τιμές, ένας υπάλληλος με τριάντα πέντε χρόνια υπηρεσίας με βάση τις ισχύουσες διατάξεις -δηλαδή με τα ογδοηκοστά- θα έπαιρνε 953 ευρώ και με την ενσωμάτωση των περιμετρικών αλλαγών που ψηφίζουμε τώρα, θα πάρει 1057 ευρώ, δηλαδή κατά μέσο όρο 30.000 δραχμές παραπάνω απ' ό,τι έπαιρνε.

Αυτό επιχειρήθηκε να εμφανιστεί ως βλαπτική μεταβολή, επειδή δήθεν τα ογδοηκοστά γίνονται εβδομηκοστά και επειδή λαμβάνουμε υπόψη το μέσο όρο της πενταετίας, ξεχνώντας ότι η βάση του υπολογισμού της σύνταξης έχει αυξηθεί κατά 60.000 δραχμές. Αυτή η αύξηση -επειδή επιταχύνεται σε μια πενταετία- αποδίδει αυτά τα νούμερα τα οποία σας είπα.

Αυτοί δηλαδή που θα βγουν μέχρι το τέλος του 2007, ειδικά το 2007, θα πάρουν επιπλέον 48.000 δραχμές. Επειδή, ενσωματώνεται η ρύθμιση των εβδομηκοστών και της πενταετίας, παρατηρείται μια ελαχιστότατη μείωση, αλλά υπάρχει μια αύξηση σε σχέση με το ισχύον καθεστώς. Αυτή είναι η αλήθεια. Καταθέτω αυτούς τους πίνακες στα Πρακτικά και, βεβαίως, όποιος έχει αντιρρήσεις, θα μπορεί να μας τις πει.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Φλωρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι έχουν ως εξής:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Υποτίθεται όμως ότι αυτό ήταν ένα σημείο, το οποίο επεσήμανε η έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου για πιθανή αντισυνταγματικότητα, επειδή θα είχαμε υποτιθέμενη μείωση των συντάξεων αυτών, δηλαδή πριν το 1993. Αποδεικνύουμε εδώ ότι έχουμε αύξηση σε σχέση με αυτό που προσδοκούσαν. Κατά συνέπεια, όταν αυξάνει αυτό το οποίο προσδοκούσαν, δεν νομίζω ότι μπαίνει κανένα ζήτημα συμβατότητας με τις διατάξεις του άρθρου 4.

Κλείνω με μια τελευταία παρατήρηση, η οποία μας απασχόλησε λόγω της εκθέσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Το Ελεγκτικό Συνέδριο είπε ότι πιθανώς να υπάρχει μία μη συμβατότητα με το άρθρο 4 για την ισότητα ανδρών και γυναικών, επειδή έχουμε τη διαφοροποίηση ανδρών και γυναικών όσον αφορά την ηλικία στα δεκαπέντε, εξήντα και στα δεκαπέντε, εξήντα πέντε για τους άνδρες και τις γυναίκες.

Η ίδια ρύθμιση ισχύει για τον ιδιωτικό τομέα εδώ και χρόνια. Κανείς δεν είπε ποτέ ότι αυτή η ρύθμιση είναι αντισυνταγματική. Επειδή, λοιπόν, υπάρχει μια πλούσια νομολογία στο ζήτημα αυτό, λόγω του ότι εφαρμόζονταν αυτά και στο συζητούμενο νομοσχέδιο το ίδιο γίνεται για τον ιδιωτικό τομέα, γιατί η σχέση είναι δεκαπέντε χρόνια στα εξήντα για τις γυναίκες και δεκαπέντε χρόνια στα εξήντα πέντε για τους άνδρες, δεν νομίζουμε ότι θα υπάρξει κανένα τέτοιο πρόβλημα.

Κλείνω με μια διευκρίνιση. Ακούσαμε ότι δεν υπάρχει πρόνοια γι' αυτούς, οι οποίοι έχουν εργαστεί σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν θεμελιώσαν δικαίωμα συνταξιοδότησης ούτε εκεί, ούτε εδώ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, από το 1998, από τις 15 Οκτωβρίου, ισχύει στην Ελλάδα ο Κανονισμός 1408, ο οποίος προβλέπει -και με βάση τον Κανονισμό αυτό πληρώνουμε- ότι αν για παράδειγμα έχεις δέκα χρόνια εργασίας στην Ιταλία και είκοσι-είκοσι πέντε στην Ελλάδα, τότε ο χρόνος μετρά συνολικά. Απλώς πληρώνεται με βάση τα ισχύοντα στην Ιταλία για τα δέκα χρόνια που δούλεψες και με βάση τα ισχύοντα στην Ελλάδα κανονικά όμως, έχοντας θεμελιώσει δικαίωμα. Το ίδιο συμβαίνει, αν έχεις δουλέψει σε τρία, τέσσερα, πέντε κράτη.

Τώρα πλέον αυτό γίνεται και επομένως δεν υπάρχει κάτι, το οποίο απομένει να ρυθμιστεί για τους ανθρώπους αυτούς. Σε εφαρμογή αυτών των κανονισμών και των διατάξεων, το ελληνικό δημόσιο πληρώνει ήδη συντάξεις σε ανθρώπους, οι οποίοι έχουν χρόνο συντάξιμο σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην Ελλάδα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Μάνος έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Όπως είπα με τον κ. Γείτονα πριν, αν χρειαστώ περισσότερα λεπτά, θα μου τα δώσετε. Ελπίζω να μην τα χρειαστώ.

Είπα από το πρωί, μιλώντας επί της αρχής, κύριε Πρόεδρε, ότι το νομοσχέδιο το καταψηφίζω, διότι -κατά τη δική μου εκτίμηση- αυξάνει το αναλογιστικό έλλειμμα. Υπάρχουν ορισμένα πράγματα, που διατρέχουν όλο το νομοσχέδιο σε όλα τα άρθρα και θα ήθελα να αναφερθώ σε μερικά από αυτά.

Πρώτον, υπάρχει το ζήτημα της μείωσης της αναπλήρωσης, από 80% σε 70% για δημοσίους υπαλλήλους, στρατιωτικούς και υπαλλήλους ΔΕΚΟ. Αυτό ενοχλεί βέβαια τους εργαζόμενους σε αυτούς τους χώρους και διαμαρτύρονται.

Εγώ, λοιπόν, θα ήθελα να θέσω το εξής ρητορικό ερώτημα: Τι είναι καλύτερο; Να πάρεις 70% αναπλήρωση, όπως διεκδικούν τα συνδικάτα, σε μισθό 400.000 δραχμών, δηλαδή 280.000 δραχμές ή να πάρεις 60% αναπλήρωση σε μισθό 600.000 δραχμές, που είναι 360.000 δραχμές; Τι από τα δύο προτιμούμε; Να μείνουμε να συζητούμε τα ποσοστά ή να συζητούμε τους απόλυτους αριθμούς;

Έχω πει πάρα πολλές φορές στην Αίθουσα αυτή, ότι κατά τη δική μου εκτίμηση, όλοι ανεξαιρέτως οι δημόσιοι υπάλληλοι και βασικά οι στρατιωτικοί, οι δικαστικοί, και οι δάσκαλοι και οι καθηγητές έχουν εξαιρετικούς μισθούς.

Και το επόμενο ερώτημα είναι τι πρέπει να κάνει κανείς, πώς μπορεί να τους αυξήσει; Και η απάντηση είναι ότι οι μισθοί μπο-

ρούν να αυξηθούν, αν το πλήθος των δημοσίων υπαλλήλων και των στρατιωτικών και των δασκάλων δεν ήταν αυτό που είναι σήμερα.

Όπου και αν κοιτάξουμε στους χώρους που ρυθμίζει αυτό το νομοσχέδιο, στρατός, δημόσιοι υπάλληλοι, ΔΕΚΟ, έχουμε ένα διογκωμένο πληθυσμό. Και όπως είναι φυσικό, όταν είναι διογκωμένος ο πληθυσμός το γινόμενο αριθμού με χαμηλούς μισθούς είναι το ίδιο με μικρότερο αριθμό και υψηλότερους μισθούς.

Το ζήτημα λοιπόν που θα έθετα εγώ για όλους αυτούς που διαμαρτύρονται, είναι ότι διαμαρτύρονται για το λάθος πράγμα. Σημειώστε ότι σε κανένα μέρος της Ευρώπης δεν υπάρχουν ποσοστά αναπλήρωσης που είναι 70% συν 20% για την επικουρική σύνταξη, δηλαδή που πλησιάζουν το 90%. Σε κανένα μέρος του κόσμου δεν γίνονται αυτά. Αυτοί οι αριθμοί δεν βγαίνουν.

Θα έλεγα, λοιπόν, από πλευράς τοποθέτησης γενικής γραμμής ότι άριστα πράττουν και μειώνουν το 80% στο 70%. Είναι σωστός δρόμος αυτός. Πα 'νε προς τη σωστή κατεύθυνση. Το κάνουν πολύ σιγά και εγώ θα έλεγα ότι θα χρειαστεί πολύ γρήγορα να αντιμετωπιστεί περαιτέρω μείωση, πολύ κάτω από το 70%, ίσως και 60%. Αυτό νομίζω ότι θα συμβεί. Αλλά το να πάμε προς τα εκεί είναι η σωστή κατεύθυνση.

Πρέπει όμως ταυτοχρόνως να συνεidiτοποιήσουμε ότι αυτό δεν μπορούμε να το κάνουμε αδαπάνως. Θα πρέπει να αποφασίσουμε να τηρήσουμε τελειώς άλλη στάση, σε ό,τι αφορά τους μισθούς του δημοσίου. Αυτό αφορά επαναλαμβανών και τους στρατιωτικούς και τους δικαστικούς και τους δασκάλους και τους καθηγητές.

Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι θα πρέπει από δω και πέρα, αν μας ενδιαφέρει να βελτιώσουμε το επίπεδο αυτών των ανθρώπων, εμείς σ' αυτή την Αίθουσα να έχουμε έντονες αντιδράσεις κάθε φορά που έρχεται η Κυβέρνηση και μονιμοποιεί διαφόρους ή προσλαμβάνει καινούργιους, που όλοι ξέρουμε ότι είναι αχρείαστοι.

Βλέπουμε εδώ τον κ. Πιπεργιά, ελαφρώς αμήχανο, ο οποίος γνωρίζει ότι στη ΔΕΗ το προσωπικό είναι τουλάχιστον διπλάσιο απ' αυτό που χρειάζεται.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Το 1993 μονιμοποιήθηκαν, κύριε Μάνο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Μη με διακόπτετε.

Στην Τράπεζα της Ελλάδος το προσωπικό είναι οκτώ φορές περισσότερο απ' όσο χρειάζεται. Με αυτά τα δεδομένα είναι φυσικό να υπάρχει η πίεση να έχουμε υψηλά ποσοστά αναπλήρωσης. Αυτή λοιπόν είναι μία τοποθέτηση.

Έρχομαι τώρα στη δεύτερη τοποθέτηση που και αυτή διατρέχει όλα τα άρθρα. Αφορά το ζήτημα της ηλικίας, εξήντα για τις γυναίκες, εξήντα πέντε για τους άνδρες. Είπε ο κύριος Υπουργός ότι μέχρι σήμερα δεν έχει δημιουργηθεί θέμα, διότι η νομολογία, αλλά η κοινή λογική λέει ότι αν οι γυναίκες είναι ίσες με τους άνδρες και έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις, τότε είναι αδιανόητο να διαφοροποιούμε την ηλικία της συνταξιοδότησης για τους άνδρες και τις γυναίκες.

Είπα και το ξαναλέω, για να είμεθα συνεπείς γι' αυτό το θέμα, αν θέλουμε να υπάρξει μία διαφοροποίηση, μπορούμε να τη στηρίξουμε μόνο στον αριθμό των παιδιών που έχει μια γυναίκα. Τότε πράγματι υπάρχει θέμα ισότητας, διότι μία γυναίκα γέννησε παιδιά, αλλά ο άνδρας όχι. Εκεί κάτι μπορούμε να κάνουμε. Αλλά αν μια γυναίκα δεν αποκτήσει παιδιά, γιατί θα συνταξιοδοτηθεί στα εξήντα; Γιατί το κάνουμε αυτό; Γιατί δημιουργούμε αυτή την περιέργη κατάσταση;

Θα ήθελα λοιπόν αυτό, όσο προλαβαίνουμε ακόμα, να το διορθώνατε, κύριε Ρέππα, για να διαψεύσετε και το Κομμουνιστικό Κόμμα που είπε ότι δεν αλλάζετε τίποτε. Σας δίνω μια ευκαιρία να το διαψεύσετε, σε κάτι που νομίζω ότι δεν χρειάζεται πολύ εξήγηση για να καταλάβετε ότι είναι σωστό.

Έρχομαι τώρα σε ένα άλλο θέμα το οποίο έθεσε η Κυβέρνηση, ως κατά κάποιο τρόπο κατευθυντήρια γραμμή αυτού του νομοσχεδίου. Τι μας είπε; Μας είπε «προσπαθώ να κάνω ένα ενιαίο σύστημα». Αυτό μας είπε χθες ο Πρωθυπουργός και πριν από λίγες μέρες οι αρμόδιοι Υπουργοί στην Επιτροπή.

Διάβασα λοιπόν εγώ χθες στην εφημερίδα «ΒΗΜΑ» ότι ξαφνικά έρχεται μια ρύθμιση για τους εκπαιδευτικούς και τους δασκάλους που είναι περίπου οι μισοί δημόσιοι υπάλληλοι, βάσει της οποίας κόβουν πέντε χρόνια από την ηλικία στην οποία θα πάνε στη σύνταξη. Τη χαρακτήρισα το πρωί φαύλη ρύθμιση, για να μην πω χειρότερα πράγματα.

Επειδή είναι εδώ ο κ. Φλωρίδης, θα ήθελα να μας πει, αν είναι αλήθεια ότι πρόκειται να γίνει κάτι τέτοιο. Αυτό είναι στα πλαίσια της ομογενοποίησης του συστήματος; Αυτό πάτε να κάνετε; Την ίδια στιγμή που τα λέτε αυτά, έρχεστε και ανακοινώνετε κάτι που το ανατρέπει; Αν ξεκινήσουμε έτσι, σε λίγο καιρό θα ξεχειλώσει όλο το σύστημα.

Λέω λοιπόν το εξής: Πρώτον, είμαι σύμφωνος με τη γραμμή και την κατεύθυνση της μείωσης του ποσοστού αναπλήρωσης. Θα ευχόμουν να γίνει πιο γρήγορα και πολύ περισσότερο από αυτό. Αυτό αφορά το άρθρο 1 και το άρθρο 2.

Στο άρθρο 2 επεσήμανα στην Επιτροπή και το επισημαίνω και πάλι σήμερα: Ενώ στο σχέδιο νόμου προβλεπόταν ότι μεταξύ των ειδικών ταμείων είναι το Ταμείο των Υπαλλήλων της Τραπεζικής της Ελλάδος, αυτό μυστηριωδώς αφηρέθη. Απ' ό,τι κατάλαβα, φαίνεται ότι η Κυβέρνηση έχει κατά κάποιο τρόπο θέσει τον εαυτόν της κάτω από τις απαιτήσεις του ταμείου. Δηλαδή οι συνδικαλιστές του Ταμείου της Τραπεζικής της Ελλάδος έχουν μεγαλύτερη ισχύ από την Κυβέρνηση. Μπορούν να κάνουν αυτοί ό,τι θέλουν.

Είναι εκπληκτικό αυτό, διότι, κύριε Πρόεδρε, πρέπει να φανταστείτε ότι το άρθρο αυτό είναι δυνητικό. Λέει ότι τα ταμεία αυτά μπορούν, αν τα ίδια το επιθυμούν, να κάνουν κάτι. Ακόμα αυτό το ταμείο, που είναι από τα πλέον ευνοημένα ταμεία, δεν επιθυμεί να το έχει και ζήτησε να διαγραφεί. Σας είπα και πριν ότι αυτό το Ταμείο είναι σε μία τράπεζα, όπου το προσωπικό είναι το οκταπλάσιο του απαιτούμενου. Έτσι ίσως εξηγούνται, γιατί γίνονται αυτές οι ρυθμίσεις και ποιος ξέρει τι άλλα πράγματα πρόκειται να συμβούν τις επόμενες ημέρες γύρω από αυτό το ζήτημα.

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 3, το οποίο είναι και η βασική αιτία για την οποία καταψηφίζω, όπως είπα, και με τα δύο χέρια το νομοσχέδιο. Εκεί έχουμε το εξής δεδομένο: Από το 1993 οποιος μπαίνει στην αγορά εργασίας, γνωρίζει ότι θα πάρει σύνταξη στα εξήντα πέντε και ότι το ποσοστό αναπλήρωσης θα είναι στο 60%. Έρχεται λοιπόν τώρα η Κυβέρνηση – ίσως για να εξαγοράσει τη συμφωνία του κ. Πολυζωγόπουλου – και το αυξάνει στα 70% και μειώνει τα εξήντα πέντε χρόνια στα εξήντα ένα με εξήντα δύο. Είμαι απόλυτα αντίθετος με τη ρύθμιση.

Πρέπει να σας πω, κύριε Πρόεδρε, – κάνω αυτήν την πρόβλεψη, η οποία θα υπάρχει στα Πρακτικά – ότι δεν έχω την παραμικρή αμφιβολία ότι θα επανέλθει αυτή η ρύθμιση του 60% με μόνη διαφορά ότι για να επανέλθει, η πολιτική δυσκολία και οι οικονομικές συνέπειες θα είναι πολύ μεγάλες.

Έχουμε εδώ για δέκα χρόνια αυτούς τους ανθρώπους που έχουν το 60% ως δεδομένο αλλά τώρα αποκτούν ένα κεκτημένο. Πώς θα το ανατρέψει αυτό η επόμενη κυβέρνηση;

Καταλαβαίνω ότι ο σημερινός Υπουργός μπορεί να λέει «μετά από μένα ας γίνει το χάος». Αλλά σας ερωτώ: Κάθε φορά που δίνεις κάτι, το οποίο δεν πρέπει να δώσεις, έχεις μετά πολύ μεγαλύτερη δυσκολία να το πάρεις πίσω. Γι' αυτόν το λόγο επαναλαμβάνω ότι είμαι απόλυτα αντίθετος.

Τώρα θα ήθελα να κάνω δύο παρατηρήσεις για το άρθρο 4, για το οποίο έγινε πολύ μεγάλη συζήτηση και το οποίο αναφέρεται στο πώς θα χρηματοδοτηθεί το ΙΚΑ.

Κύριε Πρόεδρε, το πραγματικό πρόβλημα, που συζητούμε, το ασφαλιστικό, είναι ότι οι δαπάνες για σύνταξη ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος ανεβαίνουν κατακόρυφα και θα συνεχίσουν να ανεβαίνουν. Αυτό το πρόβλημα πρέπει να αντιμετωπιστεί στη ρίζα του και να βρούμε ένα τρόπο να το χειριστούμε.

Η Κυβέρνηση, αντί να χειριστεί αυτό, ψάχνει πώς θα βρει τα λεφτά, για να καλύψει τα ελλείμματα που δημιουργεί αυτή η πραγματικότητα. Τώρα, αν η Κυβέρνηση τα βρίσκει με το 1% είτε με την τριμερή χρηματοδότηση είτε με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, σας βεβαιώνω ότι είναι αδιάφορο και δευτερεύον ζήτημα. Είναι φυσικό ότι από την ώρα που έχει δημιουργηθεί ένα

δικαίωμα για σύνταξη, η Κυβέρνηση θα το καλύψει είτε το περάσει μ' αυτόν τον νόμο είτε με κάποιον άλλον είτε δεν ξέρω με τι άλλο. Θα καλυφθεί και δεν πρόκειται να μείνει κανείς χωρίς σύνταξη.

Βρίσκω λοιπόν ότι είναι επουσιώδες το άρθρο αυτό και δεν νομίζω ότι αξίζει να συζητούμε πάρα πολύ για τα κόλπα του κ. Χριστοδουλάκη με τα ομόλογα κ.ο.κ. Είναι σας βεβαιώνω άνευ σημασίας σε σχέση με το όλο πρόβλημα.

Είμαι αντίθετος με το ζήτημα των γυναικών, δηλαδή με τα εξήντα – εξήντα πέντε χρόνια. Είμαι επίσης αντίθετος με την αύξηση του ποσοστού από το 60% στο 70% και τη μείωση των εξήντα πέντε χρόνων στα εξήντα ένα ή εξήντα δύο, που προκαλείται από την τριακονταεπταετία.

Θα καταψηφίσω λοιπόν και τα τέσσερα άρθρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Πιπεργιάς έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν ακούς, όχι αμχανώς, τον κ. Μάνο, μπορείς να καταλάβεις γιατί έμεινε μόνος στην Αίθουσα. Μπορώ να πω ότι έχει μία αφοπλιστική ειλικρίνεια, η οποία δεν ταιριάζει στη Νέα Δημοκρατία, που ετράπευε σε φυγή.

Θα ήθελα, όμως, σχολιάζοντας τα άρθρα, να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις. Στο άρθρο 1 γίνεται μία προσαρμογή στην κατεύθυνση ενιαιοποίησης των κανόνων στο δημόσιο τομέα. Αυτή η προσαρμογή, θα γίνεται με αργό βηματισμό από το 2007 μέχρι το 2027, πιστεύω ότι θα επιφέρει ανεπαίσθητες μειώσεις, που θα υπερκαλύπτονται, λόγω της ενσωμάτωσης του επιδόματος των 60.000 δραχμών στις συντάξεις αποδοχές.

Εδώ, όμως, ανακύπτει πράγματι το πρόβλημα που υπάρχει με την επιδοματική πολιτική στους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων. Αυτές τις μέρες, κύριοι Υπουργοί, έχουμε απεργία των πανεπιστημιακών, των καθηγητών των πανεπιστημίων, ακριβώς γι' αυτό το ζήτημα. Δεν ανέχονται, όπως λένε οι ίδιοι, το ποσοστό αναπλήρωσης στη σύνταξή τους να είναι κάτω από 40% και αυτό γίνεται γιατί πολλά από τα επιδόματά τους δεν είναι συντάξιμα. Υπάρχει, λοιπόν, αυτό το ζήτημα, που δεν νομίζω ότι είναι θέμα ασφαλιστικών ρυθμίσεων, αλλά είναι κυρίως θέμα μισθολογικών ρυθμίσεων. Πιστεύω ότι εκεί έπρεπε να έχει στραφεί η ΑΔΕΔΥ, όχι να κηρύξει πόλεμο για ένα νομοσχέδιο που περιέχει θετικές ρυθμίσεις, όπως η αύξηση του ποσοστού αναπλήρωσης για τους ασφαλισμένους μετά το '93 από το 60% στο 70% η αλλαγή του τρόπου υπολογισμού τη σύνταξης από πεντηκοστό σε τριακοστό πέμπτο κλπ., αλλά κυρίως έπρεπε να στραφεί στην αλλαγή της επιδοματικής πολιτικής και στη δημιουργία ενός νέου μισθολογίου.

Όσον αφορά στο άρθρο 2. Προβλέπονται σημαντικές ρυθμίσεις, μειώνονται τα όρια συνταξιοδότησης, για όσους έχουν συμπληρωμένη τριακονταπενταετία στα πενήντα οκτώ έτη από τα εξήντα, θεσπίζεται γενικός κανόνας για συνταξιοδότηση με τριαντάενα έτη ασφάλισης, χωρίς όριο ηλικίας. Για πρώτη φορά εισάγεται μία πολύ σημαντική ρύθμιση. Δίνεται η δυνατότητα να πάρουν σύνταξη όσοι έχουν τουλάχιστον τριετήμιση χιλιάδες έτημα και αυτό αφορά πολλούς ασφαλισμένους. Αν κανείς εκτιμήσει το γεγονός ότι η κοινωνική ασφάλιση πήρε καθολικά χαρακτηριστικά σε όλη τη χώρα από το 1982 και ότι υπήρχε ένα μεγάλο ασφαλιστικό έλλειμμα, σωστά έρχεται η πρόταση για ρύθμιση. Ίσως χρειαστεί να είναι και μεγαλύτερη η μεταβατική περίοδος, που καθορίζεται στο νομοσχέδιο μέχρι το 2007. για ένα με δύο χρόνια ακόμη. Πιστεύω ότι με αυτόν τον τρόπο πράγματι θα καλυφθούν όσοι δεν έχουν τον ελάχιστο από αριθμό των ενσήμων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**.)

Υπάρχει θετική ρύθμιση για όσους έχουν ένσημα στα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα. Τους δίνεται η δυνατότητα να εξέλθουν με τις ευνοϊκές διατάξεις περί βαρέων και ανθυγιεινών, αν έχουν χίλια τουλάχιστον βαρέα ένσημα τα τελευταία δέκα τρία χρόνια αντί τα δέκα που ισχύει σήμερα.

Αυτή η διάταξη επίσης είναι θετική και βέβαια ελπίζω ότι δεν θα θίγει άλλες ευνοϊκότερες διατάξεις που ισχύουν ειδικά για τις μεταλλευτικές επιχειρήσεις που έχουν κλείσει και που δημιουργήσαν οξέυατα προβλήματα.

Μια άλλη επίσης θετική ρύθμιση είναι η αλλαγή του τρόπου υπολογισμού της σύνταξης με βάση τα πέντε καλύτερα χρόνια της τελευταίας δεκαετίας.

Τι παρουσιάζεται στην αγορά εργασίας; Πολλές επιχειρήσεις έχουν κλείσει το τελευταίο διάστημα, πολλοί εργαζόμενοι έχουν περάσει στην ανεργία, στην ιδιαιτέρα μου πατρίδα είχαμε πολλές τέτοιες επιχειρήσεις. Οι εργαζόμενοι προσπαθούν να αναζητήσουν λύσεις, πολλές φορές δεν τις βρίσκουν, πολλοί εργαζόμενοι άνεργοι τώρα είναι σε ειδικά προγράμματα, καταλαβαίνετε ότι τα πέντε τελευταία χρόνια οι αποδοχές που συμπληρώνουν και οι εισφορές που πληρώνουν είναι πολύ κατώτερες από τις εισφορές που πλήρωσαν μια ζωή. Η επέκταση αυτού του τρόπου υπολογισμού στα πέντε καλύτερα χρόνια της τελευταίας δεκαετίας λύνει ένα κοινωνικό πρόβλημα, όπως επίσης αντιμετωπίζει θετικά το πρόβλημα που υπάρχει κυρίως σε στελέχη μεγάλων πολυεθνικών επιχειρήσεων που σε μικρή ηλικία απομακρύνονται από διευθυντικές θέσεις διότι η λογική των πολυεθνικών εταιρειών είναι αδιόρακτη, δεν θέλει στελέχη μετά από μία ηλικία πενήντα πέντε ετών γιατί τα θεωρεί ότι έχουν βραδύτερους ρυθμούς απόδοσης και τα απομακρύνει από θέσεις ευθύνης και κατά συνέπεια από τα αντίστοιχα μισθολόγια.

Πιστεύω ότι οι ρυθμίσεις αυτές όπως και οι υπόλοιπες ρυθμίσεις που έχει το άρθρο 2 είναι θετικές.

Οι ρυθμίσεις του άρθρου 3 είναι και αυτές σε θετική κατεύθυνση. Εδώ έχουμε αποκατάσταση ορισμένων δικαιωμάτων και αντιμετώπιση αδικιών. Έχουμε αύξηση του ποσοστού αναπλήρωσης από το 60% στο 70% και αλλαγή του τρόπου υπολογισμού της σύνταξης από πενήντα σε τριακόσια πέμπτα.

Θα κάνω ορισμένες παραδοχές. Επειδή όλοι λένε ότι πρέπει να υπάρχουν κίνητρα ή να αντιμετωπίζονται κάποιες ακραίες κοινωνικές καταστάσεις. Εάν κάποιος πάθαινε ένα ατύχημα με τις διατάξεις που ίσχυαν με τον 2084 τότε το ποσοστό αναπλήρωσης ήταν ελάχιστο. Με βάση τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης είχαμε κατώτερες συντάξεις από ατυχήματα που ήταν μόλις 42.000 δραχμές. Και βέβαια λογικά αυτές οι ρυθμίσεις που γίνονται αυξάνουν κατά πολύ τις κατώτερες συντάξεις και με τον τρόπο υπολογισμού. Είναι πολύ απλό. Εάν κάποιος πάθαινε ατύχημα στα είκοσι πέντε χρόνια εργασίας έπαιρνε είκοσι πέντε πενήντα επί 80% αναπλήρωση, έπαιρνε το 40% του μισθού του σαν σύνταξη. Αυτή η κατάσταση ήταν απαράδεκτη. Θα δούλευε δηλαδή κάποιος είκοσι πέντε χρόνια και αν πάθαινε εργατικό ατύχημα, θα έπαιρνε 40% αναπλήρωση, 40% του μισθού του. Όπως επίσης το ίδιο ισχύει και για τα τις μητέρες που φεύγουν σε σύνταξη νωρίτερα. Με τους τρόπους υπολογισμού των συντάξεων που πρόβλεπε ο ν. 2084 οι συντάξεις ήταν χαμηλότερες.

Για τη χρηματοδότηση του ΙΚΑ και του TEAM. Πιστεύω ότι κινείται σε σωστή κατεύθυνση και βέβαια πρέπει να επιταχυνθούν οι ρυθμοί για τη νομιμοποίηση των ξένων εργατών, την αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής όπως πρέπει να αντιμετωπιστούν και άλλα μεγάλα ζητήματα. Όπως, παραδείγματος χάρη, ένα μεγάλο ζήτημα, κύριοι Υπουργοί, είναι οι απαιτήσεις που πρέπει να έχουν οι ασφαλιστικοί οργανισμοί από τις ασφαλιστικές εταιρείες. Δεκάδες χιλιάδες ατυχήματα γίνονται κάθε χρόνο. Δεκάδες χιλιάδες οι υποθέσεις που εκκρεμούν. Πολλές φορές αυτές παραγράφονται. Απαιτήσεις των ασφαλιστικών οργανισμών προς τις ασφαλιστικές εταιρείες για νοσηλεία, για συντάξεις, για αποζημιώσεις. Όπως επίσης και σωστή διαχείριση που πρέπει να γίνεται απ' όλους τους ασφαλιστικούς φορείς. Γιατί τα πράγματα σε πολλές περιπτώσεις έχουν ξεχειλώσει.

Η επιτάχυνση των ρυθμών μηχανοργάνωσης. Ήθελα να σταθώ ιδιαίτερα στην περίπτωση των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών. Ισχύουν καταστάσεις βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών από το 1950. Αυτές οι καταστάσεις έχουν ξεπεραστεί από την ίδια την τεχνολογία. Καινούργια επαγγέλματα βαρέα και υπερβαρέα έχουν εισαχθεί και παλιά επαγγέλματα λογικά έχουν εξέλθει. Εγώ δεν κατανόησα ποτέ, κύριοι Υπουργοί, γιατί ο ηλεκτροτεχνίτης ο οποίος κάνει βάρδια στο θάλαμο ελέγχου ενός σύγχρονου σταθμού παραγωγής της ΔΕΗ, να είναι στα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα και να μην είναι ο

αντίστοιχος υπογείτης δικτύων ο οποίος δουλεύει μέσα στους λάκκους με ανθυγιεινά υλικά.

Δεν κατανόησα ποτέ γιατί υπάρχει αυτή η διάκριση και αυτός ο διαχωρισμός.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Να ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε. Έχει επιδειχθεί σε όλους τους ομιλητές μια σχετική ανοχή. Εξάλλου, κουβεντιάζουμε τέσσερα άρθρα και ο κ. Γείτονας που ήταν στην Έδρα είπε ότι θα υπάρχει μία ελαστικότητα να ολοκληρώσουμε τις σκέψεις μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Να σας έδινε δεκάξι λεπτά ο κ. Γείτονας, αντί για οκτώ, αν ήθελε να δείξει ανοχή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Μα, έτσι πρέπει να είναι, κύριε Πρόεδρε. Έπρεπε να έχουμε πάνω από δέκα λεπτά.

Εδώ βέβαια το καθεστώς των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών είναι καθεστώς πολλές φορές ευνοιοκρατίας, που επικράτησε κατά την υπαγωγή σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα. Η επέκταση παραδείγματος χάρη των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών στους ηλεκτροτεχνίτες των σταθμών παραγωγής στα κοντράλ, έγινε επί εποχής της Νέας Δημοκρατίας, όταν Υπουργός Εθνικής Οικονομίας ήταν ο κ. Μάνος, κάτω από πολιτικές πιέσεις. Βέβαια, τώρα το έχει ξεχάσει. Όμως έτσι έγινε. Όχι ότι υπήρχαν συνδικαλιστικές πιέσεις, κύριε Μάνο. Υπήρχαν πολιτικές πιέσεις, γιατί υπήρχε ισχυρότατος πολιτικός παράγοντας στην Κοζάνη, που επέβαλε αυτήν τη ρύθμιση. Θα πρέπει, λοιπόν, να υπάρξει εξορθολογισμός, διότι άλλο ήταν ο θερμοαστής το 1950 που τροφοδοτούσε τον ατμολέβητα άνθρακα και άλλες οι συνθήκες του θερμοαστή σήμερα σε μια εγκατάσταση λέβητα με καύσιμο το φυσικό αέριο, όπου τα πάντα είναι με αυτοματισμούς και κομπιούτερ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Να καταργηθεί. Συμφωνώ μαζί σας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Θα ήθελα όμως να σταθώ σε μια περίπτωση, κύριε Υπουργέ. Έχω υποβάλει και μια σχετική τροπολογία.

Ρυθμίζονται πάλι τα ζητήματα του διάδοχου δικαιώματος. Με το ν.2676 έχει προβλεφθεί η κατάργηση του δικαιώματος της σύνταξης χωρίς κοινωνικά κριτήρια και ισχύει μόνο με ηλικιακά κριτήρια. Λέει δηλαδή ότι διάδοχο δικαίωμα δεν ισχύει για όσους έχουν ηλικία, όταν χηρεύουν, κάτω των σαράντα ετών. Αυτό έχει οδηγήσει σε ακραίες καταστάσεις. Σε πάρα πολλές περιπτώσεις έχουμε οικογένειες που κινδυνεύουν να περάσουν στο περιθώριο.

Πιστεύω ότι εδώ θα πρέπει να υπάρχει αποκατάσταση μιας αδικίας, και να μπουκ και εισοδηματικά κριτήρια, όχι μόνο ηλικιακά. Να πούμε παραδείγματος χάρη ότι δεν θα δικαιούνται σύνταξη όσοι έχουν ως εισόδημα εκείνο που κάθε φορά καθορίζεται σαν αφορολόγητο των μισθωτών και εργάζονται. Να υπάρχει δηλαδή και εισοδηματικό κριτήριο, προκειμένου να αντιμετωπιστεί μια αδικία, γιατί πολλές οικογένειες εκεί που χρειάζονται πράγματι την αρωγή και τη βοήθεια δεν την έχουν επειδή ο εναπομείναν γονέας είναι λίγο κάτω από τα σαράντα, δεν παίρνει σύνταξη και δεν έχει τις προϋποθέσεις να ενταχθεί στην αγορά εργασίας. Τέτοιες περιπτώσεις έχουμε πάρα πολλές, ιδιαίτερα γυναικών που διατελούν σε χηρεία σε μικρές ηλικίες. Ευχαριστώ πολύ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κάτι ακούστηκε περί φαιδρότητας και ότι δεν υπάρχει ευαισθησία. Τόσο πολύ έχει αυξηθεί η παχυδερμία; Ποια εικόνα ως Κοινοβούλιο δίνουμε στο λαό που μας ακούει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω να πω πολλά πράγματα. Συζητάμε την ομάδα των τεσσάρων πρώτων άρθρων. Το καθένα ρυθμίζει τα κεφάλαια που αναφέρονται σ' αυτά.

Το πρώτο ρυθμίζει το πως θα καθορίζονται οι συντάξεις, που αφορούν τους πολιτικούς και στρατιωτικούς υπαλλήλους. Εδώ προστίθεται μία παράγραφος, αν θυμάμαι καλά, η δεκάτη έκτη, στην οποία αναφέρονται λεπτομερώς οι διαδικασίες, οι συνθήκες και οι όροι με τους οποίους θα συνταξιοδοτούνται, οι μεν

μέχρι το 1993 ασφαλισθέντες, οι δε μετά το 1993, με όριο από το 2008 μέχρι το 2012, το 2017, όπου ολοκληρώνεται το νέο σύστημα.

Ήθελα να παρατηρήσω αναφερόμενος στην έννοια του όρου ισότητα, η οποία πρυτανεύει μέσα στα συντάγματα από τη Γαλλική Επανάσταση στη διάκριση των εξουσιών. Ο Μοντεσκιέ το καθόρισε σαν όρο ποια είναι η έννοια της ισότητας. Οι ίδιες καταστάσεις αντιμετωπίζονται με ομοιόμορφο τρόπο. Οι άνισες καταστάσεις, οι άνισες συνθήκες με άνισο τρόπο.

Ειδικεύω την παρατήρηση μου, κύριοι Υπουργοί. Σιγά-σιγά ολισθαίνει το στρατόπεδο σε υπαλληλοποίηση. Θέλω να γραφθεί στα Πρακτικά. Υπαλληλοποίηση του στρατοπέδου σημαίνει αποδυνάμωση για την εκτέλεση της αποστολής του. Είναι ένα σημείο που πρέπει να απασχολήσει έντονα την Κυβέρνηση, όλες τις κυβερνήσεις, όλους μας. Η υπαλληλοποίηση του στρατοπέδου σημαίνει δεν αντέχει το βάρος της στρατιωτικής πειθαρχίας. Σημαίνει ψυχολογία. Στις 14.00' η ώρα που τελειώνει το πρόγραμμα έχουν αναμμένες τις μηχανές οι λοχαγοί και φεύγουν. Σημαίνει απόφυγη ελέγχου και αξιολόγησης. Σημαίνει όλα αυτά τα πράγματα που αποτελούν συμπτώματα των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η Δημόσια Διοίκηση, ο κρατικός φορέας.

Και πώς να γίνει, να απομονωθεί το στρατόπεδο, κύριε Σπυριούνη, από το κοινωνικό γίνεσθαι; Όχι, βέβαια. Αλλά τι; Θέλω να τονίσω ότι όταν ο λοχαγός παίρνει μετάθεση από τα Γιάννενα στην Ορεσιτιάδα και μετά από δύο χρόνια, κύριε Υπουργέ, παίρνει μετάθεση στην Κρήτη και μετά από τρία χρόνια παίρνει μετάθεση στην Καστοριά και πάει λέγοντας, όταν μπαίνει το Σαββατοκύριακο υπηρεσία χωρίς καμία αμοιβή στην ουσία, όταν πληθαίνει ενέδρα στις 3 η ώρα τη νύχτα στον Έβρο στο τάγμα προκάλυψης ο λοχαγός και, αφού πάει ο διμοιρίτης και ο λοχίας και έχει φιλότιμο ο λοχαγός, πρέπει να μένει στο στρατόπεδο μέχρι που να τελειώσει η ενέδρα κ.λπ. Όταν με δύο παιδιά καλούμε στις 5 Γενάρη να έλθω στη Χαλκίδα –ισχύει και σήμερα– για πέντε μήνες συμπεριλαμβανομένου και του Πάσχα χωρίς να με ρωτήσει κανένας, με δύο μικρά παιδιά, υπηρετούσα στην Ορεσιτιάδα τις κακές εποχές και όταν φεύγω από εκεί και πάω στην Καβάλα και μετά από τρεις μήνες πάω πάλι στην Ορεσιτιάδα και από την Ορεσιτιάδα πάω στη Θεσσαλονίκη και μετά από δέκα τρεις μήνες στα Γρεβενά και μετά από τρεις μήνες στον Έβρο και μετά από έξι μήνες –κύριοι έτσι έγινε– ένα μήνα στα Γρεβενά και μετά από ένα μήνα τέσσερις μήνες στα Τρίκαλα και μετά δύο χρόνια ευτυχώς στο Βόλο και ύστερα ένα χρόνο στη Θεσσαλονίκη μαθητής της Ανωτάτης Σχολής Πολέμου και μετά από ένα χρόνο, δύο χρόνια στην Έδεσσα. Και μετά από δύο χρόνια στην Έδεσσα, δύο χρόνια καθηγητής στην Ανωτάτη Σχολή Πολέμου. Γιατί τα λέω; Κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, είναι πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν πήγατε στη Σπάρτη!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Εμείς, κύριοι Υπουργοί, ήταν άλλες εποχές. Είχαν λεβεντιά οι εποχές μας. Παίρναμε 1.050 δραχμές δεν μας ένοιαζε. Ήταν το μήνυμα όλης της εποχής. Σήμερα που τα μηνύματα είναι αρνητικά ο λοχαγός ακούει την κοινωνία και γίνεται σαν τον αδελφό του, τον υπάλληλο, σαν τον συμμαθητή του, τον καθηγητή και πάει λέγοντας, η κοινωνία της ήσσονος προσπάθειας.

Τι χρειάζεται; Διάκριση. Τρία μισθολόγια να προωθήσετε ειδικά. Τρεις διακρίσεις να κάνετε. Οι δικαστικοί, οι στρατιωτικοί και οι εκπαιδευτικοί. Δεν γίνεται με πενόμενους καθηγητές, παιδεία. Δεν γίνεται άμυνα με απελπισμένο λοχαγό, κύριοι συνάδελφοι. Δαπανούμε τρισεκατομμύρια για τα εξοπλιστικά προγράμματα και φοβάστε να δώσετε 30 δισεκατομμύρια για τον λοχαγό και τον ταγματάρχη. Δεν πάει η άμυνα έτσι.

Ψηφίζω το νομοσχέδιο. Έχει πρόνοια. Μπορούσατε να μη συμπεριλάβετε και τους στρατιωτικούς περισσότερο για το ηθικό μέρος, περισσότερο για το αντίκτυπο, για το επιχείρημα. Η Κυβέρνηση έκανε πολλά...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Το μισθό να ανεβάσει.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ έκαναν πολλά. Ό,τι βελτιώσεις έγιναν στα μισθολόγια των στρατιωτικών, έγιναν από το ΠΑΣΟΚ. Έχουμε εδώ τον και κ. Αποστολάκη, ο οποίος μπορεί να το επιβεβαιώσει.

Διυλίζουμε τον κώνωπα και καταβροχθίζουμε την κάμηλο. Αυτό συμβαίνει με τους στρατιωτικούς. Οφείλω να σας δώσω το μήνυμα. Με ανησυχεί το χαμηλό ηθικό. Με χαμηλό ηθικό δεν έχουμε ποιοτική άμυνα. Και αν δεν έχουμε ποιοτική άμυνα, δεν έχουμε πληθυσμιακή, ούτως ή άλλως, έναντι της συγκεκριμένης απειλής. Τότε το αμυντικό σύστημα δεν πάει καλά.

Ψηφίζω και τα 4 άρθρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης, Βουλευτής Β' Πειραιά, ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Εγκρίνει η Βουλή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Ο κ. Αποστολάκης έχει το λόγο, ο έτερος στρατηγός, πτέραρχος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ: Είναι πράγματι καλή σύμπτωση, που ομιλώ μετά τον κ. Σπυριούνη, διότι ο κύριος συνάδελφος είπα πάρα πολύ γλαφυρά. Ανάγλυφα παρουσίασε το πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εσείς δεν είχατε πολλές μεταθέσεις. Το πολύ-πολύ από Αλεξανδρούπολη - Βόλο, Βόλο - Αθήνα. Εκεί μέσα. Αυτά ήταν τα αεροδρόμια. Και Θεσσαλονίκη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ: Εγώ άκουσα τον κύριο Υφυπουργό Οικονομικών, ο οποίος απουσιάζει, και χάρηκα διότι πράγματι με τις ρυθμίσεις που κάνει, οι συντάξεις θα είναι καλύτερες το 2017.

Επίσης, γνωρίζω ότι κατά τη διαδικασία προ της εισαγωγής του νόμου στη Βουλή, όλοι οι αρμόδιοι Υπουργοί ήρθαν σε επαφή με τις συνδικαλιστικές ενώσεις και τους φορείς.

Ερωτώ: Με ποιους συνεφώνησε το επιτελείο για το νομοσχέδιο που έφερε το αρμόδιο Υπουργείο για τους στρατιωτικούς και ό,τι τους αφορά; Από ποιόν φορέα πράγματι αντιπροσωπεύονται οι στρατιωτικοί; Αντιπροσωπεύονται από το Υπουργείο Άμυνας και τον Υπουργό; Ο Υπουργός, όμως, έχει δικαίωμα να εκφράσει μόνο απόψεις και να κάνει μόνο κάποιες εισηγήσεις. Πρέπει δηλαδή οι στρατιωτικοί να εκπροσωπούνται συνδικαλιστικά; Όχι. Ποτέ. Και αυτό θα πρέπει να το προλάβουμε. Κάποιος, όμως, πρέπει να τους καλύψει, κάποιος θα πρέπει να τους δίνει το αίσθημα της προστασίας, ότι τα νόμιμα συμφέροντά τους κάποιος τα υποστηρίζει δυναμικά. Και βεβαίως επ' ουδενί, κατά κανέναν τρόπο –και γι' αυτό είμαι απόλυτος– δεν πρέπει να διολισθήσουν οι στρατιωτικοί προς τον συνδικαλισμό.

Θα μπορούσαμε να δούμε τι κάνουν οι άλλες χώρες. Και θα αναφερθώ σε αυτό αργότερα. Δεν λέω να μιμηθούμε την Τουρκία, όπου κάποιος θα αντιτάξουν το ότι πρόκειται περί στρατοκρατικού κράτους και εκεί οι στρατιωτικοί έχουν τον πρώτο λόγο. Οι μισθοί στην Τουρκία προσδιορίζονται με την αντιστοιχία του δολαρίου και όχι με την αντιστοιχία του εθνικού νομίσματος για να μην υφίστανται τις μεταβολές του πληθωρισμού.

Θα σας πω, όμως, σε λίγο για τις άλλες χώρες, τις δημοκρατικές χώρες, τι κάνουν. Γιατί οι στρατιωτικοί θα πρέπει να είναι διαφορετικοί; Υπάρχουν πάρα πολλοί λόγοι. Παντού σε όλο τον κόσμο διακρίνονται οι στρατιωτικοί από τους πολιτικούς υπάλληλους. Ο στρατιωτικός είναι διαφορετικός; Είναι διαφορετικός. Κατ' αρχάς, δεν μπορεί να έχει καμία οικονομική δραστηριότητα ώστε να συμπληρώσει το εισόδημά του όπως μπορούν να έχουν οι άλλες επαγγελματικές τάξεις. Το επάγγελμα είναι τραχύ. Να θυμίσω ότι μόνο στρατιωτικοί παραποιούνται από την εργασία τους. Σε κανέναν άλλο χώρο δεν έχουμε παραποιήσεις υπαλλήλων με δεκαπέντε, είκοσι, τριάντα χρόνια υπηρεσίας. Στους στρατιωτικούς έχουμε πάρα πολλές. Και ο κυριότερος λόγος; Ότι είναι εξαιρετικά απαιτητικό και δύσκολο το επάγγελμα.

Δεν είναι μόνο το γεγονός ότι αποκλείονται από την κοινωνική ζωή με τις συχνές μεταθέσεις. Υπάρχει και ένα οικονομικό θέμα. Δεν μπορούν να έχουν καμία οικονομική δραστηριότητα, όχι μόνο οι ίδιοι, αλλά και οι γυναίκες τους. Ούτε η σύζυγος δεν μπορεί να εργαστεί, ένα δικαίωμα το οποίο ασκούν οι σύζυγοι

όλων των άλλων επαγγελματικών τάξεων. Διότι ο στρατιωτικός που θα επιλέξει μαζί με τη σύζυγό του να εργαστεί εκείνη, ή θα πρέπει να χωρίσουν ως οικογένειες, γιατί καμία υπάλληλος ακόμα και στο δημόσιο τομέα δεν μπορεί να ακολουθεί το σύζυγο κάθε δύο ή τρία χρόνια ή θα ζουν υπό το άγχος των μεταθέσεων ή θα ζουν χωριστά οι οικογένειες.

Ακόμα θα πρέπει να πούμε ότι όλοι οι στρατιωτικοί από τις ηλικίες εκείνες που έχουν παιδιά από τις τελευταίες τάξεις του λυκείου και στο πανεπιστήμιο ζουν χωριστά από τις οικογένειές τους. Όλοι έχουν δεύτερο σπίτι. Κανένας δεν παίρνει την οικογένειά του και τα παιδιά του, εφόσον είναι στις τελευταίες τάξεις του λυκείου ή στο πανεπιστήμιο, να γυρίζει σε διάφορες περιοχές της χώρας.

Τι θα πρέπει να γίνει; Θα αναφέρω τι κάνουν οι άλλες χώρες. Δεν θα αναφέρω την Τουρκία που είναι διαφορετικό το θέμα, αλλά τις χώρες που έχουν μεγάλη δημοκρατική παράδοση και όπου οι θεσμοί λειτουργούν και τους σέβονται όλοι. Στη Γαλλία τα μισθολογικά των στρατιωτικών ρυθμίζονται από το Συμβούλιο Στρατιωτικής Υπηρεσίας που κάνει τις εισηγήσεις και αυτές υλοποιούνται από το Υπουργείο Οικονομικών. Στη Γερμανία είναι πιο περίπλοκο το θέμα και δεν θα αναφερθώ. Η Αγγλία είναι ένα καλό παράδειγμα. Έχει συγκροτήσει έναν ειδικό φορέα που λέγεται Σώμα Μισθολογικής Αναθεώρησης στο οποίο συμμετέχουν πολιτικοί, στρατιωτικοί και ακαδημαϊκοί παράγοντες, οι οποίοι λένε ποιες θα είναι οι μισθολογικές και συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις για τους στρατιωτικούς, ούτως ώστε οι τελευταίοι να νοιώθουν αυτήν την κάλυψη. Χαίρομαι που ήρθε και ο κύριος Υφυπουργός των Οικονομικών να το ακούσει. Στην Ισπανία το ίδιο. Στις Ηνωμένες Πολιτείες η ευθύνη για τους στρατιωτικούς είναι στον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, ο οποίος εισηγείται στο Κογκρέσο. Το Κογκρέσο εγκρίνει και ο Πρόεδρος υπογράφει. Μόνο στην Ελλάδα το θέμα των στρατιωτικών αμοιβών είναι καθαρά από Υπουργείο Οικονομικών που ακούει τις απόψεις του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και βεβαίως τις λαμβάνει υπόψη, όσο είναι δυνατόν, όσο μπορεί να πιέσει ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας για να εισακουστεί.

Αναφέρομαι στο άρθρο 1, όπου ρυθμίζει τις συντάξεις των στρατιωτικών και όσες γίνονται αλλαγές. Τα βασικά μου ερωτήματα είναι με ποιους ήρθε σε επαφή το Υπουργείο Οικονομικών, με ποιους συνδιαλέχθηκε, με ποιους το συνεφώνησε; Και αν δεν συνεφώνησε, ποιος θα διαμαρτυρηθεί; Και πρέπει να αφήσουμε τους στρατιωτικούς να διαμαρτυρηθούν; Επανέρχομαι σ' αυτό το θέμα και λέω όχι. Θα πρέπει να τους παράσχουμε την κάλυψη, ως πολιτεία, ούτως ώστε, να νοιώθουν τη βεβαιότητα ότι κάποιοι φροντίζουν, ελέγχουν και καλύπτουν τις ανάγκες τους.

Παρά το γεγονός ότι δεν θέτω θέμα ψήφισής του άρθρου ή των άρθρων αυτών, πρέπει το Υπουργείο Οικονομικών να ξαναδεί αυτήν τη ρύθμιση και την ιδέα αυτή να δημιουργηθεί ένα ανεξάρτητο όργανο, ένας θεσμός στον οποίο να μη συγκροτείται από στρατιωτικούς, ίσως και από κανένα στρατιωτικό, αλλά από κάποιους ακαδημαϊκούς, πολιτικούς, κάποιους ανεξάρτητους ανθρώπους οι οποίοι να ρυθμίζουν τα θέματα αμοιβών των στρατιωτικών. Και να μη δώσουμε το δικαίωμα να παραισφρήσει -διότι το βλέπω και το φοβάμαι πάρα πολύ και υπάρχουν πολλοί που το καλλιεργούν- ένας συνδικαλισμός στους στρατιωτικούς. Διότι όταν νοιώθουν δικαίως ή αδικώς ότι αδικούνται, κάτι πρέπει να κάνουν.

Βεβαίως είναι και το θέμα του ηθικού. Όταν ένας στρατός δεν νιώθει ότι έχει την προστασία της πολιτείας, δεν έχει υψηλό ηθικό. Κατά κανέναν τρόπο δεν θα πρέπει να τους αφήσουμε απροστάτευτους. Παρακαλώ λοιπόν πολύ να αναθεωρήσετε αυτήν τη ρύθμιση του άρθρου 4 που αφορά του στρατιωτικούς και, κυρίως, ως πολιτεία να ρυθμίσουμε κάποιους θεσμούς, οι οποίοι να επιληφθούν αυτού του θέματος.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Βαθείας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μετά τους στρατηγούς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Και ένας τραπεζικός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: Όχι, θα μιλήσω ως στρατιώτης, μια και τη στρατιωτική μου θητεία την υπηρέτησα ως στρατιώτης και έτσι θα υπάρχει και μια πλήρης άποψη όσον αφορά το τι γίνεται και στο στράτευμα και σε όλα τα επίπεδα.

ΕΥΤΥΧΗΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: (Δεν ακούστηκε)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: Στο πυροβολικό.

Συζητάμε τέσσερα άρθρα ενός από τα σημαντικότερα νομοσχέδια στο ελληνικό Κοινοβούλιο και θα ήθελα να ξεκινήσω όχι από το πρώτο άρθρο, αλλά από το τέταρτο. Θεωρώ, δηλαδή, πάρα πολύ σημαντικό για να μπορέσει αυτό το νομοσχέδιο και ο νόμος του κράτους να διασφαλίσει όλες τις προτεινόμενες διατάξεις ότι και η Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία ουσιαστικά φυγάδευσε τον πολιτικό της λόγο, θα έπρεπε να έχει διαβάσει αυτά τα οποία προβλέπονται σε σχέση με τη χρηματοδότηση της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης, τις πέντε περιπτώσεις που καταγράφονται εδώ και όσον αφορά το 1% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος με τις δύο περιόδους.

Στη δεύτερη περίοδο με ακρίβεια θα πρέπει να τονίσουμε ότι μιλάμε για ένα Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν τελείως διαφορετικό από αυτό που υπήρχε τα προηγούμενα χρόνια, όταν η Νέα Δημοκρατία την περίοδο '90-'93 ήταν κυβέρνηση. Οι ρυθμοί ανάπτυξης της χώρας είναι υψηλοί, το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν είναι υψηλό. Αυτό σημαίνει ότι το 1% πλέον διαμορφώνεται κάτω από τελείως διαφορετικά δεδομένα.

Στο δεύτερο που έχει σχέση με τα κρατικά ομόλογα που θα έχουν και συγκεκριμένες αποδόσεις, δείχνει αυτό που χρειάζεται το σύστημα να έχει, δηλαδή, εκείνες τις χρηματοδοτικές δυνατότητες να μπορεί να αντέξει στις περιόδους για τις οποίες τα παίρνει και φυσικά στις αναπροσαρμογές.

Άρα -γι' αυτό θεωρώ ότι το άρθρο 4 είναι το σημαντικότερο- γίνεται η κάλυψη της χρηματοδότησης για να μπορέσουμε να μιλήσουμε για τα άλλα άρθρα, τα οποία προσδιορίζουν θέματα που έχουν σχέση με τα όρια ηλικίας, με την αναπλήρωση της σύνταξης, με τις πολύ σημαντικές αλλαγές όσον αφορά στους διαχωρισμούς που υπήρχαν με το νόμο της Νέας Δημοκρατίας που είχε ψηφιστεί το 1992.

Θα ήθελα, όμως, να κάνω μια επισημάνση στο άρθρο 4. Όπως είχα προτείνει -το προτείνω και σήμερα και θα παρακαλέσω να γίνει αποδεκτό- και στον κοινοβουλευτικό τομέα εργασίας που είχαμε κουβεντιάσει και τα άρθρα του νομοσχεδίου, για τις γυναίκες που αποκτούν για πρώτη φορά παιδί από 1.1.2003, επειδή ο νόμος ψηφίζεται το 2002 να ισχύει από την 1.1.2002 αυτή η διαδικασία, γιατί δεν υπάρχει καμία επιβάρυνση. Πιστεύω με την ψήφισή των τεσσάρων άρθρων να γίνει αποδεκτό και αυτό, γιατί δεν δημιουργούμε καμία αδικία, μια και το νομοσχέδιο ψηφίζεται σήμερα.

Θεωρώ πάρα πολύ σημαντικό ότι γίνεται η αλλαγή της 1.1.1983.

Θεωρώ πάρα πολύ σημαντικό, κύριοι Υπουργοί, ότι δείξατε μια τεράστια ευαισθησία απέναντι στη νέα γενιά, όπως είπα και στη ομιλία μου επί της αρχής, σε αυτούς που μπήκαν στην αγορά εργασίας την 1.1.1993, δηλαδή εδώ και μια δεκαετία. Την ευαισθησία αυτή τη διαμορφώνετε με την αναπλήρωση που γίνεται στα όρια της ισότητας στο επίπεδο του 70%.

Παράλληλα, είναι πάρα πολύ σημαντικό ότι ο χρονικός ορίζοντας κινήθηκε σε επίπεδα, όπως προσδιορίζεται στο άρθρο 1 και στα υπόλοιπα άρθρα, μέχρι το 2008. Αυτό σε καμία περίπτωση δεν δυσκόλεψε τις αλλαγές των οικογενειών των ασφαλισμένων. Πιστεύω ότι το χρονικό διάστημα είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Εκτιμώ ότι από το 2000 που ξεκίνησε η συζήτηση για την ασφαλιστική μεταρρύθμιση μέχρι το 2008 εξαντλήσαμε όλα τα όρια και τα περιθώρια, στα οποία δείξαμε την ευαισθησία μας στους ασφαλισμένους που πρόσφεραν, δούλεψαν, εργάστηκαν και ήθελαν και θέλουν να τους δώσουμε τη δυνατότητα να προσαρμοστούν στα νέα δεδομένα.

Έτσι, με τα όρια αυτά προσδιορίζουμε αυτό που είναι στη δική μας κοινωνική ευαισθησία. Παράλληλα, η προσαρμογή του 2008-2005 και 2008-2017 και οι αλλαγές που γίνονται στα επίπεδα των συντάξεων, δίνουν τη δυνατότητα οι προσαρμογές να είναι ήπιες, κάτι που σημαίνει ότι δεν θα υπάρχουν τα προβλήματα που πιθανά, θα είχαν δημιουργηθεί με μία τελείως διαφορετική πρόταση.

Όσον αφορά τους δημοσίους υπαλλήλους, η διεύρυνση του υπολογισμού της σύνταξης είναι πάρα πολύ σημαντική. Τα 176 ευρώ, όπως ακριβώς προσδιορίζονται, πιστεύω ότι καλύπτουν σε σημαντικό βαθμό αυτό το οποίο θέλαμε να προσδιορίσουμε στη σύνταξη των δημοσίων υπαλλήλων.

Θα ήθελα να επισημάνω και ένα τελευταίο, ότι, όταν ερχόταν προς ψήφιση ένα ασφαλιστικό νομοσχέδιο στο ελληνικό Κοινοβούλιο, τότε υπήρχε μία αθρόα κίνηση σε όλα τα επίπεδα είτε δημοσίων υπαλλήλων είτε στην κοινή ωφέλεια ή οπουδήποτε και στον ιδιωτικό τομέα για να αποχωρήσουν από την υπηρεσία. Τώρα δεν υφίσταται αυτό και μάλιστα θα έλεγα ότι τον δημόσιο υπάλληλο δεν τον εξυπηρετεί να φύγει τώρα, τον εξυπηρετεί να φύγει από την 1.1.2003 και στην πορεία από τότε, διότι από την 1.1.2003 γίνονται κάποιες αλλαγές, τις οποίες οι πίνακες εμφανίζουν, ότι δηλαδή σταδιακά η αποχώρηση τον εξυπηρετεί απόλυτα, διότι οι αλλαγές οι οποίες διαμορφώνονται εδώ είναι μέσα στα πλαίσια τα οποία προσδιορίζουν αυτό που είπα πριν, ότι η ευαισθησία μας κινείται σαφώς σε όλα τα επίπεδα.

Ψηφίζω και τα τέσσερα άρθρα του προτεινόμενου νομοσχεδίου και θα ήθελα να παρακαλέσω να κάνετε αποδεκτό αυτό το οποίο πρότεινα σε σχέση με το χρόνο της γέννησης του πρώτου παιδιού που υπολογίζουμε από την 1.1.2002.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει η κα Ξηροτούρη-Αικατερινάρη.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Το νομοσχέδιο, όπως έχουμε ήδη τοποθετηθεί, διαψεύδει τις προσδοκίες για κοινωνική ασφάλιση στη βάση της καθολικότητας, της ενίσχυσης του αναδιανεμητικού χαρακτήρα και της υποστήριξης του δημόσιου χαρακτήρα της.

Στο νομοσχέδιο και στα άρθρα που συζητάμε σήμερα περιέχονται ρυθμίσεις σύμφωνα με τις οποίες οι δημόσιοι υπάλληλοι επιβαρύνονται περισσότερο, με κυρίαρχο το άρθρο 1.

Είναι γεγονός ότι το ποσοστό αναπλήρωσης μειώνεται από 80% σε 70% και ότι θεσπίζεται ο υπολογισμός της σύνταξης με βάση το μέσο όρο της τελευταίας πενταετίας αντί του ύψους του τελευταίου μισθού. Αυτό πλήττει περισσότερο τους εργαζόμενους της περιόδου 1983-1993, αυτής της περιόδου στην οποία οι εργαζόμενοι επλήγησαν περισσότερο από το νόμο της Νέας Δημοκρατίας του 1992.

Ο Υφυπουργός κ. Φλωρίδης παρουσίασε κάποιους πίνακες. Νομίζω ότι στην Επιτροπή δεν τους παρουσίασε για να έχουμε και τη δυνατότητα να τους ελέγξουμε. Όμως το ποσοστό της αναπλήρωσης, αν και είναι ποσοτικό στοιχείο, στην ουσία είναι ένα ποιοτικό στοιχείο. Στην ουσία δημιουργείται αυτήν τη στιγμή μία δυσμενής νέα αφετηρία εκκίνησης. Έτσι, η επόμενη μεταρρύθμιση, όπως συμβαίνει πάντα, θα είναι σε ακόμη χαμηλότερο σημείο.

Η αύξηση του ποσοστού αναπλήρωσης από 60% σε 70% για τους εργαζόμενους μετά το 1993, όπως και στον ιδιωτικό τομέα, βελτιώνει μεν τους όρους συνταξιοδότησης, αλλά μετά το 2028. Δηλαδή θα έχει έναν ορίζοντα, στον οποίο σχεδόν θα έχει τελειώσει η προτεινόμενη μεταρρύθμιση.

Στο νομοσχέδιο διαπιστώνεται η αντίφαση ανάμεσα σ' αυτό που ισχυρίζεται η Κυβέρνηση και στην πραγματικότητα. Εισάγει δηλαδή ενιαίους κανόνες, ενιαίες αρχές, όπως οι ηλικιακές προϋποθέσεις για τη συνταξιοδότηση. Όμως σ' αυτές τις ενιαίες αρχές οι παροχές δεν είναι ενιαίες. Παραδείγματος χάριν, οι εργαζόμενοι στο δημόσιο δεν έχουν τη δυνατότητα εφαρμογής του κανονισμού για τα βαρέα και ανθυγιεινά για τις ίδιες ειδικότητες που ο ιδιωτικός τομέας τα δικαιούται. Από τις ευνοϊκές ρυθμίσεις για τις νέες μητέρες εξαιρούνται σε πολλές απ' αυτές οι εργαζόμενες στο δημόσιο.

Υπάρχει κι ένα άλλο σημείο που πρέπει να δούμε με προσοχή. Ο συντάξιμος μισθός της κάθε χρονιάς δεν αυξάνεται με τα ποσοστά των αυξήσεων των συμβάσεων, αλλά με βάση την εισοδηματική πολιτική για τις συντάξεις. Εδώ ακριβώς προκύπτει το πρόβλημα. Οδηγούμαστε σε μια μεταρρύθμιση από την οποία λείπει η μελέτη και τα καθοριστικά δεδομένα. Λείπει η εκτίμηση όλων εκείνων των παραμέτρων και των συνθηκών που θα μπορούσαν να συνθέσουν μια ασφαλιστική μεταρρύθμιση.

Η πορεία του ΑΕΠ, το χρέος των ελλειμμάτων, η απασχόληση, η ανεργία, ποια θα είναι η πολιτική των μισθών στην επόμενη εικοσαετία, πώς θα πάει το δημογραφικό πρόβλημα, αν δεν υπάρξει μια πολιτική που να απαντήσει σε όλα αυτά, είναι μοιραίο τελικά όλα να καταλήγουν και να τα πληρώνουν τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων. Σε ένα τέτοιο περιβάλλον λοιπόν, μπορείτε να μας πείτε πώς θα λειτουργήσει η εξουσιοδότηση που δίνεται στην εκάστοτε κυβέρνηση να αλλάζει τα πάντα στην επικουρική ασφάλιση με προεδρικά διατάγματα αγνοώντας τη Βουλή; Γιατί όσο και να θέλει κανείς να μην αμφισβητήσει τις καλές προθέσεις κανενός, αρκεί να θυμηθεί ότι στη δεκαετία του 1990, παρά το ότι ίσχυε ο νόμος που όριζε την τριμερή χρηματοδότηση, δεν κατακτήθηκε. Μ' αυτό το δεδομένο μπορεί κανείς να κρίνει και οποιαδήποτε άλλη ρήτρα.

Είναι γεγονός –επαναλαμβάνω– ότι το άρθρο 1 επιβαρύνει περισσότερο τους δημόσιους υπαλλήλους. Παραδείγματος χάριν, η κατώτερη σύνταξη στο δημόσιο διαμορφώνεται στις 65.000 και όχι για αναγκαστική έξοδο από το δημόσιο, αλλά κυρίως για λόγους υγείας, αναπηρίας κλπ. Μπορείτε να σκεφθείτε πώς θα ζήσει αυτός ο άνθρωπος με αυτό το ποσό;

Η επαναφορά των τριακοστών πέμπτων αντί των πεντηκοστών συνοδευόμενη από τη μείωση της αναπλήρωσης πραγματικά για μας αποτελεί μείωση των συντάξεων. Ο κύριος όμως κορμός του νομοσχεδίου δεν αποκαθιστά ούτε τα δικαιώματα που είχαν αρθεί με το νόμο Σιούφα το 1990-1992 ούτε αίρει τις κατηγοριοποιήσεις. Έτσι έχουμε μια μεταρρύθμιση, από την οποία λείπουν οι βασικές αρχές και οι άξονες, δεν στηρίζεται σε μια ολοκληρωμένη οικονομοτεχνική μελέτη και στην εκτίμηση των παραμέτρων και των συνθηκών που συνθέτουν σήμερα πράγματι τα δύσκολα προβλήματα της ασφαλιστικής κάλυψης.

Στο σύνθετο αυτό πρόβλημα όλα τα κόμματα είναι υποχρεωμένα να ενσκήψουν με προσοχή και υπευθυνότητα. Εμείς προσαθούμε να το κάνουμε. Το ίδιο κάνουμε σήμερα και στο μέλλον γιατί απ' ό,τι βλέπουμε το θέμα της κοινωνικής ασφάλισης θα είναι συνεχώς στην ημερήσια διάταξη, τουλάχιστον την επόμενη δεκαετία ενδεχομένως και πολύ περισσότερο, γιατί όχι μόνο το περιβάλλον στην χώρα μας, αλλά το παγκόσμιο περιβάλλον με την κυριαρχία των αγορών, με την ανταγωνιστικότητα, τα συστήματα της κοινωνικής ασφάλισης, της υγείας και της παιδείας είναι αυτά που πλήττονται περισσότερο. Και δυστυχώς η χώρα μας προσαρμόζεται πολύ εύκολα σ' αυτές τις επιταγές.

Η Νέα Δημοκρατία δεν το έκανε. Όφειλε να το κάνει; Νομίζω πως όφειλε να το κάνει. Είναι Αξιωματική Αντιπολίτευση. Όφειλε να μείνει και να μας πει τις δικές της προτάσεις. Θέσπισε όμως το νόμο 1992. Με βάση λοιπόν τα νέα δεδομένα και τις νέες συνθήκες έπρεπε το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και γνωρίζοντας τα αιτήματα των εργαζομένων να τοποθετηθεί σ' αυτόν τον καινούριο νόμο. Επομένως αυτή η αποχώρηση εμάς μας δημιουργεί ιδιαίτερη ανησυχία ότι ενδεχομένως την επόμενη φορά ο νόμος της Νέας Δημοκρατίας θα είναι ακόμη χειρότερος.

Είναι πολλά τα θέματα, τα οποία συνδέονται μ' αυτήν την περιβόητη τριμερή χρηματοδότηση. Εμείς υποστηρίζουμε ότι έπρεπε να εξασφαλιστεί και να παραμείνει.

Έπονται οι δημοτικές εκλογές, οι βουλευτικές εκλογές, οι Ολυμπιακοί Αγώνες, οι αγώνες δρόμου για το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, θα μείνει καθόλου χρόνος εφόσον πραγματικά υπάρχει πολιτική βούληση για την περιβόητη μεταρρύθμιση στη Δημόσια Διοίκηση;

Η κοινωνική ασφάλιση συνδέεται άρρηκτα με τη Δημόσια Διοίκηση και ιδιαίτερα με την πολιτική των μισθών και των προσλήψεων σε αυτήν. Το ράβε ξήλωνε κάθε φορά και στα δύο συστήματα και στην ασφάλιση και στη Δημόσια Διοίκηση οδήγησε μέχρι σήμερα σε хаοτικές καταστάσεις.

Η Κυβέρνηση, σήμερα που συζητάμε, προβλέπει σταθερή πορεία της οικονομίας. Εμείς δεν συμμερίζομαστε την αισιοδοξία της. Βασικές παράμετροι, όπως η απασχόληση και η ανεργία δεν ξέρουμε πώς θα εξελιχθούν σε βάθος ίσως και τριάντα χρόνων.

Το τρίτο μεγάλο θέμα είναι η πολιτική των μισθών που αποτελούν εισροές στο ασφαλιστικό σύστημα.

Το τέταρτο μεγάλο ζήτημα είναι το δημογραφικό.

Όλα αυτά τα μεγάλα προβλήματα πιέζουν το ασφαλιστικό και μέσω αυτού ζητούν λύση. Τελικά βρίσκεται η λύση; Ή τελικά επιχειρείται να καλυφθούν κενά λαθή τα οποία έχουν γίνει σε όλους αυτούς τους σοβαρούς τομείς;

Να δούμε τα άρθρα 1 και 2. Επαναλαμβάνω πάλι ότι το ποσοστό αναπλήρωσης για τους ασφαλισμένους του δημοσίου από 80% μειώνεται στο 70%. Η βάση υπολογισμού αλλάζει. Επιπλέον ο συντάξιμος μισθός της κάθε χρονιάς δεν θα αυξάνεται με τα ποσοστά των αυξήσεων των συμβάσεων, αλλά με βάση τη συμπωματική πολιτική για τις συντάξεις. Έτσι νομοποιείται και υλοποιείται η στρατηγική υποβάθμισης της κύριας σύνταξης για όλους, ενώ υπονομεύεται το αίτημα για 80% κύριας σύνταξης σε όλους.

Έρχομαι τώρα στη χρηματοδότηση, στο άρθρο 4. Με τη ρύθμιση αποδίδεται το 1% του Α.Ε.Π. στο Ι.Κ.Α. Παραδείγματος χάρι το 2003 χορηγούνται 445 δισεκατομμύρια, δηλαδή 300 δισεκατομμύρια λιγότερο από την υποχρεωτική εισφορά κατά 3/9. Η προσαρμογή γίνεται κατά την πενταετία και όχι ανά έτος που είχε ζητήσει η ΓΣΕΕ. Βέβαια η εισφορά από το κράτος που δεν δόθηκε ποτέ, η καταλήστευση των αποθεματικών, το χρέος του δημοσίου που φθάνει προς αυτά τα 20 τρισεκατομμύρια, γι' αυτά δεν γίνεται καμία κουβέντα.

Βέβαια δεν γίνεται καμία κουβέντα και για τα μέτρα τα οποία πρέπει να ληφθούν για την ανασφάλιστη εργασία. Τα όσα συμβαίνουν αυτήν τη στιγμή, μετά και από την απορύθμιση των σχέσεων εργασίας στον ιδιωτικό τομέα με θέματα ανασφάλιστης εργασίας, σας είναι γνωστά, κύριε Υπουργέ. Αν είχατε περισσότερους μηχανισμούς στα θέματα των ελέγχων αυτών, τα πραγματικά στοιχεία θα ήταν πολύ περισσότερα, της καταστρατήγησης δηλαδή των δικαιωμάτων για ασφάλιση των εργαζομένων.

Έτσι δεν είναι δυνατόν να υποστηρίζεται τελικά από την Κυβέρνηση ότι το σύστημα είναι βιώσιμο. Με τις προτάσεις που καταθέτετε, θα συνεχίσει να έχει ελλειμματικό χαρακτήρα και θα αποτελέσει το προβάδισμα για νέες επεμβάσεις που αυτές θα είναι επεμβάσεις του ιδιωτικού τομέα.

Εμείς θεωρούμε κλειδί του συστήματος στην κοινωνική ασφάλιση την καθιέρωση της τριμερούς χρηματοδότησης.

Για τα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα στο δημόσιο τομέα και για τις αλλαγές και τις ρυθμίσεις που πρέπει να γίνουν για τις γυναίκες, ούτως ώστε να ενισχύσουμε επί της ουσίας τη λύση για το δημογραφικό πρόβλημα το οποίο έχουμε και για πολλά άλλα θέματα έχει καταθέσει το κόμμα μας μια σειρά τροπολογιών.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει τις εκθέσεις της στα σχέδια νόμου του Υπουργείου Γεωργίας:

1. «Κύρωση του Μνημονίου Αμοιβαίας Κατανόησης μεταξύ του Υπουργείου Γεωργίας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Γεωργίας της Δημοκρατίας της Ινδίας για συνεργασία στον τομέα της γεωργίας.»

2. «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Τουρκίας για συνεργασία στον τομέα της φυτοπροστασίας.»

Ο κ. Κοντομάρης έχει το λόγο.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς ειλικρινά θέλω να συγχαρώ το Υπουργείο Εργασίας αλλά και τα συνεργαζόμενα Υπουργεία για το γεγονός ότι κατάφεραν μετά από πολύ κόπο να φέρουν το νομοσχέδιο στη Βουλή, κατά τη γνώμη μου, έγκαιρα και πριν από τις διακοπές του καλοκαιριού και βεβαίως να μην πάμε στην Ολομέλεια, τον Οκτώβριο.

Και αυτό, όχι για λόγους εκλογών, δημοτικών ή σπιδήποτε άλλο, αλλά κυρίως για λόγους ασφάλειας του Έλληνα πολίτη, του Έλληνα εργαζόμενου και σε σχέση με την ασφάλισή του, διότι μετά τα περσινά υπήρχε μια ανησυχία στον κόσμο. Και η υπογραφή μου, κύριε Υπουργέ -τον Ιανουάριο, μαζί με άλλους συναδέλφους- για την επίτευξη της κατάθεσης του νομοσχεδίου στόχευε στην επίλυση του θέματος, δεδομένου ότι βλέπαμε την αγωνία του κόσμου.

Θεωρώ ότι υπάρχει μεγάλη ανακούφιση στον Έλληνα πολίτη,

στον ελληνικό λαό μετά την κατάθεση και την ψήφιση του νομοσχεδίου. Και υπάρχει μεγάλη ανακούφιση όχι σε σχέση με τα ποσοτικά στοιχεία, αλλά σε σχέση με μια πορεία. Το 2002 και το 2003, που υπάρχουν ορισμένες προϋποθέσεις που λύνονται, το 2008, το 2017, το 2022 και το 2030. Υπάρχει πλέον κάτι που ο ελληνικός λαός βλέπει μπροστά του. Και ειλικρινά θέλω να σας συγχαρώ για την πρωτοβουλία και για τη μεθοδική προσπάθεια που κάνατε όλο αυτό το διάστημα.

Βεβαίως, θέλω να συγχαρώ και το Συνασπισμό και τη συναδέλφισσα που είναι εδώ απόψε και τους άλλους, οι οποίοι συμβάλλουν με προτάσεις. Και βεβαίως καταλαβαίνετε ότι θέλω να καταδικάσω κυρίως τη Νέα Δημοκρατία, αλλά και το Κομμουνιστικό Κόμμα, γιατί θα έπρεπε να μείνουν εδώ και να πουν τις θέσεις τους για κάθε εδάφιο, για κάθε παράγραφο και για κάθε άρθρο, γι' αυτόν τον κόσμο που αγωνίζεται, που παλεύει και που έχει κάποιες απόψεις. Να κάνουν, δηλαδή, αυτό που κάνουμε όλοι εμείς που είμαστε εδώ σήμερα.

Και αυτό το χρέος το έχουμε απέναντι στον ελληνικό λαό και ανεξάρτητα από τις απόψεις και τις σκέψεις που έχουμε και ανεξάρτητα με το αν εκφράζουμε -αν θέλετε- σωστά ή λάθος κάποια πράγματα.

Θέλω επίσης να κάνω δύο τρεις παρατηρήσεις. Κατ' αρχάς, θεωρώ ότι είναι σωστές αυτές οι διατάξεις που διαφοροποιούν τους άνδρες από τις γυναίκες. Και στα θέματα των εξήντα και εξήντα πέντε χρόνων και γενικότερα, γιατί είναι αλήθεια, ότι στη σημερινή ελληνική κοινωνία η γυναίκα ακόμη και παρά το γεγονός ότι έχουν προχωρήσει ορισμένες κοινωνικές υποδομές, προσφέρει πάρα πολλά στην οικογένεια, πάρα πολλά στα παιδιά της, πάρα πολλά στο σύζυγό της και πάρα πολλά στην ίδια την κοινωνία. Επομένως, και βάση της λογικής, πρέπει να υπάρχει μια διαφοροποίηση, διότι είναι πολύπλευρη η απασχόλησή της και στα παιδιά και γενικότερα στην οικογένεια.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Αν δεν έχει παιδιά;

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Ακόμα και αν δεν έχει παιδιά, κύριε Μάνο, η προσφορά της είναι μεγάλη σε παιδιά ακόμα και συγγενών. Είναι πολλαπλή η προσφορά της γυναίκας και με αυτήν την έννοια επαναλαμβάνω ότι όλες οι διατάξεις που θεσπίζετε εκεί πρέπει να έχουν μια διαφοροποίηση.

Τώρα, όσον αφορά το θέμα των τριετήσιων χιλιάδων ενσήμων -θα επανέλθω μετά για να συμπληρώσω κάτι που θέλω όσον αφορά τις γυναίκες. Εάν, κύριε Υπουργέ, πρόκειται να πάρουν 48.000 ή 50.000 δραχμές, όσα βγάζει κάποιο ταμείο, το οποίο θα το έπαιρναν έτσι και αλλιώς ως ανασφάλιστοι αγρότες, είναι το ίδιο πράγμα. Πρέπει να δοθεί κάτι σε σχέση με ένα ποσοστό του ΕΚΑΣ. Κάτι σε σχέση και με την επικουρική τους σύνταξη. Εν πάση περιπτώσει, θα πρέπει να υπάρξει μία διαφοροποίηση από αυτό που μέχρι τώρα μπορούσαν να πάρουν γραφειοκρατικά.

Το δεύτερο έχει σχέση με τα επτάμισι βαρέα και ανθυγιεινά ένσημα που έχουν οι άνδρες στα πενήντα πέντε τους χρόνια. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ποια είναι η διαφοροποίηση των γυναικών; Γυναίκες με βαρέα και ανθυγιεινά ένσημα. Μάλιστα, τώρα στους άντρες δίνουμε τη δυνατότητα και τα δύο χρόνια της στρατιωτικής θητείας. Τι ισχύει για τις γυναίκες; Είναι χαμηλότερα, είναι στα πενήντα έτη;

Τελειώνοντας, θα προσθέσω το εξής: Τι απαντάμε σ' αυτήν τη μείωση του 3% -η οποία έγινε 4,5% έναντι του 6% που ίσχυε- για την οποία είχαμε δεσμευθεί κατ' αρχήν με τη ΓΣΕΕ; Ποιο είναι το σκεπτικό; Είναι τόσο πολύ το κόστος, ώστε να φύγουμε, εάν θέλετε, από μια κατ' αρχήν συμφωνία;

Και τελειώνοντας να πω το εξής: Μιλάμε για τις γυναίκες από 1.1.2003 -αυτό που είπε και ο συνάδελφος ο κ. Βαθείας- με τον πλάσματικό χρόνο, ένα χρόνο για το ένα παιδί, ενάμισι για το δεύτερο και δύο για το τρίτο. Γιατί όσα θα γεννηθούν από 1.1.2002 ή 2003; Αυτό γιατί; Αυτά που έχουν γεννηθεί και είναι ανήλικα αυτά που έχουν γεννηθεί και μπορεί να πάρει σύνταξη το 2003 μια γυναίκα ή το 2008 που είναι το όριο που έχουμε ή το 2017 που κλείνει εκείνη τη ψαλίδα αυτά γιατί να μην τα βάλουμε μέσα σ' αυτήν τη λογική και να πούμε όσα θα γεννηθούν ή όσα γεννήθηκαν από τώρα; Αυτές οι γυναίκες οι μητέρες που έτσι και αλλιώς έχουν κάνει αυτό που θα κάνουν οι άλλες από τώρα και μετά να μην επωφεληθούν; Δεν είναι λάθος; Μιλάμε δηλαδή για κάποιες που θα γεννηθούν τώρα; Είναι δυνατόν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Να αποφασίσουν να γεννήσουν πρώτα! Εύκολο είναι;

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Πρώτα θα τους δώσετε και μετά θα γεννήσουν...

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, αυτό το θέμα τις προϋποθέσεις αναπηρίας, γήρατος και θανάτου με τις συντάξεις που έπαιρναν μέχρι τώρα 67.000 δραχμές 68.000 δραχμές αυτό λέει ότι αυτές οι συντάξεις γίνονται πλέον οι κατώτατες δηλαδή είναι στις 130.000 δραχμές και γι' αυτούς που είναι αναπηρίας;

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Παπαθεμελής έχει το λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς συμμερίζομαι και την επιχειρηματολογία και τα αιτήματα που διέτυψαν οι δύο συνάδελφοι ανώτατοι στρατιωτικοί αναφορικά με την τάξη των στρατιωτικών στην οποία πρέπει να εντάξει κανείς και την τάξη των Αστυνομικών. Είναι δύο ομοειδείς ομάδες ουσιαστικά είναι μια ενιαία με κοινά χαρακτηριστικά και βεβαίως όσα είπαν οι συνάδελφοι και δεν υπάρχει λόγος να τα επαναλάβω, θεμελιώνουν ακριβώς την ορθότητα των επιχειρημάτων τους, την ορθότητα του αιτήματός τους. Κάτι πρέπει να γίνει γι' αυτούς τους ανθρώπους και δεν γίνεται.

Αλλά εκείνο κυρίως το οποίο θέλω να πω και ζήτησα το λόγο είναι ότι πείθομαι για πολλοστή φορά όσες φορές η πολιτεία φέρνει νομοσχέδια τα οποία αγγίζουν το μείζον πρόβλημα αποστρέφει το πρόσωπό της απ' αυτό η επίσημη Ελλάδα, εννοώ το δημογραφικό πρόβλημα.

Κύριε Πρόεδρε, δεν χωρεί αμφιβολία ότι η βασικότερη παράμετρος στο ασφαλιστικό νομοσχέδιο, σε οποιοδήποτε ασφαλιστικό νομοσχέδιο είναι η σχέση ενεργού και μη ενεργού πληθυσμού. Ειδικότερα όμως η σχέση εργαζομένων και συνταξιούχων. Αυτή η σχέση είτε είναι όπως διαβάζω σε κείμενο της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος σήμερα 3,7 εργαζόμενοι προς ένα συνταξιούχο είτε είναι 2,5, όπως διαβάζω σε άλλα κείμενα, πάντως είναι μια σχέση η οποία με τα σημερινά δεδομένα μπορεί να πει κανείς ότι είναι ανεκτή. Η σχέση όμως αυτή ανατρέπεται ραγδαία εξαιτίας και της ραγδαίας δημογραφικής γήρανσης του Ελληνισμού, πρόκειται για ένα πρόβλημα που έχω πει πολλές φορές τα τελευταία δέκα χρόνια, έχω μιλήσει πολλές φορές, έχω γράψει επίσης πολλές φορές και προσπαθώ να προκαλέσω μίαν ευρύτερη συνειδητοποίηση. Το ονόμαζα βραδυφλεγής βόμβα και τώρα το ονομάζω εντελώς απασφαλισμένη χειροβομβίδα. Είναι το δημογραφικό πρόβλημα.

Κύριοι Υπουργοί, δεν μπορούμε να το προσπερνούμε σαν να μην υπάρχει, σαν να μην αντιλαμβανόμαστε περί τίνος πρόκειται.

Θυμίζω πάλι τους αριθμούς. Το 1980 οι γεννήσεις είναι εκατόν πενήντα χιλιάδες. Το 1990 κατακυλούν στις εκατό χιλιάδες. Το 2000 η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Ελλάδος δίνει ακόμη ψευδή, πλασματικό αριθμό. Δίνει εκατόν μία χιλιάδες ή και εκατόν δύο χιλιάδες γεννήσεις και δεν αποσαφηνίζει ότι από αυτές μόνο οι εβδομήντα χιλιάδες είναι Ελλήνων και οι υπόλοιπες τριάντα χιλιάδες είναι αλλοδαπών. Αυτό, φυσικά, δεν σημαίνει το ίδιο πράγμα. Ο δείκτης γονιμότητας δεν είναι 1,2 ή 1,3, όπως ισχυρίζονται ορισμένοι. Ο δείκτης γονιμότητας έχει καταπέσει στο 0,9, δηλαδή σε κάθε γυναίκα αναπαραγωγικής ηλικίας δεν αντιστοιχεί ένα ολόκληρο παιδί.

Αυτό τι σημαίνει; Ή δίνουμε κίνητρα ουσιαστικά και αποτελεσματικά ή αλλιώς δεν γίνεται τίποτα. Αυτά τα οποία έχουμε δώσει -και νομίζω ότι σχεδόν κανένα επιπρόσθετο κίνητρο δεν δίνει το υπό συζήτηση νομοσχέδιο- δεν ήταν επαρκή και πρόσφορα. Δεν είχαν κάποιο αποτέλεσμα. Πώς να το κάνουμε; Επομένως θα πρέπει να πάρουμε μία απόφαση για να επιζηήσουμε ως έθνος, θα πρέπει να δώσουμε κίνητρο για δεύτερο παιδί.

Πριν από δέκα χρόνια, όταν συζητούσαμε σε αυτήν εδώ την Αίθουσα στην τότε διακομματική επιτροπή, μιλούσαμε ακόμη για κίνητρα για τρίτο παιδί. Τώρα, κύριε Υπουργέ της Εργασίας και των Κοινωνικών Ασφαλίσεων, πρέπει να μιλήσουμε για κίνητρα για δεύτερο παιδί. Δείτε τα νέα ζεύγη γύρω σας και πείτε μου άμα βρείτε για δείγμα κάποιο από τα νέα ζευγάρια που έχει δεύτερο παιδί. Όλα αυτοπεριορίζονται στο ένα παιδί και μερικά και

σε κανένα παιδί. Αν, λοιπόν, δεν δώσετε κίνητρα, δεν μπορεί να βελτιωθεί η κατάσταση.

Η ανωτάτη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων σας έχει παραδώσει ένα σοβαρό τεκμηριωμένο υπόμνημα, με το οποίο σας ομιλεί -δεν θέλω να το επαναλάβω εδώ, γιατί δεν έχω το χρόνο- για πραγματική δεκαπενταετή υπηρεσία και συνταξιοδότηση της πολύτεκνης μητέρας, για άδειες και για άλλες ρυθμίσεις, οι οποίες είναι συναφείς και συνιστούν ένα σύνολο πραγματικών κινήτρων για την παιδοποιία. Αν δεν το κάνετε αυτό, δεν γίνεται τίποτα.

Σήμερα βλέπω τους αριθμούς: Το 18% του πληθυσμού είναι άνω των εξήντα πέντε ετών και σχεδιάζουμε με βάση αυτό. Ραγδαία οδεύουμε, προς το τέλος του χρόνου που έχετε τάξει για την ισχύ του νομοσχεδίου σας, στο 31% του πληθυσμού να είναι πάνω από εξήντα πέντε ετών. Και δεν είναι ότι το 31% είναι πάνω από 65 ετών, αλλά υπάρχει μία αφετηρία και έτσι αυτοί που ακολουθούν είναι ολοένα και ολιγότεροι. Αυτό, βεβαίως, συνδέεται και με την αντοχή του ασφαλιστικού συστήματος και των ρυθμίσεων που γίνονται μ' αυτό το νομοσχέδιο. Οι ρυθμίσεις αυτές δεν είναι οι τολμηρότερες, αλλά, εν πάση περιπτώσει, είναι συντηρητικές ρυθμίσεις. Διατηρούν μία κατάσταση. Την πηγαίνουν λιγάκι προς τα μπρος, λιγάκι προς τα πίσω, αλλά πάντως τη διατηρούν. Γι' αυτό και το νομοσχέδιό σας δεν προκαλεί αντιδράσεις, όπως προκάλεσε το αρχικό σχέδιο Γιαννίτση.

Από 'κει και πέρα, όμως, υπάρχει ένα τεράστιο πρόβλημα. Ή το αντιμετωπίζουμε με παροχή κινήτρων για τη γεννητικότητα ή, αν δεν το αντιμετωπίσουμε έτσι, θα καταρρεύσει ολόκληρο το σύστημα και δεν πρόκειται να το σώσουν οι αλλοεθνείς, όσο και αν μεγαλώσει ο αριθμός τους. Σήμερα είναι περί τα 2 εκατομμύρια και μπορεί να γίνουν και 3 και 4 εκατομμύρια και να γίνουμε μειονότητα στην ίδια μας την πατρίδα. Αν, όμως, γίνουμε μειονότητα, για να σώσουμε το ασφαλιστικό μας σύστημα, αντιλαμβάνεσθε πού οδηγούμεθα.

Επομένως συγχωρείστε με να κρούσω άλλη μια φορά τον κώδωνα του εθνικού κινδύνου.

Δώστε, επαναλαμβάνω, πραγματικά κίνητρα, για να ανεβεί ο δείκτης γονιμότητας, ο οποίος είναι στο μηδέν.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει ο κύριος Υφυπουργός.

Κύριε Υπουργέ, θα σας δώσω δεκαπέντε λεπτά, για να απαντήσετε στις ερωτήσεις των συναδέλφων Βουλευτών.

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα κάνω μια γενική παρατήρηση για τα πρώτα άρθρα, αφού τα είπε και ο εισηγητής μας. Θεωρώ ότι τα συζητούμενα άρθρα αποτυπώνουν με ένα θετικό τρόπο -και η έκφραση δεν είναι αυθαίρετη, δεν είναι έκφραση που συνηθίζεται να λέγεται από κάποιους που θέλουν να στηρίξουν μια πολιτική- μια σύγκληση απόψεων η οποία εξελίχθηκε μέσα από μια διαδικασία ενός ειλικρινούς και υπεύθυνου διαλόγου, τον οποίον διάφορες πολιτικές δυνάμεις εμπόδισαν ποικιλοτρόπως. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Παρ' όλα αυτά, ο διάλογος εξελίχθηκε και θεωρώ ότι εξελίχθηκε με απόλυτη φερεγγυότητα, με υπευθυνότητα, με συνέπεια και απόλυτη διαφάνεια. Κάθε βήμα συναίνεσης ήταν γνωστό στους εργαζόμενους και στον ελληνικό λαό ανά πάσα στιγμή. Κάθε σημείο διαφωνίας ήταν και αυτό γνωστό.

Και αν θέλουμε να δούμε το πώς εξελίχθηκε αυτή η διαδικασία, πρέπει να επισημάνω δυο-τρεις ημερομηνίες: Υπήρξε από τα τέλη του Γενάρη ένα κείμενο βασικών αρχών που τέθηκε υπόψη όλων των κοινωνικών εταίρων. Υπήρχε το μήνα Μάρτη προσέγγιση πάνω στις συγκεκριμένες θέσεις. Στο μεσοδιάστημα έγιναν πάμπολλες συναντήσεις όχι μόνο με τη ΓΣΕΕ, με τους εργοδότες, με τους εργοδοτικούς φορείς, αλλά και με δεκάδες ομοσπονδίες, με ομάδες εργαζομένων, με μεμονωμένους εργαζόμενους, ακόμη και με ομάδες που εξέφραζαν μικρά ενδιαφέροντα, γιατί και αυτά θα έπρεπε να τα δούμε. Και βέβαια, πριν ακόμα αρχίσουμε να νομοθετούμε, ήταν γνωστές οι θέσεις που θα αποτυπώνονταν στο σχέδιο νόμου.

Αυτό το επισημαίνω όχι για να αναδείξω μια διαδικασία, αλλά για να επιβεβαιώσω κάτι που νομίζω ότι είναι αυταπόδεικτο, αν

σκεφθούμε ψύχραιμα και λογικά: Οι όροι, οι προϋποθέσεις, οι εξισορροπήσεις δεν επετεύχθησαν μέσα από μια κλειστή διαδικασία. Ήταν απόρροια μιας ισορροπημένης διαδικασίας που ήταν γνωστή και στην κοινωνία και στους εργοδότες και στους εργαζόμενους. Με αυτό θέλω να επισημάνω ότι αρκετοί εξ ημών πάρα πολύ εύκολα σ' αυτήν την Αίθουσα τονίζουμε πράγματα που ξέρουμε εκ των προτέρων ότι είναι αδύνατα εκ των πραγμάτων.

Θέλω να σταθώ σε ένα σημείο που ειπώθηκε από τον κ. Αμπατζόγλου ή από την κα Ξηροτύρη. Ειπώθηκε ότι θα ήταν καλό το ποσοστό αναπλήρωσης για την κύρια σύνταξη να είναι 80% κατ' ελάχιστον και για την επικουρική σύνταξη κατ' ελάχιστον 20%. Αυτό είναι πολύ εύκολο να λέγεται, αλλά κατά την άποψή μας είναι επικίνδυνο κι αν λέγεται, γιατί ξέρετε ότι υποστηρίζετε ένα θέμα που δεν υπάρχει σε κανένα μέρος του κόσμου. Νομίζετε ότι μπορεί να αποτελέσουμε παγκόσμια εξαίρεση; Ποιος, εμείς; Η Ελλάδα που είναι γνωστά τα προβλήματά της; Σ' αυτήν τη βάση γαλουχούμε ή, αν θέλετε, προσανατολίζουμε τους εργαζόμενους, το λαό να διεκδικεί; Να διεκδικεί τι;

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Είμαστε εξαίρεση στους μισθούς, κύριε Υπουργέ! Οι χαμηλότεροι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και πολλές άλλες χώρες.

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Σας παρακαλώ, κυρία Αικατερινάρη!

Έχετε ευθύνη. Νομίζετε ότι απαλλάσσετε των πολιτικών ευθυνών, όταν με τόση ευκολία υποστηρίζετε ότι μπορεί να κάνουμε το 60% 80% και να κατοχυρώσουμε κάτι που ουσιαστικά αποτελεί τη μεγάλη αγωνία όλων των ευρωπαϊκών οικονομικών, πανίσχυρων οικονομιών, δηλαδή το πώς μέσα στο νέο περιβάλλον θα διατηρήσουμε ένα κοινωνικό κεκτημένο που οικοδομήθηκε κάτω από άλλους όρους, κάτω από άλλες προϋποθέσεις δημογραφικές, παραγωγικές κλπ;

Αυτός ο προβληματισμός δεν πρέπει να μας αγγίζει όλους, δεν πρέπει να τον κουβεντιάσουμε; Δεν τον κουβεντιάσαμε στην κατάλληλη περίοδο και το ανησυχητικό είναι ότι, ενώ πάει αυτός ο διάλογος να αναπτυχθεί με τους κοινωνικούς φορείς, έρχονται μερικά κόμματα που εμποδίζουν τα συνδικάτα και τους φορείς να διεκπεραιώσουν αυτόν τον διάλογο. Δεν έχουμε ουσιαστικά κομματικοποίηση των συνδικάτων, έχουμε συνδικαλιστικοποίηση των κομμάτων. Αυτό κάνατε σε όλη την περίοδο. Ωστόσο, όμως, αρκετές φορές εμποδίστηκαν λογικές φωνές και λογικές απόψεις από μια σειρά συνομιλητές μας, επειδή φοβόντουσαν τι θα τους πουν τα κόμμάτά τους.

Θέλω να κλείσω αυτό το θέμα. Πιστεύω ότι σε αυτά τα άρθρα εξισορροπήσαμε όλες τις δυνατότητες που είχαμε, προκειμένου να διαμορφώσουμε όρους συνοχής στην κοινωνία, με μια προϋπόθεση απαραίτητη και αναπόφευκτη, ότι αυτή θα είχε ως κοινό παρανομαστή να μην ανατρέψουμε τη σταθερή πορεία της χώρας μέσα στο σύμφωνο σταθερότητας. Δεν μπορεί να υπάρξει προοπτική κοινωνικής συνοχής, βελτίωση των κοινωνικών δικαιωμάτων, βελτίωση του κοινωνικού κράτους με μια χώρα η οποία θα αποκλίνει από τους οικονομικούς δείκτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν μπορεί. Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς. Έχουμε ενιαίο νόμισμα, έχουμε ενιαίες προϋποθέσεις, έχουμε ενιαίους στόχους. Αν ήταν μια φορά δύσκολη η υπόθεση της επίτευξης των στόχων για την ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ, δεν πρέπει να περάσει η αντίληψη ότι αφού πετύχαμε αυτόν τον στόχο, η πορεία διατήρησης της χώρας μέσω της οικονομίας της χώρας μέσα στα πλαίσια που πρέπει να τηρούμε, προκειμένου να διαμορφώνουμε προϋποθέσεις θετικής εξέλιξης της οικονομίας και μόνο μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία ενίσχυσης του κοινωνικού κράτους, είναι μια διαδικασία που δεν μας αφορά από δω και πέρα, είναι αυτόματη. Αυτό το λέω γιατί αυτός ο προβληματισμός δεν αναπτύχθηκε από τη Νέα Δημοκρατία -βέβαια το Κ.Κ.Ε. είχε μια διαφορετική άποψη σε αυτό, ο Συνασπισμός έχει τις δικές του θεωρήσεις- καθόλου ούτε τώρα, ούτε τους προηγούμενους τρεις, τέσσερις μήνες.

Κάτω απ' αυτό το πρίσμα κάναμε τις εξισορροπήσεις. Και πρέπει να είμαστε πάρα πολύ ειλικρινείς. Έτσι κοστολογήσαμε τα πάντα και προσαρμόζαμε βέβαια τις τελικές μας θέσεις, τις δυνατότητες που είχαμε για να μην ανατρέψουμε αυτήν την πολύ σοβαρή δέσμευση που δεν είναι μια δέσμευση που δεν

αφορά το μέλλον και την εξέλιξη των επόμενων γενεών, συναρτάται απολύτως το μέλλον των επόμενων γενεών απ' αυτόν ακριβώς τον όρο. Και απαντώ με την ευκαιρία αυτή ευθέως σε έναν συνάδελφο, γιατί κάναμε το 3% σε 4,5%. Γιατί ήταν ακριβό το 3%. Διαπιστώθηκε στην αποτίμηση ότι δεν είχαμε υπολογίσει σωστά το κόστος και εκεί είπαμε «αναλαμβάνουμε την ευθύνη ότι εμείς κάναμε λάθος, ότι θα έπρεπε το 6% να το κάνουμε 4,5% και όχι 3%». Διαφώνησαν τα συνδικάτα, αλλά εμείς έπρεπε να περιφρουρήσουμε αυτό που τελικά αντιστοιχούσε σε εμάς να περιφρουρήσουμε και όχι στα συνδικάτα. Απαντώ ειλικρινέστατα, συνάδελφοι, για ποιο λόγο το 6% που είχαμε δεσμευτεί να το κάνουμε 3%, αναλάβαμε το κόστος να το κάνουμε 4,5%, να μειώσουμε δηλαδή τη μείωση.

Επίσης πάνω σε αυτό το σημείο θα έρθουν και μια σειρά περιορισμοί. Δεν είπαμε τριάντα πέντε-πενήντα οκτώ για όλους, είπαμε για μια συγκεκριμένη περίοδο, γιατί διαπιστώσαμε ότι δεν μπορούμε να εφαρμόσουμε αυτό το μέτρο μετά την 1/1/1993, δεν αντέχει το σύστημα, δεν αντέχει η οικονομία της χώρας, δεν εξισορροπούμε τους δύο στόχους.

Αυτή ήταν η βασική αιτία που δεν υιοθετήσαμε μια σειρά πραγμάτων, όπως ακούστηκε εδώ, τα τριάντα πέντε χρόνια χωρίς όριο ηλικίας. Πρέπει να απαντήσουμε σε κάτι. Σαφώς έχει βελτιωθεί η βιωσιμότητα. Το προσδόκιμο επιβίωσης πια δεν είναι το ίδιο με το '60. Άρα, είναι λογικό να υπολογίσουμε ότι το «κόστος» πια της συνταξιοδότησης έχει μεγαλώσει, δεδομένου ότι το προσδόκιμο επιβίωσης έχει τουλάχιστον διπλασιαστεί μεταξύ '60 και 2000.

Έρχομαι τώρα σε κάποια σημεία που αφορούν το ποσοστό αναπλήρωσης. Έπρεπε να συγκλίνουμε σε ένα ενιαίο ποσοστό αναπλήρωσης. Και μπαίνει το ερώτημα: 60%, 80%, 70%; Δεν καταλήξαμε στο 70%, με τη λογική 60% της Νέας Δημοκρατίας, 80% παλιά και 70% ο μέσος όρος. Κύριε Μάνο, είδαμε τα πραγματικά δεδομένα και σας απαντώ ειλικρινέστατα, γιατί θεωρώ ότι κι εσείς με απόλυτη ειλικρίνεια θέσατε τα ερωτήματά σας.

Με βάση το επίπεδο των μισθών, διαπιστώνουμε ότι το 70% ως ποσοστό αναπλήρωσης ήταν το ελάχιστο, αν θέλετε, ποσοστό που θα μπορούσε να προσδιορίσει ένα ύψος σύνταξης αποδεκτό, υπό την έννοια ότι ο συνταξιούχος δεν θα γίνει πλουσιότερος σε καμία περίπτωση, αλλά θα μπορεί να επιβιώσει ή θα μπορεί να προσδοκά στο μέλλον, αν τα πράγματα εξελιχθούν καλά, να βελτιώσει τις συντάξιμες αποδοχές του. Δεν μπορούμε στη χώρα μας με το επίπεδο των μισθών να πάμε σε ποσοστό αναπλήρωσης 60%. Δεν το αντέχει η κοινωνία αυτό. Δεν μπορούν να ζήσουν οι άνθρωποι.

Και βέβαια το 60% δεν είχε δοκιμαστεί ως τώρα στην πράξη. Θα δοκιμαστεί σε λίγα χρόνια. Ο κ. Ρέππας είπε χθες ότι καμία κυβέρνηση δεν θα μπορούσε να το αντέξει. Για πρώτη φορά θα εκφράσω μία μικρή διαφωνία. Η Νέα Δημοκρατία θα μπορούσε να αντέξει και αυτήν την εξέλιξη, διότι αυτήν τη στιγμή με το νόμο που ισχύει υπάρχουν πάνω από πέντε χιλιάδες συνταξιούχοι που παίρνουν αναπηρικές συντάξεις, οι οποίοι έχουν μπει μετά το '93 και ζουν -δεν ξέρω πώς ζουν- με 60.000 αναπηρική σύνταξη. Ζουν βέβαια κοντά στα παιδιά τους, με άλλα εισοδήματα κλπ.

Κύριε Μάνο, είπαμε λοιπόν ότι δεν είναι δυνατόν να μείνει το 60%. Και νομίζω ότι θα έπρεπε να προσαρμόσουμε όλη αυτήν την υπόθεση της εργασίας στις συζητούμενες παραμετρικές αλλαγές -να κόψουμε από εκεί, να μη δώσουμε αλλού- προκειμένου να διαμορφώσουμε αυτό το ελάχιστο για τους συνταξιούχους ιδιαίτερα, αν θέλετε, του ΙΚΑ.

Στη συνέχεια ακούστηκε σ' αυτήν την Αίθουσα ότι θα έπρεπε να μην κόψουμε το 80%, να αφήσουμε να εξελιχθεί όλη αυτή η γενιά '83-'92 με αυτό το δικαίωμα. Σε αυτήν τη γενιά δώσαμε κάτι πολύ σημαντικό. Δώσαμε τα τριακοστά πέμπτα και αν θέλετε με αυτήν τη γενιά συζητήσαμε ευθέως και της είπαμε: «Είσαι η μεσαία γενιά και είσαι η γενιά που θέλουμε έμπρακτα να δείξεις την ενδογενεακή και διαγενεακή αλληλεγγύη σου και να συμβάλεις στην προοπτική συνταξιοδότηση της γενιάς που είναι μετά από εσένα, της γενιάς που αφορά τα παιδιά σου». Και το έπραξε. Το έπραξαν τα συνδικάτα της κοινής ωφέλειας συνειδητά. Και έρχονται κόμματα και λένε: «Κακώς κάνετε που συνεισφέρετε σε αυτήν την αλληλεγγύη».

Έχετε την άποψη –και ερωτώ ευθέως και για τους συναδέλφους που δυστυχώς απουσιάζουν σήμερα– ότι θα μπορούσε να είναι βιώσιμο το ασφαλιστικό μας σύστημα με 80% ποσοστό αναπλήρωσης; Είναι ανευθυνότητα αυτό. Δεν θα μπορούσε να είναι βιώσιμο. Θα έπρεπε να προσμετρά τέτοια κόσθη στο Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν, που θα ανέτρεπε τη σταθερότητα της ελληνικής οικονομίας. Δεν ήταν, λοιπόν, χωρίς θάρρος το τόλμημά μας και το εγχείρημά μας για την ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Είχε κόπο και υπολογισμούς, που ήταν πολλοί, πολύπλοκοι και αρκετά πολιτικοί.

Δύο-τρία πράγματα θέλω να πω ακόμα. Προσπαθούμε να προσεγγίσουμε, μέσα από αυτό το σχέδιο νόμου, ρυθμίσεις για την ενίσχυση της μητρότητας και μάλιστα καινοτόμες.

Απουσιάζουν οι συνάδελφοι και ιδιαίτερα ο κ. Παπαθεμελής, αλλά και άλλοι συνάδελφοι, που έβαλαν το θέμα. Υπάρχουν ρυθμίσεις, υπάρχουν καινοτόμες νέες ρυθμίσεις. Θα πρέπει να σταθούμε αυτοκριτικά στις ως τώρα ρυθμίσεις μας, που δεν τις αλλάξαμε και ενδεχομένως θα έπρεπε να τις αλλάξουμε. Δεν τις αλλάξαμε γιατί δεν ήταν ώριμες οι συνθήκες, γιατί οποιαδήποτε αλλαγή κι αν κάναμε από ρυθμίσεις οι οποίες υφίστανται δεν αποδίδουν όμως, σήμερα θα κατηγορούσατε όλοι την Κυβέρνηση ότι προβαίνει σε αλλαγές χωρίς να υπολογίζει το κοινωνικό κόστος, το κοινωνικό όφελος κλπ.

Σήμερα πραγματικά έχουμε πρόβλημα. Το ασφαλιστικό μας σύστημα δεν είναι εξισορροπημένο σωστά σε σχέση με την αναγκαιότητά του να ενισχύει τη δημογραφική ικανότητα της χώρας. Εισάγουμε όμως καινούρια ρύθμιση που θα την δοκιμάσουμε τα επόμενα χρόνια κι αυτή η ρύθμιση αν αποδώσει πρέπει να την ενισχύσουμε κι άλλο κι άλλο, κι άλλο, και βέβαια να προσαρμόσουμε σ' αυτήν τη ρύθμιση άλλες ρυθμίσεις. Και ποια είναι αυτή; Δίνουμε τη δυνατότητα για πρώτη φορά στη γυναίκα ή στον άνδρα, στον πατέρα, κατά τη διάρκεια που απαιτείται να είναι πολύ πιο κοντά στα παιδιά του να μπορεί να διακόψει την απασχόλησή του αν θέλει ή να συνεχίσει αν θέλει. Θα δούμε αρκετές επιλογές και το άρθρο είναι διατυπωμένο έτσι που μέσα από την υπουργική απόφαση θα δώσουμε αρκετές επιλογές –έχουμε τη δυνατότητα να δώσουμε αρκετές επιλογές– στο γονέα που θέλει να κάνει χρήση αυτού του δικαιώματος για πλασματικό χρόνο ενός έτους για το πρώτο παιδί, ενάμισι και δύο. Αρκετοί συνάδελφοι είπαν –λογικά είπαν– ότι πρέπει ο ένας χρόνος να γίνει δύο, ο ενάμισης να γίνει τρεις και τα δύο έτη να γίνουν τέσσερα. Μπορεί να έχετε δίκιο, κύριοι συνάδελφοι. Μπορεί να πρέπει να γίνει, όμως σωστό είναι να δοκιμάσουμε λίγο τις δυνάμεις μας, να δοκιμάσουμε λίγο την εφαρμογή του συστήματος, να αποτιμήσουμε το κόστος και να ξανασυζητήσουμε μαζί ποια μέτρα τα οποία δεν αποδίδουν –που πρέπει να σταματήσουμε και να φέρουμε τον όγκο των χρημάτων σ' αυτό το μέτρο ενδεχομένως ή να το καταργήσουμε αυτό το μέτρο αν κι αυτό το μέτρο δεν αποδίδει.

Εν πάση περιπτώσει, δεν μπορούμε να λύσουμε το δημογραφικό θέμα ή να οριοθετήσουμε τις πολιτικές για την τόνωση, αν θέλετε της δημογραφικής ικανότητας της χώρας μόνο με το Ασφαλιστικό. Είναι μια πολύπλευρη απόφαση με πολλά χαρακτηριστικά.

Θα σταθώ σε δύο τρία σημεία ακόμη. Δεν μπορώ να μη μιλήσω. Έγινε εδώ αναφορά για τους στρατιωτικούς και τους αστυνομικούς. Λέει ο κ. Παπαθεμελής, κύριοι συνάδελφοι, κατανοώ ότι οι ρυθμίσεις που γίνονται ευνοούν τους στρατιωτικούς και τους αστυνομικούς. Δεν είμαι βέβαια από το αρμόδιο Υπουργείο, οι ρυθμίσεις έγιναν από το Υπουργείο Οικονομίας, όμως ξέρω πάρα πολύ καλά ότι όταν είχαν εξαιρεθεί υπήρχε διαμαρτυρία και των στρατιωτικών και των αστυνομικών και των λιμενικών. Δεν ήταν στην αρχή, διεκδίκησαν οι ίδιοι και μπήκαν. Και μάλιστα μπήκαν και είναι εμφανές ότι είναι θετικότερη η ρύθμιση που γίνεται γιατί είναι τα τριακοστά πέμπτα, είναι ο τρόπος που προσδιορίζεται η σύνταξή τους, όπως ακριβώς στους δημοσίου υπαλλήλους. Και αν θέλετε, είναι μια περίτρην απόδειξη ότι οι στρατιωτικοί, οι αστυνομικοί και οι λιμενικοί, που έβαλαν μολύβι και χαρτί, κατάλαβαν ότι από εκεί που είχαν εξαιρεθεί δεν τους συνέφερε και ζήτησαν να ενταχθούν στη διαδικασία της μεταρρύθμισης. Το ότι υπάρχει θέμα για το μισθολόγιο των στρατιωτικών από το 1996 που είμαι Βουλευτής κάθε φορά αυτό

ακούω και ίσως να έχουν δίκιο οι συνάδελφοι. Όμως αυτό που μπορώ να καταγράψω υπεύθυνα είναι ότι υπήρχε διεκδίκηση των στρατιωτικών, των αστυνομικών και των λιμενικών να συμπεριληφθούν στη ρύθμιση. Τα υπόλοιπα βέβαια θα μπορούσε να τα πει ο κ. Φλωρίδης, αν είναι εδώ ή αν θα έρθει αύριο.

Από αρκετούς συναδέλφους, όπως ο κ. Βαθειάς, επώθηκε η πρόταση αν μπορούμε η ρύθμιση για τις γυναίκες να ξεκινήσει το 2002 αντί για το 2003. Δεν μπορούμε να το κάνουμε, κύριοι συνάδελφοι. Πρέπει να βγάλουμε την υπουργική απόφαση, πρέπει να προετοιμαστούμε σωστά, γιατί αμέσως μετά την έκδοση της υπουργικής απόφασης πρέπει να μπορούμε να υλοποιούμε την ίδια εβδομάδα, την ίδια μέρα τις δεσμεύσεις μας. Έχουμε οριοθετήσει το χρόνο, σαφώς δεν είναι ένα θέμα που μπορεί να ανατρέξει στο παρελθόν. Θα προσαρμόσουμε την υπουργική απόφαση και βέβαια αν σε ένα χρόνο δούμε ότι πρέπει να υπάρχουν κάποιες διορθώσεις σ' αυτά τα θέματα θα φέρουμε μια τροποποίηση για τέτοια θέματα, μια τροπολογία για να τα βελτιώσουμε. Είναι λογικό, αν θέλετε, τον επόμενο χρόνο να φέρουμε βελτιωτικές ρυθμίσεις πάνω σε τέτοια θέματα.

Θέλω να κλείσω λέγοντας πως πιστεύω ότι τα τέσσερα πρώτα άρθρα οριοθετούν με έναν τρόπο αρκετά ισορροπημένο το σύνολο των όρων και των προϋποθέσεων.

Κλείνοντας, όμως, θέλω να σταθώ στο θέμα που έθεσε ο κ. Μάνος και άλλοι συνάδελφοι ότι θα έπρεπε να δούμε με έναν ιδιαίτερο τρόπο το θέμα της ενίσχυσης της μητρότητας με το να κατοχυρώσουμε ίδια δικαιώματα για άντρες και γυναίκες και διαφοροποιήσουμε στο όριο ηλικίας για συνταξιοδότηση σε σχέση με τη μητέρα.

Κύριε Μάνο, έχετε δίκιο ή μπορεί να έχετε δίκιο. Το ψάξαμε και υπάρχουν οι εξής δυσκολίες. Αυτήν τη στιγμή το 15-65 για άντρες και το 15-60 για γυναίκες είναι ένα θέμα που λειτουργεί εδώ και αρκετά χρόνια στον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας, στο ΙΚΑ. Δεν έχει καθόλου συζητηθεί η προοπτική της εξομίσωσης, διότι αν θα πάμε για ενιαία ρύθμιση, πρέπει να πάμε και στο δημόσιο και στις ΔΕΚΟ και στο ΙΚΑ.

Ο κύριος Υπουργός με έχει εξουσιοδοτήσει να πω ότι θα το συζητήσουμε. Ένα τέτοιο θέμα δεν το έχουμε συζητήσει καθόλου με όλους τους κοινωνικούς φορείς και δεν μπορούμε σήμερα εδώ να τους αιφνιδιάσουμε. Θα ήμασταν ανακόλουθοι με μια συλλογική πολιτική που ακολουθήσαμε έως τώρα.

Όμως εκφράζοντας απολύτως και τον Υπουργό, θέλω να σας πω ότι διαδικαστικά δεν μπορούμε να παλινδρομούμε στο σχέδιο νόμου, ούτε μπορούμε να φέρνουμε μεθαύριο τροπολογίες και να αναδιαρθρώνουμε τα άρθρα. Το θέμα αυτό θα το δούμε. Θα αποτελέσει σημείο διαλόγου για τα συνδικάτα και εκτιμούμε ότι θα επανέλθουμε, όταν το επιτρέψουν οι συνθήκες. Σ' αυτήν τη φάση, αφού δεν το διερευνήσαμε, δεν το συζητήσαμε και δε νομίζω ότι μπορούμε να προβούμε σ' αυτήν την ενέργεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς, κύριε Σπυρόπουλε.

Ο κ. Μάνος έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Θα ήθελα να χαιρετίσω το ύψος του κυρίου Υφυπουργού. Ήταν πραγματικά ένας τρόπος που διευκολύνει τη συζήτηση, έστω και αν δεν συμφωνούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Πάντα είναι κοινοβουλευτικός ο κ. Σπυρόπουλος!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Άκουσα και τους υπόλοιπους Υπουργούς, αυτός όμως ήταν ένας τρόπος για να χτίσουμε αντί να κατεδαφίζουμε.

Τώρα πάνω σ' αυτό το θέμα, θα ήθελα να πω το εξής. Πρώτον, ο Υφυπουργός, εμέμφθη τα κόμματα, τα οποία εμπόδισαν τους συνδικαλιστές, που πρόσκεινται στα κόμματα, να συμμετάσχουν στο διάλογο.

Θα ήθελα, κύριε Υφυπουργέ, να σας θυμίσω ότι το ΠΑΣΟΚ το δίδαξε με το ν. 2084. Όταν γινόταν, είχα ατέλειωτες συζητήσεις με τον τότε πρόεδρο της ΓΣΕΕ τον κ. Λάμπρο Κανελλόπουλο. Και σε ορισμένες βασικές αρχές καταλήξαμε σε συμφωνία. Και την ημέρα που δημοσίως ανακοινώσαμε ότι συμφωνήσαμε, ολόκληρο το ΠΑΣΟΚ εστράφη εναντίον του κ. Κανελλόπουλου και μάλιστα κόντεψαν να τον διαγράψουν τότε από το κόμμα, διότι αποτέλεσμα αυτού του διαλόγου ήταν η συμφωνία του μαζί μου. Αυτό σας το λέω απλώς για να ξέρετε ότι αυτά τα

οποία κάνατε σήμερα, μη νομίζετε ότι δεν θα έχουν συνέπειες στο μέλλον. Κάθε φορά αυτό γίνεται!

Εάν, κύριε Υπουργέ, πίστευα αυτό που είπατε, ότι δηλαδή αυτό το νομοσχέδιο δεν έρχεται σε σύγκρουση με το Σύμφωνο Σταθερότητας, θα είχα μετριάσει κάπως τις παρατηρήσεις μου. Εγώ είμαι βέβαιος ότι θα τεθεί θέμα σχετικά σύντομα –φαντάζομαι μέσα στα επόμενα δύο χρόνια- ότι εξαπτίας των –θα έλεγα- μη ρυθμισμένων στο ασφαλιστικό οδηγούμεθα σε σύγκρουση με το Σύμφωνο Σταθερότητας. Πρόβλεψη κάνω. Εδώ είμεθα θα το δούμε! Νομίζω όμως ότι μέσα σε δύο χρόνια θα το δούμε.

Δέχομαι την εξήγησή σας για τις γυναίκες. Αφού λέτε ότι δεν μπορεί, πρέπει να το συζητήσετε με τους υπολοίπους –ελπίζω να το κάνετε- και είμαι πεπεισμένος ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση και συνιστά ένα πολύ ισχυρό κίνητρο για τη μητρότητα, έτσι όπως σας το παρουσίασα και στην Επιτροπή.

Νομίζω ότι κατ' αυτόν τον τρόπο ξεπεράσατε έτσι γρήγορα τις παρατηρήσεις των δύο πρώην στρατιωτικών. Ένα θέμα που έθεσε ορθώς ο κ. Αποστολάκης ήταν ποιος εκπροσωπεί τους στρατιωτικούς.

Ένα συναφές θέμα, κύριε Πρόεδρε, είναι μήπως εκ των πραγμάτων θα όφειλε και ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας να υπογράψει το νομοσχέδιο ή τουλάχιστον να υπογράψει το νόμο, όταν θα ολοκληρωθεί, δεδομένου ότι αφορά τους στρατιωτικούς. Και σωστά ειπώθηκε ότι κάποιος πρέπει να εκπροσωπεί τους στρατιωτικούς.

Άκουσα επίσης με προσοχή την επιχειρηματολογία του κ. Σπυροπούλου ότι με 60% ή με 70% αναπλήρωση με τους χαμηλούς μισθούς που έχουμε σήμερα θα οδηγούμασταν σε πολύ χαμηλές συντάξεις. Βέβαια το πρώτο που πρέπει να επισημάνω είναι ότι όπως ισχύει το σύστημα σήμερα έχουμε σύνταξη 60% ή 70% συν είκοσι και κάτι για τα επικουρικά, πάμε σε ποσοστό κοντά στο 90% που, όπως το εκατό δεν υπάρχει σε όλη την υπόλοιπη Ευρώπη, ούτε το ενενήντα υπάρχει. Κατά την άποψή μου ως ποσοστό είναι υπερβολικό. Δέχομαι όμως την παρατήρηση ότι αυτό οδηγεί σε πολύ χαμηλές συντάξεις. Το αποτέλεσμα δεν είναι να χαλάσουμε το συνταξιοδοτικό σύστημα και να το κάνουμε τέτοιο ώστε να μην έχει βιωσιμότητα, αλλά πρέπει να αντιμετωπίσουμε το θέμα των μισθών. Αν δεν αντιμετωπίσουμε το θέμα των μισθών, θα έχουμε μονίμως τέτοιου είδους προβλήματα.

Η τελευταία μου παρατήρηση, κύριε Πρόεδρε, είναι η εξής και θα ήθελα να με προσέξετε σε αυτό το ζήτημα. Και το πρώτο κατά τη διάρκεια της συζήτησης επί της αρχής και σήμερα το βράδυ, όταν ήταν εδώ ο κ. Φλωρίδης είπα ότι η ρύθμιση που διάβασα χθες στην εφημερίδα το «ΒΗΜΑ» για τους εκπαιδευτικούς είναι φαύλη και οφείλω να ομολογήσω ότι μου κάνει εντύπωση ότι ούτε ο Υπουργός, ούτε ο Υφυπουργός Οικονομικών δεν είπαν μια λέξη να στηρίξουν τη φαυλότητα ή τη μη φαυλότητα. Ειλικρινά σας λέω εκπλήσσομαι. Δεν ξέρω τι άλλο να πω. Θα ήλπιζα ότι εσείς που φέρνετε το βάρος αυτού του νομοσχεδίου θα λέγατε κατηγορηματικά ότι δεν θα υπάρξει τέτοια αποσάθρωση της όλης προσπάθειας που κάνετε η οποία λέτε ότι είναι να έχουμε ενιαίους κανόνες και από την άλλη μεριά να ερχόμαστε να χαρίζουμε πέντε χρόνια σύνταξη σε ορισμένες κατηγορίες υπαλλήλων.

Βρίσκω ότι αυτό το θέμα δεν μπορεί να μείνει έτσι και η Κυβέρνηση οφείλει να δώσει μια απάντηση. Είναι αλήθεια ότι πρόκειται να γίνει κάτι τέτοιο; Και αν είναι αλήθεια, δεν προλάβουμε να περάσουμε το νομοσχέδιο και θα έρθει σε ένα θερινό τμήμα καινούριο νομοσχέδιο που αφορά, κύριε Πρόεδρε, τους μισούς δημοσίου υπαλλήλους; Μας κοροϊδεύει η Κυβέρνηση λέγοντας ότι πάμε για ένα ενιαίο σύστημα;

Και μία τελευταία παρατήρηση. Θα ήθελα να μου πείτε δύο λόγια την Τράπεζα της Ελλάδος. Ποιος διοικεί, κύριε Υπουργέ, εσείς ή το συνδικάτο της Τραπεζής Ελλάδος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κα Ξηροτύρη έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Για να χρησιμοποιήσω λίγο την αντίφαση του κυρίου Υπουργού, όταν στην αρχή μας είπε ότι δεν είναι δυνατό να εφαρμοστεί το 80%, εγώ παρεμβαίνοντας είπα ότι με τη λογική μισθών που έχει η Ελλά-

δα, που αυτοί είναι οι κατώτεροι στην Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά και σε άλλα κράτη, μπορεί να εφαρμοστεί. Όταν κάποιος κάνει ένα ασφαλιστικό νομοσχέδιο παίρνοντας τις παραμέτρους και τις συνθήκες που υπάρχουν στη χώρα, όλα αυτά πρέπει να τα συνεκτιμήσει. Ο ίδιος ο κύριος Υφυπουργός το χρησιμοποίησε στη συνέχεια ως επιχείρημα, όταν θέλησε να στηρίξει το 70% έναντι του 60% ή των άλλων αιτιάσεων που έχει καταθέσει ο κ. Μάνος.

Εν πάση περιπτώσει, το θέμα είναι το εξής, κύριε Υπουργέ και δεν απαντήσατε σε αυτό. Τι σκέφτεσθε να κάνετε με τη Δημόσια Διοίκηση, με τους μισθούς με τη μεταρρύθμιση αυτή; Σε αυτό το κεφάλαιο δεν απαντήσατε. Είναι συνδεδεμένη η όλη σας πολιτική στη Δημόσια Διοίκηση και με το ασφαλιστικό σύστημα. Απ' ό,τι βλέπω στον Τύπο συζητάτε με την ΑΔΕΔΥ για θέματα αυξήσεων γιατί πραγματικά οι μισθοί των υπαλλήλων είναι σε πάρα πολύ χαμηλό επίπεδο. Και όπως πολύ σωστά είπατε και με το 70% ακόμα οι συντάξεις οι οποίες δημιουργούνται είναι συντάξεις πείνας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Για τους υπαλλήλους των εργοστασίων, που παίρνουν 130.000 και 140.000 δραχμές δεν άκουσα να λέμε τίποτα. Για τους εργαζόμενους στα εργοστάσια δεν λέμε τίποτα.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Για τους υπαλλήλους των εργοστασίων, κύριε Πρόεδρε, έχουμε πει ότι οι περισσότεροι ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Αυτό το έχουμε πει και το έχουμε τονίσει επανειλημμένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Αν από 400.000 θα πάρουν 450.000, αυτό λέμε συνέχεια.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Επειδή συζητάμε το άρθρο 1 σήμερα, κύριε Πρόεδρε, και συζητάμε αυτές τις διαδικασίες γι' αυτό αναφερόμαστε σε αυτό.

Όσον αφορά για τους μισθούς στον ιδιωτικό τομέα και για την ασφάλιση στον ιδιωτικό τομέα μετά την απορύθμιση των σχέσεων εργασίας, τα έχουμε συζητήσει πάρα πολλές φορές και τα έχετε και εσείς ως Προεδρεύων ακούσει πάρα πολλές φορές.

Το 25% των Ελλήνων που είναι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Αυτό είναι δεδομένο και αποτυπωμένο ακόμα και στις μετρήσεις της EUROSTAT.

Όσον αφορά τώρα στα θέματα της τριμερούς χρηματοδότησης -και μάλιστα της χρηματοδότησης από τον κρατικό τομέα- και τις αιτιάσεις μας όσον αφορά την εισφορά του 1% στο ΑΕΠ για το ΙΚΑ και σ' αυτό το θέμα δεν μας απαντήσατε, κύριε Υπουργέ.

Τέλος, δεν κατάλαβα αυτό που είπατε ότι τελικά τα κόμματα –και συμπεριλάβατε και τον Συνασπισμό- παρεμβαίνουν ή επηρεάζουν το συνδικαλιστικό κίνημα. Δεν είναι δυνατόν τώρα να συζητάμε αυτά τα θέματα. Η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ είναι κορυφαία όργανα και βέβαια επηρεάζεται κανείς και διαμορφώνει την πολιτική του από τα αιτήματα που διαμορφώνει το συνδικαλιστικό κίνημα. Τώρα, ποιος κάνει παρεμβάσεις στο συνδικαλιστικό κίνημα και ποιο κόμμα χρησιμοποίησε τα στελέχη του συνδικαλιστικού κινήματος ως Υπουργούς, αυτό είναι δική σας υπόθεση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Θα ξεκινήσω από το τελευταίο, κυρία Ξηροτύρη, και θα σας θυμίσω κάτι. Θέλω, όμως, να σκεφθείτε, γιατί δεν νομίζω ότι μπορείτε να μου απαντήσετε ευθέως. Σας θυμίζω ότι το 1992 -ο κ. Μάνος θυμάται- η ΓΣΕΕ δεν διέκοψε ούτε για μια στιγμή το διάλογο, καθώς συζητιόταν ο ν. 2084 και ο ν. 1902.

Θα σας θυμίσω ακόμα ότι μπορεί να γίνονταν πορείες και απεργίες, αλλά δεν διεκόπη ο διάλογος ούτε για μια στιγμή. Βέβαια, πλειοψηφία στη ΓΣΕΕ τότε ήταν η ΠΑΣΚΕ. Θέλω να σας πω επίσης ότι δεν ήταν μόνο πρωτοβουλία της ΠΑΣΚΕ, γιατί κανείς δεν διανοήθηκε εκείνο τον καιρό να διακόψει το διάλογο. Η ΠΑΣΚΕ, μάλιστα, είχε και μια συνετή γραμμή και την κράτησε μετά.

Εσείς αναρωτιέστε καθόλου γιατί κάποια κόμματα που κρατούν αυτήν τη στιγμή αυτήν τη λογική, τότε ήταν υπέρ του δια-

λόγου; Μη μου πείτε ότι τα είχε παρασύρει η ΠΑΣΚΕ τότε!

Την ίδια χρονιά υπογράψαμε για πρώτη φορά στην μεταπολεμική Ελλάδα, με πλειοψηφία ΠΑΣΚΕ, διετή εθνική γενική συλλογική σύμβαση εργασίας. Πώς λοιπόν υποθέτετε εσείς ότι το ΠΑΣΟΚ χειραγωγούσε εκείνο τον καιρό τα συνδικάτα; Το τι έγινε τότε, είναι θέμα δικό μας. Πάντως όμως, ολοκληρωμένα με την ευθύνη της ΠΑΣΚΕ, υπεγράφη αυτή η σύμβαση εργασίας που αποτέλεσε τη βάση των ως τώρα υπογραφών και κατά την άποψή μου συνέβαλε αποφασιστικά στο να μπει η χώρα μας στη Νομισματική Ένωση.

Αυτό το κλίμα το έχετε ανατρέψει. Αυτό το κλίμα όμως το στήριξε το ΠΑΣΟΚ και το στηρίζει και σήμερα. Όλες οι υπόλοιπες δυνάμεις υπονομεύετε αυτό το χρέος, αυτήν τη δυναμική και αυτήν την ευθύνη που έχει το συνδικαλιστικό κίνημα. Θα απολογηθείτε κάποια στιγμή γι' αυτό. Εύχομαι όμως να μην έχετε συμπαρασύρει μέσα απ' αυτήν την αλαζονεία σας το συνδικαλιστικό κίνημα και να μην το έχετε μετατρέψει σε ένα υπομόχλιο ανατροπής, γιατί έτσι το έχετε ανακηρύξει αυτήν τη στιγμή.

Όσον αφορά στη Δημόσια Διοίκηση, παρ' όλο που νομίζω ότι δεν είμαι ο πλέον κατάλληλος να σας απαντήσω -λείπει ο κ. Φλωρίδης- θα ήθελα να πω ότι το ασφαλιστικό είναι κάτι εντελώς διαφορετικό από το θέμα του μισθολογίου. Μπορεί να αναδεικνύει πτυχές και πλευρές της αναγκαιότητας αναπροσαρμογής του μισθολογίου, αλλά είναι δύο πράγματα που συνδέονται με τον τρόπο που μεταφέρεται ο μισθός στη σύνταξη. Δεν μπορεί όμως με την ευκαιρία του ασφαλιστικού να απαντηθεί μέσα απ' αυτό το σχέδιο νόμου και να λυθεί το μισθολογικό.

Όσον αφορά στο ΑΕΠ, νομίζω ότι είναι πολύ σαφής η πρότασή μας. Διαφέρει από την πρόταση του κ. Σιούφα στο εξής: Ο κ. Σιούφας λέει ότι υιοθετεί ένα σύστημα με καθορισμένες εισφορές. Έχει, όμως, μεγάλη διαφορά. Άλλο είναι το αναδιανεμητικό σύστημα με καθορισμένες εισφορές και άλλο είναι ένα αναδιανεμητικό σύστημα με καθορισμένες παροχές και εισφορές σταθερές για τον εργοδότη και τον εργαζόμενο και το προϋπολογισμένο κόστος σε ένα βέλος χρόνου για τον κρατικό προϋπολογισμό. Αυτή είναι η διαφορά.

Η εκτίμησή μας είναι -και νομίζω ότι αποδείχθηκε- αν μπορούμε να αμφισβητούμε τη μελέτη ή, αν θέλετε, την πρόταση του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας. Μπορούμε να το κάνουμε. Δεν μπορεί να σας πείσει ο κ. Χριστοδουλάκης ότι και να λέει. Έχει μια καινοτομία η πρότασή του, που είναι επωφελής, που είναι οικονομικότερη. Αυτή είναι η καινοτομία; Σε χρόνους που δεν χρειάζεται, αποθεματοποιείται, κλειδώνονται με ομόλογα και ουσιαστικά είναι παραγωγικότερη και ωφελιμότερη.

Επειδή η ώρα έχει περάσει, επιτρέψτε μου να πω ότι κοστίζει το ίδιο ή, αν θέλετε, οριακά πιο πάνω, αλλά με μεγάλη αποτελεσματικότητα. Αυτή είναι η ευφύια της πρότασης και η διαφοροποίηση. Γιατί δηλαδή πρέπει να είμαστε δογματικοί σε μια πρόταση που δεν αποδίδει; Ουσιαστικά, αποτιμάται το ίδιο πράγμα και με μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα. Γιατί τέτοιος δογματισμός;

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως και 4 και εισερχόμαστε στην ψήφιση τους κεχωρισμένως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Κύριοι συνάδελφοι, αύριο πριν τη συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σημερινού νομοσχεδίου «Μεταρρύθμιση Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης», θα προηγηθεί η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου των εξής σχεδίων νόμων:

Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

«Κύρωση του Πρωτοκόλλου για την εφαρμογή του άρθρου 8 της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Τουρκίας για την καταπολέμηση του εγκλήματος, ιδιαίτερα της τρομοκρατίας, του οργανωμένου εγκλήματος, της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών και της παράνομης μετανάστευσης».

Υπουργείου Εξωτερικών.

«Κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης για την καταστολή της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας».

Του ιδίου Υπουργείου.

«Κύρωση της Συμφωνίας εταιρικής σχέσης μεταξύ των μελών της ομάδας των κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού αφ' ενός και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών-μελών αυτής αφ' ετέρου, της Εσωτερικής Συμφωνίας για την εφαρμογή της Συμφωνίας εταιρικής σχέσης και της Εσωτερικής Συμφωνίας για τη χρηματοδότηση και τη διαχείριση των ενισχύσεων της Κοινότητας στο πλαίσιο του Χρηματοδοτικού Πρωτοκόλλου της Συμφωνίας εταιρικής σχέσης, καθώς και της Τελικής Πράξης».

Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

«Κύρωση της Συμφωνίας τεχνικής συνεργασίας μεταξύ των Ηνωμένων Εθνών και της Ελληνικής Κυβέρνησης».

Υπουργείου Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

«Κύρωση της δι' ανταλλαγής των ρηματικών διακοινώσεων της 24ης και 27ης Απριλίου 2001 συναφθείσας Συμφωνίας για τη ρύθμιση ορισμένων εκκρεμούντων θεμάτων σχετικά με τα Παραρτήματα IV και V της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής για τη λειτουργία των σταθμών αναμετάδοσης στην Ελλάδα που υπογράφηκε στην Ουάσινγκτον στις 20 Μαΐου 1996».

Του ιδίου Υπουργείου.

«Κύρωση της δι' ανταλλαγής στην Αθήνα των ρηματικών διακοινώσεων της 1ης Μαρτίου 2001 συναφθείσας Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, σχετικά με την παράταση της ισχύος του Παραρτήματος V της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής για τη λειτουργία των σταθμών αναμετάδοσης στην Ελλάδα που υπογράφηκε στην Ουάσινγκτον στις 20 Μαΐου 1996».

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 11.15', λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 20 Ιουνίου 2002 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

